

MiFérfiak

Ők a nők

DR. ALMÁSI KITTI

Klinikai szakpszichológus

Mars a Holdra

JÖVŐBENÉZÉS PACHER TIBORRAL

LENGYEL TAMÁS

„A SZÍNÉSZETBEN
VAGYOK A LEGNAGYOBB
BIZTONSÁGBAN”

Marsalkó Dávid

ZENÉN INNEN-ZENÉN TÚL

NOKIAN WETPROOF

KÖZEPES MÉRETŰ ÉS NAGY TELJESÍTMÉNYŰ AUTÓKRA TERVEZVE

Az új Nokian Wetproof egy biztonságos és megbízható gumibroncs, amely kiváló vezetési magabiztosságot nyújt minden nyári körülmény között, finoman hangolt egyensúllyal a maximális kényelem és a rendkívüli biztonság között. A legfontosabb, hogy kiváló nedves fékezési képességeket és erőteljes aquaplaning ellenállást nyújt, ami még az esős napokon is könnyű és kényelmes autózást biztosít. Az alacsony gördülési ellenállás növeli az üzemanyaghatékonyságot és támogatja az öko-barát vezetést.

- **Extrém biztonság nedves utakon**
- **Maximális komfort**
- **A sima gördülés üzemanyagot takarít meg és védi a környezetet**

Kedves olvasóink!

Tavaszi számunkkal elindítjuk magazinunk második évfolyamát. Azt is mondhatnám, hogy ez egy megkésett BÚÉK mindenkinek, és a *Lengyel Tamással* készült interjúnk kapcsán mindenképpen aktualizálni tudjuk ezt a megkésett köszöntést. Az említett film, a Válótársak és A mi kis falunk népszerű színészével folytatott beszélgetésünk után bepattanunk egy *Audi Q3* volánja mögé, és elmegyünk egy kicsit kirándulni Szlovéniába.

A „hosszú hétvége” után viszont messzebbre visznek az oldalaink. Képzletben elrepülünk *Jurák Zsolttal*, és eltöltünk vele egy „kellemes három hetet” a föld másik oldalán, a misztikumok és csúcstechnikák hazájában: Japánban. A felkelő nap országából továbbutazunk, de ezúttal már lélekben. *Dr. Almási Kitti* klinikai szakpszichológussal beszélgettünk életútjáról és – némi közhelyes felhanggal élve – az élet nagy dolgairól.

Marsalkó Dáviddal folytatódik a tartalmi áttekintés. A Halott Pénz frontembere után ismét lesz egy kis benzingöz a mondataink között: *Szalay Balázs* autóversenyzővel beszélgettünk, mely diskurzus ezúttal túlmutat a dél-amerikai sivatagon.

A következőkben a téma okán viszont kerüljük a port és a homokot. Bemutatunk egy fiatalembert, *Mezei Istvánt*, aki mert nagyot álmodni, és készített magának egy órát, aztán persze többet is. Az órasztori után színházba megyünk, a Katonába, ezúttal azonban nem gördült fel a függöny. A kantinban *Gricz Istvánnal*, az intézmény, és *Salgó Andrással*, a BMW kommunikációs vezetőjével beszélgettünk a színházi mecénatúráról.

A kultúra után jön egy kis tudomány. *Dr. Pacher Tiborral*, a Puli Space Technologies alapítójával néztünk fel az égre és egy kicsit a jövőbe. Erre a gondolatra ráfűzve olvasóink viszont nemcsak a jövőbe nézhetnek velünk, hanem a múltba is. A MiFérfiak

Magazin ugyanis DIMAG.HU oldalon digitális előfizetésben is elérhetővé válik április végétől. Itt nemcsak az aktuális, hanem a korábban megjelent számaink is megvásárolhatóak. Ezzel a lépéssel a direkt terjesztés mellett még szélesebb körben leszünk elérhetőek és olvashatóak. Mi, férfiak persze szeretjük a tapintható dolgokat, aki tehát kézbe szeretné fogni lapot, és papíralapon szeretne előfizetni, annak hamarosan elérhetővé válunk ebben a formában is.

Találkozunk júliusban, és ahogy szoktuk írni: dőljenek hátra, kortyoljanak egy jóízűt, és kapcsolódjanak ki velünk 150 oldalon keresztül a MiFérfiak világában.

Barna András

Tartalom

126 HAJÓ
187 karátos szuperjacht

86 URI DIVAT

Bentley kollekción

122 ÉPÍTÉS ZET

Beach house

IMPRESSZUM

MiFérfiak Magazin, 2019/01 / LAPIGAZGATÓ: Kökény Roland / FŐSZERKESZTŐ: Barna András / MUNKATÁRSÁK: Hilbert Péter, Kopasz Zsolt, Novák Ildikó, Szikora Katalin, Valda Noémi, Rétfalvi-Kurucz Alexandra, Nagy Orsolya / KIADÓ: Createam Plusz Kft., miferfiak@miferfiak.hu / HIRDETÉS: miferfiak@miferfiak.hu / ÉRTÉKESÍTÉS: megrendelhető a kiadó email címén postai utánvétellel / A MiFérfiak.hu magazin négyszer jelenik meg egy évben.

62 A DEADMONEYTÓL AZ ÁSZPÓKERIG

Interjú Marsalkó Dáviddal

90 ÜZLET ÉS KARRIER

Órás az óriások között

– Interjú Mezei Istvánnal

76 SPORT ÉS BUSINESS

Interjú Szalay Balázssal

10 „A SZÍNÉSZETBEN VAGYOK A LEGNAGYOBB BIZTONSÁGBAN”

Beszélgetés Lengyel Tamással

22 AUTÓ ÉS UTAZÁS

Bevettük Szlovéniát

28 KIPRÓBÁLTUK

Audi Q3

34 NAGY UTAZÁS

A felkelő nap tájai – Japán

48 ÓK A NŐK

Szerepcseré –
Beszélgetés

Dr. Almási Kitti klinikai
szakpszichológussal

108 HOLDVAGÁNY

A Toyota holdjáró
konceptiója

58 HAJÓ ÚJ FILOZÓFIÁVAL

32 méteres luxus

72 DIZÁJN

Business class – Luxus class

100 SZEREP-LÉT

Beszélgetés Gricz Istvánnal
a Katona és Salgó András
BMW Magyarország

kommunikációs vezetőivel

110 MARS A HOLDRA

Jövőbenzés

Dr. Pacher Tiborral,
a Puli Space Technologies
alapítójával

130 GASZTRO

27 rétegni csoda

138 OSZTRIGAFARM

A skandináv kagylókirály

Fotóink, írásaink és grafikáink, szerkesztési és tördelési megoldásaink önálló szerzői jogi védelem alatt állnak. Engedély nélküli felhasználásuk jogszabályba ütközik, és büntetőjogi felelősséggel jár. Az újságban megjelenő fotókat és írásokat sokszorosítani csak a kiadó hozzájárulásával lehet. Minden jog fenntartva. Kéziratokat és fotókat nem őrizzük meg és nem küldünk vissza. A lapban megjelent hirdetések tartalmáért nem vállalunk felelősséget.

ZENE FÜLEINKNEK

A Focal nemrég lerántotta a leplet a Stellia névre keresztelt fejhallgatókról. Az eszköz szinte tökéletes hangszigetelést biztosít és a legújabb technológiát alkalmazza, amit csak el tudunk képzelni. A francia gyártó nem ismer lehetlent, amikor hangminőségről van szó, de ezt már meg is szoktuk tőlük. A stílus és design kifinomultsága szintén a legmagasabb szinten áll.

Az új generációs meghajtóknak köszönhetően a fejhallgató alacsony terhelés mellett is széles frekvencia-tartomány lefedésére képes, valamint a legújabb generációs meghajtóknak köszönhetően nincs szükség zajsűrésre sem, hiszen a fejhallgató tökéletes hangminőséget biztosít. A fülpárnák teljesen kizárják a külső zajokat. A Focal Stellia fejhallgatót konyak és mokka színben vásárolhatjuk meg, valamint egy gyönyörű tároló is jár hozzá.

A cikket tovább olvashatja a
MiFerfiak.hu-n, használja a QR kódot!

BUGI A BUGGY

A Volkswagen szeretné újraéleszteni a '60-as évek Amerikájának szellemiségét modern kivitelben a klasszikus homokfutójával.

A Volkswagen erőfeszítése nem az első elektromos homokfutó, amit a világ látott. A Venturini a Paris Motor Show-n 2010-ben az America koncepcióval vett részt, és Bruce Meyers a Manx 50. születésnapját 2014-ben az ikonikus homokfutó elektromos meghajtású változatával ünnepelte.

De a VW gyártotta azokat a járműveket is, amiket később feláldoztak annak érdekében, hogy alvázként szolgáljanak a homokfutókhoz a '60-as években – a Volkswagen Beetle vagy Bogár. Így talán kézenfekvő, hogy a VW a teljesen elektromos homokfutóval demonstrálja a moduláris elektromos meghajtás mátrix (MEB) platformjának sokoldalúságát, amit elsőként a cég I.D. koncepciójánál láthattunk.

„A teljese elektromos homokfutó koncepciója a '60-as évek Kaliforniájában készült járműveken alapozták” – erősítette meg a gyártó. „Akkoriban a Beetle alváza szolgált alapként a homokfutókhoz; ma pedig a MEB, ami éppen ugyanennyire rugalmas.”

Az 1960-as '70-es évek járműveihez hasonlóan az új koncepció is hatalmas kerekeken és nagydarab abroncsokon gurul, és a sofőrnek, valamint az utasoknak csak át kell ugraniuk az autó oldalán, hogy elfoglalhassák a helyüket – ajtóik ugyanis nincsenek. És jó, ha szorítanak a napsütésért, mert a járműnek teteje sincsen.

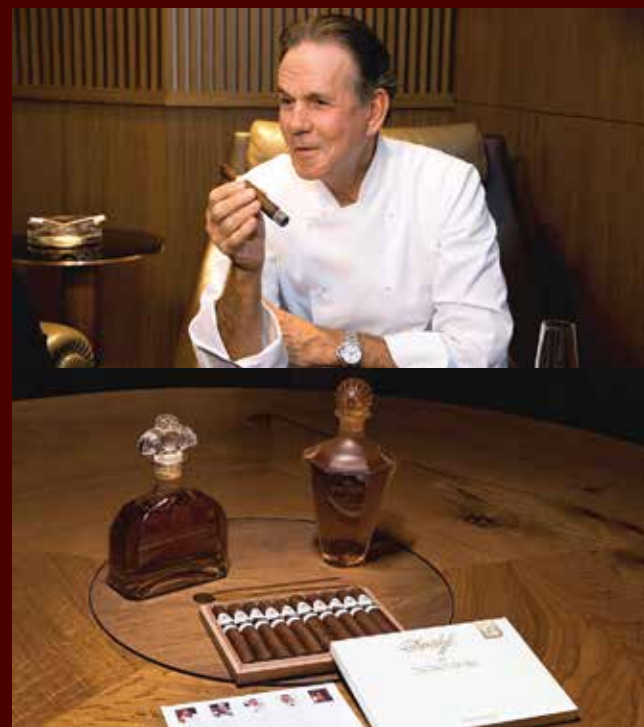
MICHELIN-CSILLAGOS SZIVART ALKOTOTT A DAVIDOFF

Elismert séfek, mint például Thomas Keller segítettek megálmodni a Davidoff Chef's Edition szivart a Davidoff 50. évfordulójára. A séfek nem csak arról híresek, hogy óriási kulináris tapasztalatuk van, odafigyelnek a részletekre és saját stílust alkottak meg maguknak. A szivarokat is imádják. A Davidoff ebből indult ki, mikor megalkotta a Chef's Edition-sorozatot.

Idén a Davidoff White Band 50. születésnapját ünneplik meg a Chef's Edition Cigarral, amiből egy darab 30 dollárért vásárolható meg, és összesen 5000 doboz készül majd belőle. A szivarok megalkotásához a világ öt legünnepeltebb séfjét kérték fel, akik maguk sem utasítanak vissza egy pöfékelést: Thomas Kellert a The French Laundrytől (*ahol egyenesen egy szivar sommelier segít a választásban*),

Bouchont és a Per Sét, Alvin Leungot a Bo Innovationtól és Shaun Rankint az Ormer Mayfairtől.

A Chef's Edition szivarokat nemcsak a Dominikai Köztársaság ihlette meg, hanem a séfek hazája is. Miután meggyújtjuk, édesgyökér, tölgyfa, szecsuanai paprika és bőr illatát érezzük, amiket a kávé, kömény és krémes csokoládé követ.

A szivarnak édeskés-fűszeres hatása van, enyhe eukaliptuszos beütéssel. Mindez a sötét kávészínű dohánylevélnek köszönhető, ami a Dominikai Köztársaságból származik.

Keller azt nyilatkozta, hogy egy olyan szivart akartak megalkotni, amit nappal, rohangálás közben és este, otthon ülve is lehet élvezni, hiszen egy séfnek ritkán van ideje csak szivarozgatni. A projektben részt vevő séfek meglátogatták a Davidoff főhadiszállását, de a dominikai dohányföldre is ellátogattak, hogy saját tapasztalat alapján kezdhessék meg a tervezést. A Davidoff ezután az öt séf ötletéből gyúrta meg a Chef's Editiont. A szivart a The French Laundryban mutatták be egy hatfogásos vacsora keretében.

IDŐPROPELLER

A Miami Yacht Show és Watches & Wonders keretében mutatatták be, az Ulysse Nardin limitált kiadású platina óráját, amit a megajachtok inspirálták.

A Marine Grand Deck Tourbillon kistestvére, a Marine Mega Yacht igazán különleges módon mutatja be a komplikációkat. A Grand Feu tüzománc számlap felső részén egy platina vasmacska fekszik, amitől úgy érezzük magunkat, mintha épp a tengeren suhannánk. A szabadalmaztatott 80 óra járás-tartalékot egy mozgó vasmacska jelzi, amely a felhúzószervezethez csatlakozik. A flying, azaz repülő tourbillon pedig úgy néz ki, mint egy hajó propellere. A számlapon a holdfázisokat is figyelemmel kísérhetjük egy 3D komplikáción, amely a Hold tényleges felszínét mutatja. A gömb egyik fele kék PVD bevonattal van ellátva, a másik oldala pedig ródiúmozott bevonatot kapott, így szimulálva a Napot. Ha még ez sem lenne elég, árapály követő funkciót is találunk 8 óránál a számlapon, amely valós időben mutat információkat. UlysseNardin a legjobb órákésztőket hívta össze ahhoz, hogy ez a kézzel

felhúzható, hajózás inspirálta luxus karóra megszülethessen, valamint a ChristopheClaret szakemberei is részt vettek a projektben. Az óra szívét egy 504 komponensből álló óramű képezi, az új UN-631 Caliber pedig tökéletesen látszik az üveg hátlapon keresztül.

A funkciók beállítását a koronával tudjuk elvégezni, amely Chadburn telegráfjára emlékeztet. A S pozíció állítja be az órát és percet, a T/M pozíció pedig az árapály és holdfázis jelző, a W pozícióval pedig az órát tudjuk felhúzni. A Marine Mega Yacht karóra 310 ezer dollárba kerül, és csupán harminc darabban fog elkészülni. Az UlysseNardin vezérigazgatója, PatrickPurniaux persze nem áll meg az után sem, hogy lerántotta a leplet a Marine Mega Yachtról. A Miami Yacht Show után egyből az Island Gardens Deep Harborra tart, hogy a Freax X kollekción is bemutassa.

FŰ DE JÓ!

A Nike hamarosan kiadja az Air Max 1 Golf sportcipő legújabb verzióját, amely biztosan felborzolja a kedélyeket a golfpályákon.

A Nike legutóbbi Air Max 1 Golf verzióját „Grassnak” (fű) hívják, és nem más, mint a golfpályák dús, zöld gyepe ihlette. A sportcipő felső része zöld és hasonló ahhoz a terephez, amivel egy golf mérkőzés során találkozhatnak a játékosok. Emellett a zöld cipőfűzőket a golfpályák pázsitos sima része után modellezték.

A cipő zöld, gyepszerű teteje alatt egy Zoom Air középrész és egy gumitalp bújik meg, amelynek az alja úgy lett kialakítva, hogy azonnal bevethető a pályán.

Természetesen a Nike pipa logója is megjelenik a füves felső részbe ágyazva. Egyelőre még nincs meg a pontos dátum, hogy mikortól lesz kapható a cipő, de a várakozások szerint egy pár ára 140 dollár körül lesz.

A LEGDURVÁBB MOTORKONCEPCIÓ

A Sedov motorok talán csak koncepcióként maradnak meg. Ez a modell sem arról árulkodik, hogy teljesen funkcionális lenne, ha az ember nagyobb távolságot akarna megtenni. Azonban az biztos, hogy megakad rajta a tekintetünk. Sedov bátran használ egyenes vonalakat és geometriai formákat a modelleken, amelyek messze eltérnek az eddig ismert formatervektől. Az eredmény mindig egy olyan motor, amely ugyan motornak néz ki, mégis teljesen más. Sedov ráadásul az abroncsoknak és felniknek is óriási vizuális jelentőséget ad, így gyakran a motor épp csak olyan magas, mint maguk a kerekek. A B3 klasszikus Sedov, le sem tagadhatná.

A B3, a B1 és B2 sorozat harmadik részeként követi elődjei sziluettjét. Azonban a kasztni kisebb, mint a B1 és B2 esetében, így a motor középső részén nincs kihasználatlan terület. A B3 tisz-

teleg Sedov háromszögek iránti rajongása előtt,

még a levegő nélküli abroncsok is ezekből épülnek fel. A különböző méretű háromszögek egyébként még hasznosak is, hiszen jobban tűrik a bukkanókat.

A B3-ról is hiányzik a műszerfal, mint a B-sorozat többi tagjáról. A piros bőrülés igazi különlegességként jelenik meg rajta, amelyet egyszerű fogantyúk követnek.

INTERJÚ LENGYEL TAMÁSSAL

„A SZÍNÉSZETBEN VAGYOK A LEGNAGYOBB BIZTONSÁGBAN”

írta: MIFERFIAK *fotó:* HILBERT PÉTER, NÁNÁSI PÁL, RTL KLUB, CENTRÁL SZÍNHÁZ, LENGYEL TAMÁS ARCHÍV

Lengyel Tamás néhány évvel ezelőtt az RTL Klub Válogatás című produkciójának egyik főszereplőjeként vált igazán ismertté. A széria sikere az övét is meghozta, és kikövezte az útját. Az egykori sorozat ezermestere a szakmai életében is ezerarcú. Csaknem két évtizedes pályafutása alatt a legkülönbözőbb karaktereket formálta meg színpadon és a filmvásznon is, mégis hosszú ideig csak csendesebb népszerűség vette körül.

INTERJÚ

MIELŐTT LEÜLTÜNK VOLNA
TAMÁSSAL, JÓ NÉHÁNYSZOR
BESZÉLTÜNK TELEFONON –
IDŐPONT-EGYEZTETÉS
CÉLJÁBÓL –, DE A HIVATALI
STÍLUS MINDIG VALAHOGY
GELLERT KAPOTT: TELJESEN
MÁS DOLGOKRÓL KEZDTÜNK
EL DISKURÁLNI, MIKÖZBEN
TERMÉSZETESEN SEMMIBEN
NEM ÁLLAPODTUNK MEG.

Ez a spontán kialakult közvetlenség ugyan nem szokványos belépő egy interjúhoz, mégis jó előjelként nyomta rá bélyegét későbbi találkozásunk hangulatára. A Válogatás Hatvani Jocija, az Aranyélet Miklósi Tiborja vagy a A mi kis falunk suhogó ruhás Bodri Gyurija – hogy csak néhány mozt említsünk az utóbbi évek repertoárjából – rendkívül szerény és visszafogott. Ahogy később meg is jegyzi a beszélgetés során: nem az a nyilatkozós típus. Soha nem készült színésznek, mégis valahogy belesodorta az élet ebbe a hivatásba – de erről már a családias Törökméz kávézóban beszélgettünk.

– **Barna András: Hogy lett belőled színész?**

– Lengyel Tamás: Mondhatnám, hogy vargabetűk sorozatán át. Nagyon foszlányosak az emlékeim a részleteket tekintve.

Édesanyám szerint nem voltam igazán felszabadult gyerek. Az alsó tagozat után átkerültem az ELTE tizenkét évfolyamos gyakorlóiskolájába, a Radnóti Miklós gimnáziumba, és ott folytattam a tanulmányaimat. Eközben édesanyám egy utazási irodában dolgozott, a Madách Színház mellett, és speciális utakat kínált: opera- és színházi eladásokra szerveztek látogatásokat, elsősorban Ausztriába. Egy nap bejött a Harlekin Gyermekszínház vezetője, Lojtkó Lakatos József – aki akkoriban gyakorló filmrendező volt –, hogy valamiféle együttműködést kössön az irodával. Ez ugyan nem jött össze, ám az akkor készülő filmjéhez gyerekszereplőket keresett. Noha otthon édesanyám megemlítette ezt a lehetőséget, engem egyáltalán nem érdekelt. Később azonban újabb felhívás hangzott el a tévében, ahol még mindig ugyanehhez a filmhez keresték a szereplőket. Mivel az

**AZ IGAZI
ISMERTSÉGET
A VÁLÓTÁRSÁK
HOZTA MEG. HOGY
MÉG PONTOSABB
LEGYEK, NEMCSAK
A VÁLÓTÁRSÁK,
HANEM A MI KIS
FALUNK, ÍGY
EGYÜTT. EZEK
A DOLGOK NEM
FÜGGETLENEK
EGYMÁSTÓL.**

új iskolában továbbra sem nagyon sikerült a beilleszkedés, és ő ki akart rángatni ebből a helyzetből, ezért addig rágt a fületem, míg végül elmentünk a meghallgatásra. Iszonyú rosszul éreztem magam, nagyon zavarban voltam, pedig, ha jól emlékszem, csak egy mondatot kellett elmondani. Azok, akik ezen a meghallgatáson részt vettek, elmehettek egy színi tanodába – amolyan bónuszként. Ha jól emlékszem, ez a Király utcában, a mostani Gozsdu-udvar mellett egy pincehelyiségben volt. Édesanyám újfent elkezdett gyözködni, hogy menjek el. Végül is abban állapotunk meg, hogy egyszer elmegyek és utána békén hagy az ötleteivel. Úgy hozta a sors, hogy egyáltalán nem bántam meg. Valahogy így szippantott be ez a dolog. Később átkerültem a fizetős részből a gyerekszínház csoportba.

Lojkónak mindig kellett az utánpótlás a későbbi előadásaihoz, éppen ezért akik „jól működtek”, azokat kiemelte. Az első darabom a Pál utcai fiúk volt, amiben Gerébet játszottam.

Tulajdonképpen így indult az új életem. Azért új, mert később kiderült, hogy ezekkel az előadásokkal utazni is kell, konkrétan ugyanúgy, mintha társulati tag lennék. Tehát zsúfoltabbak lettek a mindennapjaim. A Pál utcai fiúk után jött a Tamás bátyja kunyhója, a Kékmadár, majd a Rómeó és Júlia. Ez utóbbi darabbal, ha lehet ezt mondani, igazából véget is ért a gyerekkorom.

– **Sportnyelven szólva: mi jelentette a második etapot?**

– Az iskolában igencsak rezgett a léc. Leromlott a tanulmányi átlagom, ezért dönteni kellett, hogyan tovább. A Harlekint otthagytam, hogy javítsak az eredményeim legalább annyira, hogy bejuthassak a gimnáziumba. Ez sikerült, és felvettem a biológia fakultációt is.

Mindeközben a Karinthy Színházban tartottak egy meghallgatást, ahova visszahívták az 1950-ben távozott Muráti Lilit, hogy egy Neil Simon-darabban játssza el a címszerepet, s a nagymama mellé keresték az unokákat. Itt kiválogattak másodszerreosztásra. Az elsőt Kolovratnik Krisztián kapta meg, aki akkor már régóta Földessy Margit stúdiójában tanult. Később Krisztiánnal jó barátságba kerültünk, és „megdumálta Margitot”, hogy vegyen fel a stúdiójába. Tizenhat éves koromtól idejártam.

– **A főiskolára egyből felvettek?**

– Másodjára. Amikor először felvételiztem, a harmadrostán Kerényi kirúgott, amiért utólag nagyon hálás vagyok. A színművészeti mellett B tervként a Kodolányi János főiskolát jelöltem meg. Kommunikáció szakra fel is vettem,

de egységét köttem a szüleimmel, ha elmegyek dolgozni, és eltartom magam, akkor halaszthatok egy évet és újból készülhetek a felvételre. Recepciósként a Hotel Carmenben dolgoztam, és közben mindent elköttem, hogy nagyobb önbizalommal, és felkészültebben menjek a következő megmérettetésre. Ének és beszédórákra jártam, előkészítőre a Margithoz, konditerembe, mert amikor kirúgtak, Hegedűs D. Géza azzal engedett utamra, hogy nincs szükség olyan girnyó színészre, akinek ha a fejére rátesznek egy kalapot, az lecsúszik a vállán. *(Nevet.)* Egy évvel később tizenöt vers, három monológ, három dal volt a kötelező, én vittem harmincat, kétszer akkora voltam, és bár az énekhangom nem sokat fejlődött, három dalt is abszolváltam. Sikerült, felvettek. Így lettem színész! *(Nevet.)*

– Hogyan alakult később a pályád?

– A Radnóti Színházban hat évig voltam, onnan kirúgtak, ezt követően egy évig szabadúszóként dolgoztam, majd jött a Budapesti Kamaraszínház, itt négy évet töltöttem, utána pedig szintén hat évig a Vígszínház, és most három éve ismét szabadúszó vagyok.

Tizenkilenc éve vagyok a pályán.

– Hogy őszinte legyek, amikor utánaolvastam a szakmai pályafutásodnak, akkor kicsit el is szégyelltem magam, hogy mennyire tájékozatlan vagyok. Ugyanis iszonyú mennyiségű színházi darabban játszottál, és rengeteg filmben is. Mégis, ennek ellenére – lehet, hogy nem csak számomra –, mintha csak most gördült volna fel a függöny.

– És én is így érzem. Az elmúlt öt év hozta meg a valódi áttörést a karrieremben.

– Mi jelentette a fordulópontot?

– Igazából a Válogatás hozta meg az ismertséget, pedig azt megelőzően leforgattam vagy nyolcvan részt különböző sorozatokban. Csak éppen

a közszolgálati csatornán játszották ezeket, amelynek nem olyan a nézettsége, mint az RTL Klubé.

– Hát a Fapadhoz kell egyfajta attitűd, az biztos...

– Én nagyon szerettem, csak „elmebeteg, kretén karakterek vannak benne”. *(Nevet.)* Egyébként Gosztanyi Csabával, aki ebben a sorozatban játszotta a depressziós gazdasági igazgatót, most indítunk közös vállalkozást. A „Szabadszínész” egy internetes platform lesz, amely megjelenési felületet kölcsönöz minden

színésznek. Igyekszünk egy szakmai piaçteret létrehozni, amely a munkavállalókat és a munkáltatókat egymás számára láthatóvá teszi, részrehajlástól mentesen, függetlenül a kapcsolati rendszertől és a földrajzi elhelyezkedéstől. Digitális színészlexikon lesz ez, munkaegyeztetővel felokosítva. Jelenleg béta-verzióban működik, de alig egy hete irtunk alá egy kockázati tőke befektetővel (Hiventures), aki pénzzel beszáll a projektbe, így remélhetőleg jelentősen felgyorsulnak a fejlesztési folyamatok.

– A Válogatásba hogy kerültél be?

– Egy castingirodán keresztül. Felhívtak. Három meghallgatási kör, utána kaptam meg a lehetőséget.

– Nagy Ervin azt mondta egy korábbi beszélgetésünk alkalmával, hogy az ő életét egészen biztosan megváltoztatta a Kincsem. Hogy érzed, a te életedet megváltoztatta a Válogatás?

– A sorozat után az volt az érzésem, hogy akkor kerültem ki a „placcra”. Egyébként azt gondolom, hogy nemcsak az én életemet, hanem széles körben mindenki életét megváltoztatta a Válogatás, karöltve az Aranyélettel. De ehhez kellett, hogy a kereskedelmi tévék részéről meglegyen a vállalás vagy bátorság,

hogy a realitykat és a tehetségkutatókat felcserélje a fikciós tartalom gyártásra. Az HBO némiképp előrébb járt ebben, hiszen ekkor már túl voltak a Terápia első és a Társasjáték a második évadán. Az előny mellett némiképp hátránnyal is érdemes számolni, mivel mégis csak egy előfizetéses csatornáról beszélünk, ellenében az RTL Klubbal, ami egy mindenki által fogható adó. Az igazi ismertség, azt hiszem ezzel kezdődött. Hogy még pontosabb legyek, nemcsak a Válogatásak, hanem a A mi kis falunk, így együtt. Ezek a dolgok nem függetlenek egymástól. Ugyanis amint létjogosultsága lett a fikciós gyártásnak Magyarországon, úgy váltam én is ismertebbé.

– Ezekben a sorozatokban teljesen eltérő karaktereket formálsz meg. Ha egy kicsit a gyerekkorhoz hasonlítom a dolgot, akkor hasonlít ahhoz, hogy az ember fia egyik nap cowboy, másik nap pedig tűzoltó akar lenni...

– Ne is folytasd, ez nálam is pont így van. Ezt szeretem, ez vonz a színházban, hogy tizenkilenc órától huszonegyig cowboy vagyok, utána pedig három napig tűzoltó. *(Nevet.)* Én ezt választottam, és arra törekszem, hogy így is legyen, mármint, hogy minden produkcióban másfajta karakter legyek.

INTERJÚ

NEMEK ÉS IGENEK:
FANTASZTIKUS ÉLMÉNY
VOLT, NAGYON JÓL ÉRZEM
MAGAM EBBEN A DARABBAN.

– **Attól nem tartasz, hogy A mi kis falunk hőse, Bodri Gyuri szerepébe skatulyáznak?**

– Sok mindent nem tudok tenni ez ellen. De ha szerencsés vagyok, akkor remélhetőleg elég sokan tudják már, hogy én egy színész vagyok, nem pedig Bodri Gyuri, a karakter. Ezért volt szakmailag nagyon jó, hogy egyszerre mindkét sorozatban játszhattam. Azt hiszem ezzel a teljes azonosítást talán sikerült elkerülnöm. Ennek ellenére így is megtörténik, hogy a szerepnevek egyikén utánam szólnak, de arra igyekszem nem hátrafordulni. *(Nevet.)*

– **Maradjunk még a vidámabb részeknél! Mennyire sírtok a nevetéstől egy-egy jelenet kapcsán? A minap belefutottam A mi kis falunk „benzinkutas etüdjébe” egy közösségi oldalon, ami szerintem a sorozat egyik legviccesebb jelenete volt.**

– Már amikor csak felolvastuk, akkor is szakadtunk a nevetéstől. A Facebookon egyébként több mint hatmilliószor nézték meg ezt a jelenetet.

– **Mennyire lehet improvizálni, mennyire kaptok szabad kezet a forgatások során?**

– Nagyon jók a poénok és működik a helyzetkomikum, nagyon kevés az, amit mi hozzáteszünk. Minden pontosan le van írva, de előfordul, hogy a rendező, Kapitány Iván nem állítja le a felvételt a jelenet végén. Abból általában alakul is mindig valami hülyeség.

– **Ettől nem lesz munka a forgatás?**

– Igen, nagyon fontos a jó hangulat és a szakmailag jó közeg, de a napi tizenkét óra forgatás, plusz az oda-vissza út, ötven-hatvan napon keresztül, azért kivés az emberből rendesen.

– **Szerintem a közelmúlt egyik legjobb magyar filmje a BÚÉK. Milyen volt belülről?**

– Itt akár előjöhetne a korábban említett skatulyás dolog. Nézőként hogy láttad?

– **Nem jutott róla eszembe Bodri Gyuri karaktere...**

– Ennek nagyon örülök, mert bár bizonyos fokig Márk karakterében felfedezhető a bunkó magatartás, de mégis teljesen más figura, hiszen maga a közeg és a történet is teljesen más. Ez utóbbi egyébként zseniális, nem véletlenül készült belőle több nyelven több átirat is. Egy olyan egyszerű alaptörténetről van szó, amit tulajdonképpen három mondatban el tudsz mesélni. Egyébként még mielőtt szerepet kaptam volna benne, az olasz verziót már láttam.

– **Miért döntöttél úgy, hogy ismét szabadúszó leszel?**

– Egyfelől a körülmények hozták ezt a helyzetet. De az is kétségtelen, hogy a Vígszínházban sem volt már minden olyan számomra, mint régen. Úgy éreztem, váltanom kell. Addig a társulati létezés inspirált, a közösség,

ahol számít, mit gondolok, hozzáteszek a végeredményhez, a nagy egészhez.

Ám az utóbbi években úgy éreztem, sokat adok magamból, és cserébe nem kapok megfelelően vissza. Egyszerűen saját magam akartam dönteni a sorsomról. Bár igaz, ha egy színházban társulati tag vagy, akkor kiosztják a feladatokat, és ha tetszik, ha nem, meg kell csinálni.

Az utolsó három évben már olyan kicsiket játszottam, hogy mindig az öltözőben ültem, és azt nagyon nem

szerettem. Úgy éreztem, megy az időm, közel vagyok a negyvenhez, a legjobb formában vagyok, és csak váraozom. Nem ezt választottam, nem ezért lettem színész. Ez a szakma csinálva jó, viszont, ha arra nincs lehetőségem, akkor más után kell nézmem.

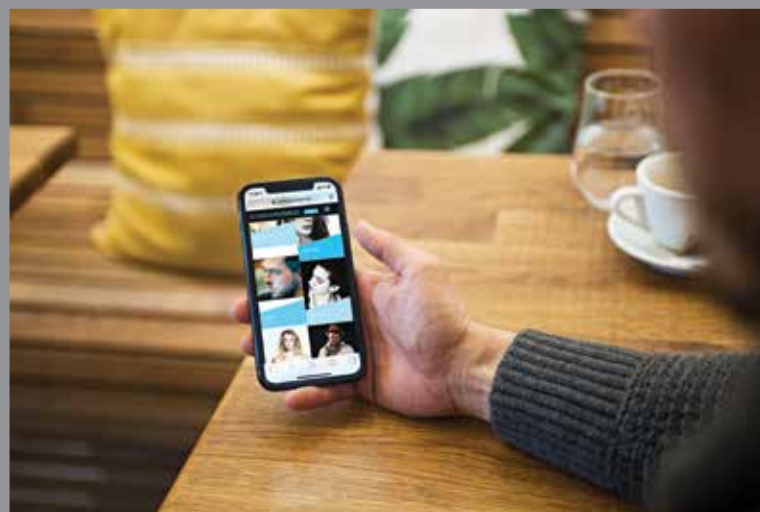
– **Sablonos lesz a kérdés, tudom: színház vagy film?**

– Nem szeretem a teátrális dolgokat. Visszafogott karakternek gondolom magam, a minimált jobban szeretem, mint a burjánzó barokkot. Ezért úgy gondolom, a film áll hozzám közelebb. És azt is jobban szeretem, hogy ott kisebb egységekre kell koncentrálni, nem úgy, mint a színház esetében. Például a Nemek és igenek című eladásban, amit most játszunk a Centrálban, nyolcvan

oldalt próbálsz meg „átérni”. Ez nagyon nehéz. Ezzel szemben a filmnél csak az aznapi penzumra kell koncentrálni, ami soha nem több – a legrosszabb esetben sem – hat jelenetnél.

Ennek persze nem mond ellent, hogy az említett Nemek és igenek fantasztikus élmény volt, nagyon jól érzem magam ebben a darabban. Már amennyire jól érezheti magát egy színész, akinek az a feladata, hogy a házassága felbomlását estéről estére átélje. *(Nevet.)* Beülnek a nézők, látom, érzem, hogy arcul üti őket az előadás, de közben mégsem lesz világvége-hangulatuk, a darab reflektál a világra, fontos problémákat boncolgat. Óhatatlanul elkezdnek gondolkodni, és van egy jó színházi élményük is.

– **Az eddigi beszélgetésünket bizonyos fokra – bár talán nem ez a legjobb szó rá – a szakmai idill jellemezte. Mintha az a mesterség, amit művelsz, annyira szervesen benne lenne a mindennapjaidban, hogy az már védőburkot is jelent számodra.**

– Ezt jól érzed, mert tényleg védőburkot jelent. A színészetben vagyok a leginkább biztonságban. Amikor játszom, akkor nem engem terhel a karakter döntésének felelőssége. Ez a legbiztonságosabb helyzet a világon, azt hiszem.

– **Szabadúszóként mi az, amit előre látsz?**

– A tavalyi évet konkrétan végigforgattam. Hogy mi lesz tovább, azt most még nem tudom. Az biztos, hogy a Szabadszínész weboldalt tiszta erővel csináljuk tovább Gosztonyi Csabával.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

MANDRILL GARAGE

A Mandrill Garage legújabb alkotása a csúcok csúcsának meghódítására törekszik, ezzel a futurisztikus, mégis retro motorkerékpárral. A 2014-es Triumph T100-as modellre alapozta a gyártó az új motorkerékpárt, amiben csupán az üzemanyagtank és a 865 köbcentis motor maradt az eredeti.

A karbonból készült oldalsó karosszéria elemek és a 3D előlap egyből felhívja magára a figyelmet. Utóbbi a motor hűtésére is szolgál, mivel a levegőáramlatot a motor felé irányítja. A LED fényszóró mellett két sárga színű

ködlámpa kapott még helyet. A motor hátsó részén több lényeges változtatás is történt, ide sorolható az átalakított bőrülés és a karbonból készült elemek. A hátsó egyoldalas lengőkar egy Ducati 1098-ból került beszerelésre, az első és hátsó arany

A KARBONBÓL KÉSZÜLT
OLDALSÓ KAROSSZÉRIA
ELEMÉK ÉS A 3D ELŐLAP
EGYBŐL FELHÍVJÁK
MAGUKRA A FIGYELMET

színű kerekek szintén az olasz gyártó munkáját dicsérik. Az arany szín egyébként a karosszéria többi részén is visszaköszön, ami kiválóan ellensúlyozza az egyébként fényes fekete felületek dominanciáját.

K-SPEED

A K-Speed egy régi Honda BROS400 motorból egy teljesen alumíniumba borított, Future Storm névre keresztelt futurisztikus kétkerekűt alkotott.

írta: MIFERFIÁK *fotó:* GYÁRTÓK

1988

és 1992 kö-

zött gyártották a Honda BROS400-at, amit nehéz, nem túl kifinomult ingázó motor a kezdő rajongóknak. Az NT650 kisebb változata volt, és valószínűleg Európában ismertebb lehetett. A K-Speed teljesen átdolgozta a Honda modellt, és egy street fighter elemekkel tarkított futurisztikus café racert csinált belőle egy átalakított tartállyal, ami hullámozva kapcsolódik az egyedi farokrészhez. Az új felfüggesztő villa óvja a motor elejét, és további védelmet nyújt mozgás közben, és olyan látványt nyújt, amivel egy sci-fi filmben is megállná a helyét. Némi plusz negatív tér lett a hátsó kerék fölött, ami a garázs testreszabott segédvázának köszönhető. A fényszórók diszkréten el lett rejtve a zsaluzott elülső rész alatt.

EGY FORDÍTOTT

KIPRÓBÁLTUK

Az új Audi Q3 még feltűnőbb, még tágasabb és sokoldalúbb lett. Ezzel párhuzamosan a felsőkategóriás autóknál elérhető műszaki csemegéket kínál illetve egy olyan továbbfejlesztett felfüggesztést, amely a vezetési dinamika fokozása mellett még nagyobb kényelmet biztosít. Mi a motorizáltság tekintetében a belépő szintű (35 TFSI), de magasan felszerelt változatban tesztelhattük, hogy tényleg jogosan nagy az arca az új modell változatnak.

AUDI Q3 35 TFSI

NAGY ARC

Írta és képek: KÖKÉNY ROLAND

Az új Audi Q3 lényegesen sportosabb külsővel rendelkezik, mint elődje. Ezt erősíti a látványos, nyolcszögletű Singleframe hűtőrács, a nagyméretű légbeömlők és a kerékjáratok feletti sárvédők erőteljes domborulatai. Az első generációval összehasonlítva a kompakt SUV lényegében minden szempontból nagyobb let, így minden tekintetben több helyet kínál. Az Audi Q3 ugyanakkor rendkívül sokoldalú és jól variálható, köszönhetően a hosszirányban előre és hátra mozgatható és dönthető hátsó ülésornak illetve a számos tárolóhellyel kiegészített, magasságában állítható csomagtér padlónak. A hátsó ülések helyzetétől és a háttámlák állásától függően a csomagtér kapacitása 530–1525 liter között változik. Gyakorlati tapasztalataink alapján négy felnőtt és egy hosszúhévégényi csomagjuk tökéletes elfér az autóban. A hátsó ülésor ugyan három személyes, de a középső ülésre csak rövid távra ültessünk be valakit, hiszen meglehetősen kemény pad jut csak neki ülőfelületnek, ketten viszont főúri kényelemben utazhatnak a második ülésorban is.

Az SUV modellekre jellemző módon az Audi Q3 modellel is könnyű a beszállás, emellett 360 fokban jó kilátást illetve sportos ülőpozíciót kínál. A kormánykerék szintén ennek megfelelően meredek állású. A kívánságra elektromosan

állítható ülések egy felsőbb járműkategória kényelmét kínálják. A modell legfőbb újdonságai között találjuk az új kezelési és kijelzőkonceptiót, amelynél már alapkitelben is megtalálható a digitális kombinált műszeregység. Az MMI navigációs rendszer esetében a vezető egy, a középkonzolon található érintőképernyő segítségével irányíthatja ezt az átfogó infotainment rendszert. A légkondicionáló vezérlésével együtt ez is ergonomikusan, kissé a vezető felé fordítva került kialakításra. A kezelése magától értetődő és könnyen követhető az egyszerű menürendszernek köszönhetően. A vezetőnek lehetősége van arra is, hogy hangvezérléssel adjon utasítást a járműnek.

Az új Audi Q3 rendelését fontolgató ügyfelek három benzines és két dízel erőforrás közül választhatnak, amelyeket elsőkerék illetve összkerék hajtással kombinálhatnak. Az aggregátok teljesítménye pedig 150 és 230 lóerő között változik. Minden motor négyhengeres, közvetlen befecskendezésű erőforrás tur-

AZ ÚJ AUDI Q3 RENDELÉSÉT FONTOLGATÓ ÜGYFELEK HÁROM BENZINES ÉS KÉT DÍZEL ERŐFORRÁS KÖZÜL VÁLASZTHATNAK, AMELYEKET ELSŐKERÉK ILLETVE ÖSSZKERÉK HAJTÁSSAL KOMBINÁLHATNAK.

bófeltöltéssel. A teljesítményük továbbítása hatsebességes manuális sebességváltó vagy a gyors váltásairól ismert hétsebességes S tronic váltó segítségével történhet.

A belépő szintű erőforrás egy 1,5 literes benzinmotor, amely 150 lóerő teljesítményre képes 250 Nm maximális nyomaték mellett. Ez az aggregát rendelkezik a hengerlekapcsolás rendszerével, amely képes átmenetileg lekapcsolni a második és harmadik hengert alacsony és közepes terhelés mellett, ezzel is csökkentve az üzemanyag fogyasztást. Amennyiben az ügyfél a hétsebességes S tronic váltó mellett dönt (*ilyen dolgozott a tesztautónkban is*), a 100 km/h sebességre való gyorsítás 9,2 másodpercet vesz igénybe, a gyorsulás pedig egészen 207 km/h-s sebességig tart. Az 1500 km-es tesztút alatt a fogyasztás 8–9 liter közötti átlagot produkált. Mivel szinte „o-km-es” volt a tesztautónk vélhetően a bejáratás után azért ez az érték lesz még kedvezőbb is.

ÉSZAKNYUGAT-SZLOVÉNIA

TAVASZI SÍSZÜNET

Írta és képek: KÖKÉNY ROLAND

A tavaszi szünet remek lehetőséget ad arra, hogy még a tél utolsó pillanatait kihasználva síelhessünk egy párat. A magyar síelők körében talán kevésbé ismert Északnyugat-Szlovénia, de földrajzi fekvésénél fogva még márciusban is hóbiztos helynek számít, nem véletlen, hogy ebben a hónapban rendezik itt meg minden évben az alpesi sí világbajnokság és síugró világcupa egyik utolsó versenyét.

Szlovénia északnyugati részén, közel az osztrák és olasz határhoz található Kranjska Gora, amely déli oldala felől érinti a Triglav Nemzeti Parkot. Maga a város Zgornjesavska festői szépségű völgyében helyezkedik el, amely már önmagában felejthetetlen látványt nyújt. Fent, a hegyekben a Júliai-Alpok impozáns csúcsai között a hatalmas erdők, a Mostranától egészen Ratečéig terjednek. A gyönyörű síterepek mágnesként vonzzák a síelőket, ezért méltán tartják Szlovénia egyik legkeresettebb síterepének. Kranjska Gora síörténelme a legpatinásabb az összes szlovén síterep közül, ráadásul a legkönnyebben megközelíthető, hiszen nemzetközi autópálya mellett helyezkedik el. Kedvező időjárási és hóviszonyait annak köszönheti, hogy legalacsonyabb pontja is elég magasan, 813 méteren van. A fáradt síelők számára számtalan felfrissülési lehetőséget kínálnak a wellness szállodák szolgáltatásai, mint például úszómedence, jakuzzi, török fürdő, finn- és infra szaunák, tradicionális és thai masszázs, szolárium és kozmetika. A tökéletes relaxációt a finom ételek teszik teljessé, a tradicionális szlovén ételeken túl osztrák, német, olasz, nemzetközi konyhát, illetve halételeket is találunk az étlapon.

Ötven kilométerre sincs Kranjska Gorától a festői szépségű Bledi tó. A festői környezetben található, hegyekkel körülvett Bledi-tó (*szlovénul Blejsko jezero*) Szlovénia második legnagyobb tava. A 2120 méter hosszúságú, és a legszélesebb pontján 1380 mé-

A BLEDI KRÉMES

Évtizedek óta a bledi konyha szimbóluma ez krém. Igaz, krémest lehet máshol is találni, de bledi krémest csak egy helyen lehet kapni. Istvan Lukačevič, a Park Hotel cukrászatának korábbi főnöke, több esztendőn át tartó kísérletezés után, találta meg az igazi receptet. Ma is híresek a krémek, melyet ugyanabban a cukrászdában készítenek, és a szállodával szembeni kávézóban árúsítanak. És mi a krémest titka? Igazából nincs titok – csak a tapasztalat számít. Bleden pedig a tapasztalat igazán nem hiányzik. Az utolsó 60 évben, 12 millió krémest készítettek és adtak el. Aranyszínűre sült ropogós kéreg vajás tésztából (*vajjal keverve, nem margarinnal*), egy ízletes vaníliakrém, pont a megfelelő sűrűséggel, hogy a felvágásnál nem omlik össze a krémest, tetején tejszínhab megfelelő arányban a vanília krémmel és újból egy réteg, ropogós vajás tésztából sült lappal, és végül, de nem utolsó sorban, meghintve porcukorral. Hát kia az, aki ennek ellen tud állni?

teres tó egy jégkorszak utáni gleccser visszahúzódása során keletkezett, ma pedig a világ számos pontjáról járnak csodájára a nem mindennapi képződménynek.

A tó közepén lévő szigetre bérelt csónakkal vagy két evezős tavi gondolával, a „pletna”-val lehet eljutni és már messziről fel lehet ismerni, hiszen a Mária Mennybemenetele kegyhely templom tornyai magasodnak az aprócska földrészzen. 1142-ben az aquileai pátriárka, Pellegrino avatta fel az első háromhajós

román stílusban épített templomot és bár a történelem során többször is megromgálódott, földrengések és villámcsapások áldozata lett, XVII. században

felújított barokk formájában jelenleg is látogatható.

A templomhoz számos legenda fűződik, az egyik leghíresebb szerint, ha valaki háromszor megkogatja a harangot, minden kívánsága teljesül. Az 1534-ben készített „kívánságot teljesítő harang” Franciscus

HIŠA FRANKO ÉTTEREM

Korábban már a budapesti Gourmet Fesztivál vendége is volt a szlovén Ana Roš, akit 2017-ben a világ legjobb női séfjének választottak. Hiša Franko nevű éttermében több hónapos a várólista, Amerikában pedig annyira népszerű, hogy sokan a szabad asztalok időpontjához igazítják az esküvőjüket. Éttermében kizárólag helyi, szlovén alapanyagokat használ, de a bányász és a pisztráng mellett chetünk nála csalánt, katángot, tyúkhúrt és fenyőrugyet is.

„Az igazat megvallva, nem volt akkora meglepetés. Tudtam, hogy meg fog történni egyszer, mert tisztában vagyunk vele, hogy az étterem, és a munka, amit itt végzünk nagyszerű. Tudom, hogy kevés olyan ember van, aki ennyire türelmes és ennyire megszállott, mint én” – mondta Ana Ros, akit két évvel ezelőtt a világ legjobb női séfjének választottak a World's Fifty Best Restaurants listáján. Ana Rošnak nemcsak az az érdeme, hogy jelenleg ő a világ legjobbjja, hanem az is, hogy felhívta a világ figyelmét Szlovéniára. Ki gondolta volna még évekkkel ezelőtt, hogy érdemes lehet ide elutazni egy étterem miatt?

vpt caravan

Sopron, Pozsonyi út. 15.

Tel.: 06 30 620 2222

hymer-magyarorszag.hu

Hymer, HymerCar, Eriba
márkakereskedés és szakszerviz

Alom luxuskivitelben

HYMER
PARTNER

JAPÁN ŐSSZEL AVAGY A MOMIJI A FELKELŐ NAP TÁJAI – JAPÁN

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* JURÁK ZSOLT

Immáron mondhatni, hogy Jurák Zsolt magazinunk állandó külső munkatársává avasztotta magát. Az utazás rovatunk kalauzát élmény hallgatni. Túlzás nélkül állítható róla, hogy egy élő bédekker. 112 országgal a háta mögött a beszélgetéseink szinte vég nélküliek. Verbális utazásainkat egykor Indonéziában kezdtük el, de még mindig nem hagyjuk el Ázsiát, a földrész egy igazán misztikummal teli országába utazunk: Japánba.

TÁVOLRÓL INDÍTVA
A FELVEZETÉST, AZT
GONDOLOM, HOGY NINCS
OLYAN EMBER, AKI NE VÁ-
GYAKOZNA A FELKELŐ NAP
ORSZÁGÁBA. A KARATE-
FILMEK, SÓGUNOK ÉS
SZAMURÁJOK FÖLDJÉNEK
EZER TÖRTÉNELMI REJ-
TÉLYE ÉS VARÁZSLATA
CSÁBÍTTJA IDE AZ UTAZÓT.

A kulturális misztikum megismerése azonban csak egy érv a sok közül, hiszen Japán a 20. század egyik legdinamikusabban fejlődő országa. Egy szigetnyi high-tech, aminek

lenyomatai immár a világ minden pontján megtalálhatók. A fentiek után akár költői is lehet az első kérdés.

– **Barna András: A te japán sztorid hol és mikor kezdődik?**

– Jurák Zsolt: Ahogy mindenki másnál, nálam is a gyerekkorban. Egy álom volt, ami aztán felkerül a bakancslistámra. Japánt mindenki egy misztikummal teli országnak képzei, és én is annak gondoltam fiatalon.

Amikor először jártam Ázsiában, Thaiföldön és Szingapúrban, már akkor is izgatott, hogy vajon milyen lehet ez a titokzatos ország. Aztán 1995-ben nyílt lehetőségem először arra, hogy ide utazzak. Ekkor még a Malév is repült közvetlenül Japánba. Tulajdonképpen egy lehetőség adta helyzetet használtam ki, így tudtam tizenkét napot eltölteni Japánban, ahol akkor az alapdolgot meg tudtam nézni: Tokiót, Oszakát, Kiotót. Összegezve az első utamat, azt mondhatom, hogy jókor voltam jó

helyen, hiszen láthattam a cseresznyefa-virágzást, csodálatos dolgokat élhettem meg, de egyben megtapasztaltam azt is, hogy a levegőn kívül itt szinte minden rettenetesen drága.

Másodjára is cseresznyefa-virágzaskor mentem. Annyira csodálatos ez a látvány és az illatok, hogy komolyan mondom, elérzékenyül az ember, amikor a kertekben sétál. Egyetlen fénykép sem adja vissza ezt az élményt.

A második japán utam a korábbinál hosszabb

ideig tartott, és sokkal többet is láttam. De azt hiszem, akkor magamban le is zártam ezt a japán vonalat. Nem azért, mert nem tetszett – hiszen egy fantasztikus országról beszélünk –, hanem azért, mert olyan borsosak az árak.

– **Most mégis ismét felkerekedtél.**

Mi adta meg a lökést?

– Viccesen azt mondhatnám, hogy egy munkahelyi ártalom ihletett meg. Egy nagyon kedves partnerem kért arra, hogy állítsak össze nekik egy utat Japánba. Viszont ellentétben a megszokottal,

mondjuk, egy katalógus ajánl. Egyénileg viszonylag nagyon jól bejárható és kezelhető. Ma már megvannak azok a módszereim és praktikáim, amivel kedvező áron lehet szállást foglalni jó színvonalú szállodákban. A kinti vendéglátás – ha lehet ezt mondani – támogatja az egyéni turizmust. Japán talán az egyetlen ország a világon, ahol nem kérnek jelentős felárat az egyágyas szobákért, így ezek ára lényegesen kedvezőbb.

Szóval az út tervezése közben annyira beleéltem magam ismét Japánba, hogy úgy döntöttem,

– **Japánban is van kinti partneriroda, amelyekkel együtt dolgozol?**

– Egy remek utazási irodával működök együtt. Egy baj van velük: a legjobb szándékuk mellett sem tudnak európai fejfel gondolkodni. Hihetetlenül jóindulatúak és nagyon precízen összeraknak mindent, de ők nagyon sok mindent másként látnak. Azért fontos, hogy legyen helyi utazási iroda mögötted, mert az egészséges egyensúlyt így meg tudod tartani a költségekben. Ugyanis vannak olyan városok, amelyeket remekül meg lehet nézni

ők nem a cseresznyefa-virágzáskor, hanem az őszi időszakban akartak utazni.

Elkezdtem neki összeállítani a túrát, pontról-pontra. Nincsen könnyű helyzetben az ember, mivel – ahogy erről korábban is szó esett – Japán nagyon drága, ezért nagyon akkurátusnak kell lenni.

– **Ezek szerint olcsón nem, csak okosan lehet megszervezni?**

– Japán soha nem lesz olcsó, viszont töredékáron meg lehet szervezni egy utat ahhoz képest, amit,

én is elmegeyek, és megnézem az országot összel. Természetesen tudományos alapon, hogy nehogy lyukra fussunk, mondjuk, rossz időpontban érkezzünk, amikor vagy még, vagy már nem látunk az egészségből semmit. Utánajártam a dolognak. Egyébként – jó tudni – a japánok közzé is teszik, hogy melyik az a legjobb két hét, amikor mondjuk Hokkaidóból elindulva egész a déli szigetekig az ember végiggyönyörködheti az őszt a szigetországban.

egyéni, helyi közlekedési eszközzel, és nem kell csoportokhoz kapcsolódni. De természetesen él ennek az ellentéte is, amikor épp ez a leglogikusabb megoldás.

– **Végül is hogyan épült fel az út?**

– Tokió volt a bázis, itt két napot töltöttem el, mielőtt hajóra szálltam. Megnéztem a kedvenc helyeimet, többek között a halpiacot. Ez utóbbi a világ egyik legnagyobb halpiaca, de pechemre teljesen átalakították az egészet, így a korábbi varázsának,

mondhatni, teljesen lőttek. Japán tartózkodásom második napján elmentem egy fuguvacsorára.

– **Miért nem az út végére tetted ezt a kulináris élményt? (Nevet.)**

– Úgy gondoltam, a csúcson kezdem! (Nevet.)

De azért az út végére is maradtak élmények. Szóval

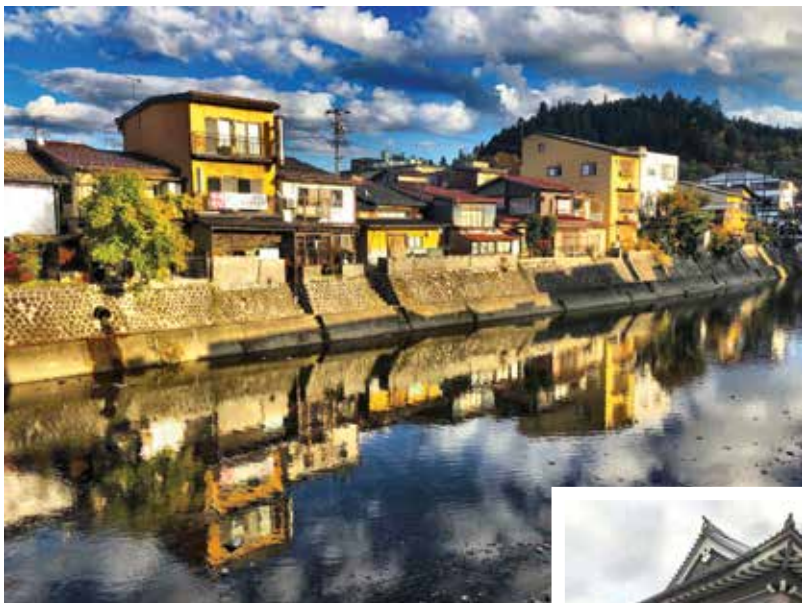
mellett. Nagyon ízletes, nálam benne van az első három halétel között, amit valaha ettem.

– **Szerinted miért esznek az emberek egy ilyen „gyilkos” halat? Kell a zamat mellé egy kis adrenalinlököt, ettől lesz jobb az íze?**

– A magam nevében tudok csak nyilatkozni;

– **A kulináris élmények után mi következett?**

– Elindultam egy tizenkét napos hajóútra, amire nagyon kedvező áron sikerült befizetnem. Ami csak a tengeről jól nézhető, azt megnéztem. Nagyon szeretem a hajózást, kényelmes dolog. Ötven tengeri úton voltam már, rengeteg élményre

fugu. Két olyan étterem van Tokióban, amelyek fugu halra specializálódtak. Egyébként a szakácsképzés után még három évig tanulják a séfek azt, hogyan kell az állatot úgy szétszedni, hogy az garantáltan fogyasztható legyen. A biztonság kedvéért azért a szakácsoknak meg kell kóstolniuk minden egyes ételt, mielőtt kiviszik a vendégnek. Valószínűleg az enyémet is megkóstolták, hiszen itt vagyok! (Nevet.)

Egyébként nekem a rántott verzió ízlett a legjobban, hozzátéve azt, hogy a hal mindegyik része egy gasztronómiai orgazmus a felejthetetlen élmény

bennem volt egy nagyfokú kíváncsiság, de „félszet” nem éreztem. A japánok annyira precízek, hogy én maximálisan megbíztam a séfben. De hogy ne bízzak semmit a véletlenre, utánaolvastam az étte-remnek, és itt még nem történt semmilyen malőr e tekintetben. (Nevet.)

tekinthetek vissza. Mindezek ellenére azonban a japán út szépségét mégsem a hajózás határozta meg. Az időzítés jó volt, ám nem elég jókor ahhoz, hogy azt az őszi pompát lássuk, amit elterveztünk. Ez csak akkor következett, amikor visszaértem Tokióba, és a terveknek megfelelően elindultam egy egyhetes túrára a Shinkanzennel, amit imádom. Hozzáteszem, hogy vonattal utazni egyáltalán nem szeretek, kivéve a japán vagy kínai szuperexpressz-eket.

– **Mennyire drágán utazhatunk egy ilyen vonattal?**

– A kérdés összetettebb ennél. Én a vocheremet átváltottam bérletté, így nyolc napig élvezhettem a száguldó luxusvonat minden előnyét. De miért is fontos ezt és a közlekedést megemlíteni? Azért, mert a költségeket tekintve ez egy érzékeny pont. Bár sok iroda kínál egynapos csillagtúrákat, így kirándulni nagyon drága. Például egy kiotói kirándulás 500 euróba kerül Tókióból, és ebben egy buszos városnézés van csak benne és a vasútjegy.

– **Milyen távolságról beszélünk?**

– Tokióból Kiotó 2 óra 15 perc, de ezek a vonatok 300–350 km/órával közlekednek.

A kinti utazási iroda javasolta ezeket a csillagtúrákat, és találkoztam olyanokkal, akik több ilyen kirándulásra is befizettek. De ily módon megnézni Japánt olyan sokba kerül, mintha kifizetnének egy világkörüli utat. Szóval nagyon résen kell lenni. Egy egyhetes vonatbérlet kevesebbe kerül, mint egy Tokió–Kiotó retúr vonatjegy. Bár a bérlet sem olcsó, mert hozzávetőleg hetvenötezer forint, de még így is sokkal jobban megéri ezt választani.

– **Jött a száguldás élményekkel?**

– Igen. Először elmentem Kiotóba. Nagyon szeretem a várost, korábban jártam már ott többször, de mégsem akartam kihagyni.

Kiotó után következett tulajdonképpen a nagy kirándulás azokra a helyekre, ahol még nem jártam. A japán ősz ekkor már szerencsére a tökéletesen színes arcát mutatta. Vonattal utaztam Takayama, Kanazawa térségébe, majd busszal Shirakawagoba, ami egyszerre a mese és a földi paradicsom.

Csodálatos városok. Takayamanak ugyanakkora a területe, mint Tokiónak, annyi különbséggel, hogy itt százezer ember lakik, ellentétben a fővárossal, ahol tízennégy millió. Egyébként mentalitásban nincsen különbség a vidéki és a fővárosi emberek között. Ugyanazok a hihetetlenül kedves, rendes, precíz emberekkel találkozol vidéken is, mint Tokióban, de itt mégis minden elképesztően más.

Bevallom, magam sem jártam még ennyire távol a fővárostól. Hirosimában és környékén, Nagasakában és környékén igen, de ennyire vidékre még nem jutottam el. Egyszerűen gyönyörű, és még annál is szebb

tájak váltogatják egymást. A kisvárosok egyébként nagyon könnyen bejárhatók. Ha az ember a vasútállomáshoz közel foglal szállást, akkor könnyűszerrel bebarangolható a környék. A kisvárosi lét egyben fantasztikus gasztronómiai élmény is. Mint korábban említettem, nagyon szeretem a szukijakit, ami hasonlít a hotpothoz, amiben magam főzöm meg a levest, benne a hajszálvékony marhahúsokkal.

– **Esküszöm, összefut a nyál a számban.**

Ez már nem is japán, hanem lassan gasztrotúra.

– Nagyon szeretek enni, bármerre is járok utazásaim során, a gasztronómia szervesen hozzátartozik

a programhoz. A partnereimnek mindig olyan éttermeket ajánlok, amelyeket én is kipróbáltam.

Tehát a hajóút keretében harmadszorra is elutaztam Kobéba. Itt a gasztroprogram indításaként először elmentem megnézni egy úgynevezett klasszikus marhahúséttermet, ami jellemzően és

nagyon egyszerűen fogalmazva a „tömégízlésnek megfelelő ételekről” szöveg. Utána pedig elmentem egy konzultációra a kobei marhahússzövetséghez. Az ő ajánlásukkal mentem el később vacsorázni egy olyan étterembe, ahol privát séf készítette el nekem az ételeket.

– **Nem tagadom, hogy az említett dolog mosolyt csalt a számra. Ugyanis ki a fene gondolná azt, hogy egy japán körút alkalmával az ember „belerohan” a kobei marhahússzövetség gondoskodásába.**

– Ellentétben a saját metodikámmal és alaposágommal, a kobei marhahússzövetséggel történő kapcsolatfelvétel teljesen a véletlen műve volt. Tulajdonképpen egy séta közben láttam meg a szövetség címerét. Hozzájuk bárki bemehet. Ez itt igazából nem szól másról, mintegy általuk nyújtott garanciáról, arról, hogy az általuk javasolt éttermekben feltálat marha olyan forrásból származik, ami a legmagasabb kategóriát képviseli.

– **De hogy kell elképzelni ezt az egészséget? Van ennek a szövetségnek egy ügyfélszolgálat, ahol egy ablak mögött ülő alkalmazott irányítja el a jó turistát?**

– Egészen pontosan így. Van egy ügyfélszolgálat, ahol beáll az ember a sorba, és beszélget vele az illetékes. Az én esetemben konkrétan az úriember elkísért egészen az étteremig. Itt valóban egy privát szakácsot kaptam. Abban a két órában, amíg ott voltam, csak velem foglalkozott a séf, azért, hogy a legmagasabb szintű kobei bélszín-élményben legyen részem. Amikor megkaptam az étlapot, akkor megpróbáltam egy olyan menüsört összeállítani, hogy az még anyagilag elviselhető le-

gyen, hiszen a legdrágább bélszínétel alulról súrolja a kétszáz ezer forintot.

– **Zsúfoltak ezek az éttermek?**

– Igen.

– **Ezek szerint a helyiek számára megfizethető?**

– Nem, a helyieknek is drága egy ilyen exkluzív hely, ahol én voltam, az egy kétszillagos kobei étterem volt. Náluk is maximum három lehet, csakúgy, mint a Michelin-csillag esetében. De megéri egyszer

áldozni rá, mert fantasztikus élmény az a show, amit a hús köré kerítenek, és a marha minősége is zseniálisan jó volt.

– **Az étteremből merre vezetett tovább az út?**

– Takayama, Kanazawa felé, ami megint csakmaga a csoda. Amikor tavasszal jártam Japánban, ak-

kor szinte minden alkalommal egyik nap gyönyörű idő volt, másik nap esett. Most kegyes volt hozzám az időjárás, minden nap gyönyörű volt, és olyan fények és hangulatok kísérték végig, amit egyszerűen nehéz szavakba foglalni. Fantasztikus képeket tudtam készíteni. Szóval azt kell mondanom, hogy fájó szívvel utaztam tovább a luxusvonattal Nagoya és Nagano irányába, mely két város szintén új volt a japán városaim listáján.

Nagoya egy ultramodern város, aminek a belvárosa szintén könnyen bejárható, és nagyon szép a nagoyai vár is. De az igazi kíváncsiságot Nagano iránt éreztem. Itt sem jártam még korábban. A város neve sokak számára ismerős lehet, hiszen itt rendeztek már téli olimpiai játékokat 1998-ban. Természetesen ide is vonattal mentem, ami másodperces pontossággal érkezik. Az utazással kapcsolatban hadd tegyek egy kis kitérőt: Amikor először utaztam Shinkansennel, akkor elképedve vettem észre, hogy az állomáson a kijelzőre nemcsak az volt kiírva, hogy a vonat melyik vágányra, hanem az is, hova érkezik a nyolcas kocsí nem tudom hanyadik ajtaja. Mindez másodpercnyi pontossággal. A hazai vonatközlekedésből kiindulva ez némileg mosolyt csalt az ember arcára. De itt a pontosság teljesen normális, ugyanis az előírt időben másodpercre pontosan ott állt meg a vonat, ahol mondták. Fantasztikus élmény ez is.

– **Milyen érdekességeket láttál?**

– Nagano-ba érkezve a szokásos koncepciómat követtem, a városközpontban szálltam meg. Rengetegféle különböző árfekvésű szálloda közül

lehet választani. Szerencsére – ez egész Japánra jellemző – jószérével a vasútállomások mindig a városközpontban vannak. Én abban a hotelben szálltam meg, amelyik a téli olimpiai játékok fő szállodája volt. Nagyon jó, és mára az ára is megfizethető.

Még aznap elmentem a Zenko-ji templomhoz, ami néhány perces buszozással elérhető.

Ez egy gyönyörű 1400 éves buddhista templom, egyébként a világörökség része, Japán második legnagyobb buddhista temploma és pazarul néz ki. Amikor körbejártam, akkor az egyik szerzetes ajánlotta, hogy menjek el a templom hátsó részéhez is, és nézzem meg a „paradicsom kulcsát”, mert ez egyfantasztikus élmény. Ez a rész a templom egyik alsó részében található, ahol koromsötét van. Tulajdonképpen egy nagy félkört kell megtenni a teremben, aminek a falán tapogatható ki a „paradicsom kulcsa”.

Naganóba nemcsak azért megy az ember, hogy elmerüljön ebben a fantasztikus kulturális környezetben, hanem azért is, hogy méregdrágán megnézzék a hómajmokat. *(Nevet.)* Hozzáteszem, hogy nem ez a legmegfelelőbb időszak erre, de akár van hómajom, akár nincs, az utazási irodák szerveznek oda programokat – nagyon magas összegekért. Egy nemzeti parkról beszélünk, ahol a meleg vizű források mellett ezek az állatok áttelelnek. Azt viszont nem garantálják – és ezt ki is írják –, hogy valóban, akkor és ott látni is fogsz hómajmokat. Nekem óriási mázlim volt. Ha nem egyénileg utazom, hanem a csoportos megoldást

választom és a kijelölt utat követem, biztos nem akadok bele egyetlen hómajomba sem. Így viszont, kicsit messzebb a parkról, két példányt is hosszú percekben át megfigyelhettem.

– **Japán híres a fürdőkulturájáról. Nagy szállodákban is találkozhatunk hagyománykövető fürdőkkel? Te kipróbáltál ilyet, vagy ez nem volt cél?**

– A japán fürdőkulturának leginkább vidéken

van nagyobb kultusza. Kanazawa és környéke bővelkedik melegvizű forrásokban, itt számos szállodában találunk ilyen fürdőt és persze az onsenek *(hőforrás)*, ami köré ha szálloda is épül, a legmagasabb szintet képviselik a szálláshelyek között.

De ha már szoba kerültek a szállodák, akkor tegyünk egy kis kitérőt. A legolcsóbb szálláshelyek az úgynevezett kapszulahotelek. Ezekben egy mé-

terszer kétméteres hálófűlkék, „tepsik” vannak, de felülni, mondjuk, nem tudsz benne. Én „brahiból” kipróbáltam. Termek vannak külön férfi- és női szekciókkal. Két-három ilyen fekvőrész van egymás fölött. Én egy „exkluzív” kapszulahotelt választottam, ami abban mutatkozott meg, hogy nem a végén, hanem az oldalán kellett bemászni a fekvőrészbe. Egyébként közösek a fürdők és a vécék is.

De csak annak javasolnék ilyen szállást, aki nagyon fáradt, mert a közös térben történő alvás minden ódiomat egész éjjel viselnünk kell, a horkolástól kezdve a lábszagig. Itt egy éjszaka olyan tízezer forint körüli összegbe kerül.

A következő szinthez a középkategóriás hotelek tartoznak, ezek nagyon szépek, nagyon tiszták. Mindenhol luxuscéccék vannak, tele gombokkal. Külön tanulmány megtanulni a kezelésüket. Az átlagos szobák jellemzően nagyok aprók, nem ritka az sem, hogyha kinyújtod a kezéd, akkor átéred.

Ezt követi az úgynevezett ryokankategória, ezek már nagyon drága, tradicionális japán szállások. Az általuk képviselt stílust egyébként a japán akciófilmekből ismerhetjük, ahol különleges elhúzható falak és

pontosan ugyanolyan egyszerű, puritán berendezések vannak, mint amilyeneket a mozikban látunk. Tatamin alszol, és a földön ülsz. Ennek ellenére csaknem négyszer annyiba kerül, mint egy hagyományos szállodai szoba.

Japánban a legfelső kategóriát azok a hotelek jelentik amik onsen-re épülnek, ezekben már megtalálhatjuk azokat a fürdőket, ahol külön női és

An aerial photograph of Mount Fuji, the highest mountain in Japan, rising majestically above a vast, dense layer of white clouds. The mountain's dark, conical shape is clearly defined against the bright, textured sea of clouds. The sky above is a deep, clear blue. The overall scene conveys a sense of height and isolation.

JAPÁN A FUJI LÉLEGZETELÁLLÍTÓ
LÁTVÁNYÁVAL BÚCSÚZTATOTT. PÁRÁTLAN
OPTIKA A 3776 M MAGAS HEGYRŐL, AMIT
SZINTE ÁLLANDÓAN FELHŐK BORÍTANAK

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

férfiszakaszok vannak. Magát a fürdőt melegvizet források táplálják. Egyébként bármennyire is csodálatos és jó dolog ez, én nem lennék „onsenfűgő”, olyan méregdrága, hogy a halandó turista számára ez már szinte megfizethetetlen. Egyszer egy éjszakára viszont érdemes kipróbálni.

– **Nagonót elhagyva merre mentél?**

– Visszamentem Tokióba, de mivel ott már többször jártam, és nagyjából amit meg kellett nézmem, azt megnéztem, így inkább a vidék felé fordultam, és a fővárosból kiindulva több kirándulást is tettem. Voltam Nikkóban, Kamakurában, Yokohamában. Ezeket a túrákat viszonylag könnyű abszolválni, busszal vagy gyorsvasúttal. Van egy egysínű vezető nélküli gyorsvasútjuk, amin, bevallom, két kört is

mentem, annyira fantasztikusan jó volt. És nemcsak azért volt jó, mert a vezető helyén ülhettem, hanem azért is, mert gyönyörű tájakon vitt keresztül.

(Nevet.)

– **Ez jelenti a japán utad végszavát?**

– Amiről most beszélgettünk, az „zanzásítva” egy háromhetes túra volt. Ami, hogy ha keretbe foglalom, akkor Tokióban kezdődött a fuguvacsorával, és egy másik zseniális étteremben ért véget, ahol viszont a szukijakit készítik a legmagasabb szinten.

– **Azzal indítottad ezt útbeszámolódat, hogy egykor „kiszertté” Japánból, és tulajdonképpen most egy új inspiráció indított meg és vitt vissza. Ha most summáznod kellene az érzéseidet, mit mondanál?**

– Igazából nem a kiszeretésről kell beszélni. Már az első japán utam is fantasztikus volt. Azért mentem el másodszorra, mert azt éreztem, hogy ez az ország „hívogat engem”, hiszen a cseresznyefa-virágzást látni az egy csodálatos dolog. Viszont az biztos, hogy az ár-értékaránnyal akadtak gondjaim, a „kiszeretésnek” inkább ez volt az indoka. De most annyira más arcát láttam meg Japánnak az őszi út keretében, hogy nagyon örülök annak, hogy végül is el tudtam ide jönni harmadjára is. Ehhez persze az is kellett, hogy a túra gerincét jelentő hajóutat igen kedvezően meg tudtam venni, és nem utolsósorban az utamat fel tudtam rá építeni. Ezzel a régi kedvenc helyeim mellett fel tudtam fedezni újakat, és meg tudtam nézni mindazt, amit ilyenkor az őszi Japán esetében látni kell.

Erdélyi kalandozások

www.kukullo.ro

www.hmhotels.hu

www.mountain-rest.ro

Fedezze fel a Hotel & More erdélyi szállodáit!
Lenyűgöző ajánlatok az aktív pihenés szerelmeseinek!

TOVÁBB TERJESZKEDIK
A HOTEL & MORE GROUP

ÜTŐS ÉVKEZDET

**A terjeszkedésről szólt 2018.
a Hotel & More Groupnál,
portfóliójuk immár 16 szállodára
bővült. Idei évük sem kezdődött
eseménytelenül: Klemm Balázs
ügyvezető az Intercontinental
Hotel Group-pal írt alá együtt-
működési megállapodást.**

KLEMM BALÁZS

A szerződés értelmében a cégcsoport hazai nyitását, 200 szoba alatti szállodáinak üzemeltetését a Hotel & More Groupra bízta. Lapunk úgy értesült, hogy a világ egyik legnagyobb szállodalánca az elkövetkező 4–5 évben 9–10 szállodanyitást tervez a fővárosban és vidéken. A minta Lengyelország, ahol almárkáik alatt a közelmúltban 9 hotel nyitotta meg kapuit. „A képviselési szerződésre nagyon büszkék vagyunk, hiszen olyan új brandek jelenhetnek meg a hazai piacon, mint a Holiday Inn Express, a Hotel Indigo vagy a Staybridges Suites” – beszélt a sikerről lapunknak az ügyvezető. A nyitások minden esetben

új szállodák megjelenését jelentik a hazai piacon, az említettek közül 2–3 projekt már folyamatban van, a részleteket egyelőre nem nyilvánosak.

ÚJABB HOTELEK, ÚJ SZEGMENSEK, BŐVÜLŐ CSAPAT

A Hotel & More látványos növekedése 2019-ben tovább folytatódik. A téli szezonban már fogadta a vendégeket a csodálatos környezetben fekvő Mountain-Rest Pension Székelyföldön, a Hargita szívében, saját sípályával, szaunával és számtalan kikapcsolódási lehetőséggel az aktív pihenést keresők számára.

**AKTÍV MSZÉSZ
TAGSÁG**
A HOTEL & MORE
GROUP TAGJA LETT
A MAGYAR SZÁLLODÁK
ÉS ÉTTERMEK
SZÖVETSÉGE
VÁLASZTMÁNYÁNAK,
FONTOSNAK TARTJA
A SZERVEZET
MŰKÖDÉSÉBEN
VÉGZETT AKTÍV
SZEREPVÁLLALÁST.

A nyárra egy új szálláshely nyitja meg üzemeltetésükben a kapuit: a balatonföldvári Anna-Mária Villa Hotel gyerekcentrikus szolgáltatásainak köszönhetően eddig is kedvelt volt a családok körében, jól illik a cégcsoport arculatába. A százéves épületben kialakított szálláshelyen wellness-részleg, spa-szolgáltatások, játszótér, játszószoza, biliárd, röplabdapálya biztosít kikapcsolódási lehetőséget.

„Egyéni vendégeink kifejezetten szeretik a kisebb, családiasabb, 3 csillagos szálláshelyeket, de egyre hangsúlyosabb corporate vendégkörünk és a rendezvényszegmens is keresi a vidéki helyszíneket. Expanzióknak irányt az nagyban meghatározza. A velünk kapcsolatban álló 2–300 cég jobb kiszolgálására a közeljövőben központi, online felületet hozunk létre, hogy átláthatóbbá tegyük számukra kínálatunkat és egyszerűsítsük a foglalások menetét” – emelte ki Klemm Balázs.

A sportszegmensben is egyre erősebbek, rengeteg külföldi futball- és kézilabdacsapat jelentkezik náluk, számukra

edzőtáborokat tartanak az ETO Park Hotel^{****superior}

Business & Stadiumban, illetve a négycsillagos, balatonfüredi Akadémia Hotelben.

MEGLÉVŐ SZÁLLODÁIK FELÚJÍTÁSA, KORSZERŰSÍTÉSE IS FOLYAMATOS.

A bükfürdői Greenfield Hotel Golf&Spa^{****}-ban felújítják a golfpályát, további korszerűsítések várhatók. A ceglédi, négycsillagos Hotel Aquarellben a televíziók és a matracok cseréje következik. A közelmúltban több egységük osztályba sorolását is megünnepeleheték.

Az ernyőjük alá gyűjtött házak számának növekedésével összhangban csapatuk is folyamatosan bővül, úgy az üzemeltetési, mint az értékesítési területen.

(X)

BESZÉLGETÉS ALMÁSI KITTI KLINIKAI SZAKPSZICHOLOGUSSAL

SZEREPCSERE

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HILBERT PÉTER

Rendhagyó terápián voltunk dr. Almási Kittinél, akit aligha kell bemutatnunk. A népszerű lélekgyógyász hivatásának emblematikus személyisége. Közkeveltségét megannyi könyv és előadás övezi, újabban pedig már egyre növekvő népszerűséggel „vloggerkedik” is. Most egy rövid időre szerepet cserélünk, és átültetjük a „páciensi” székbe.

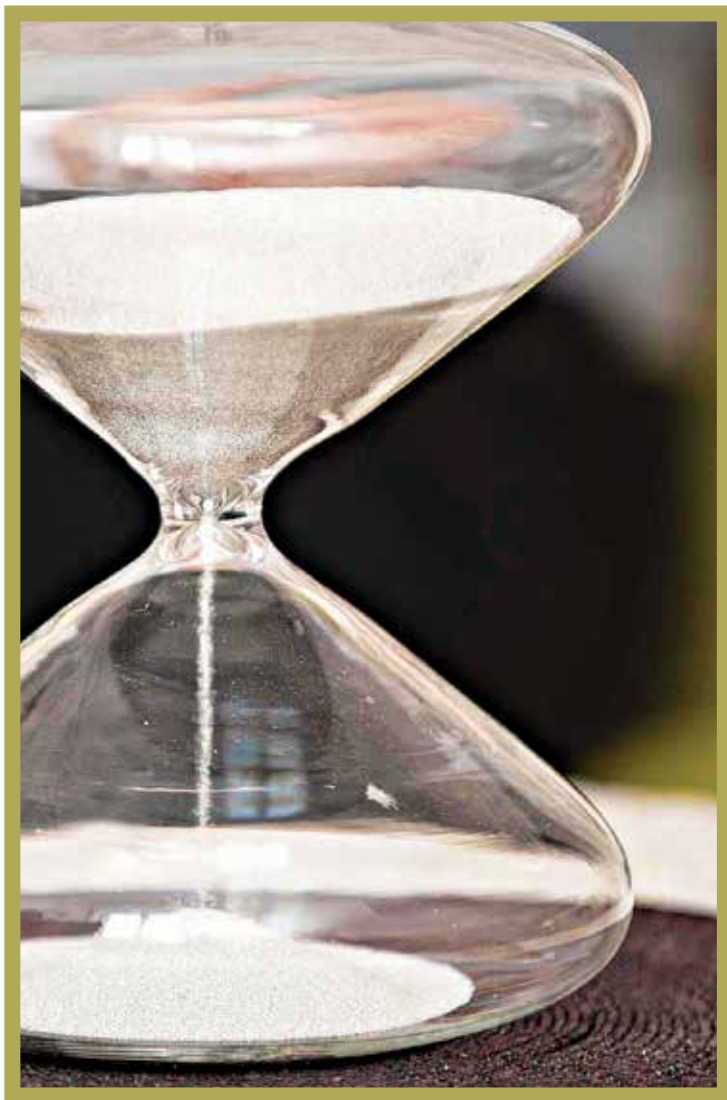
A RENDELŐJÉBEN
TALÁLKOZUNK. A BUDAI
TÁRSASHÁZ ELSŐ EMELETI
LAKÁSÁT ALAKÍTOTTÁK ÁT
ERRE A CÉLRA. AZ EGYKOR
NAGYPOLGÁRI ÉLETRŐL
TANÚSKODÓ VINTAGE
HANGULATOT ÁRASZTÓ
NAPPALIJA MA A CSOPORTOS
FOGLALKOZÁSOK HELYSZÍNE.

Mi azonban nem itt, hanem egy meghittebb részben ülünk le beszélgetni, ott, ahol a klienseit egyéniben is fogadja. A kis félszobában két modern köntösbe bújtatott füles fotel kapta a főszerepet. Az egyikbe bele is huppanok, de ugyanazzal a lendülettel állok is fel, ugyanis ez pont az ő széke. Ezen az apró babonán a szabály az szabály alapon jót derülünk, és cserélünk helyet is, fotelt is.

Almás Kitti rendkívül rokonszenves, közvetlen személyiség, az embernek az az érzése, hogy 5 B-s ceruzával rajzolta az élet. Az azonban már ismeretlenül is tapintható, hogy kedves habitusát bátyák vértje veszi körül.

Ahogy mondja: alapvetően reál beállítottságú, empátikus, érzékeny alkat, aki már gyerekkorában is kiállt mások igazáért is. Utálja az igazságtalanságot, ezért gondolta azt annak idején, hogy a jogi pálya felé fordul. Mégsem az ügyvédi szakma lett a meghatározó az életében.

– **Barna András: A céltudatos emberek jellemzően tűzön-vízen keresztülviszik azt, amit elhatároznak. Te a jogi pályát vetted célba, mégis egy pálfordulással a pszichológia felé vitt az utad. Miért?**

– Almási Kitti: Én egy nagyon szorgalmas ember vagyok. Már a gimnázium-

umban is kitűnő tanuló voltam, és kitűnő lett az érettségim is. Mindemellett gyűlölöm az igazságtalanságot, és nagyon szeretek és szerettem másokon segíteni. Szinte adta magát a jogi pálya. Írtam is egy jó felvételit. Ezzel az eredménnyel és magabiztossággal mentem el a szóbelire, ahol egy műelemzést kértek tőlem irodalomból. Még a mondandóm feléhez sem értem, amikor gúnyos és becsmérő mosollyal a száján leintett a tanár, és degradáló stílusban kommentálta, amiket mondtam. És még azt is hozzátette, hogy ez lehet, hogy vidéken kitűnő, de itt semmit sem ér. Teljesen leblokkoltam.

– **Hova valósi vagy?**

– Tatán születtem, és ott is jártam iskolába, középiskolába is, és tegyük hozzá, hogy ez egy jó és erős gimnázium volt. Minden volt osztálytársam diplomás lett. Nem is értettem ezt az egész helyzetet.

– **Akkor ez volt az a meghatározó pont, ami miatt váltottál?**

– Feltehetőleg mindenkit arcul csap egy ilyen helyzet, de engem különösen megviselt, szinte sírva jöttem ki a felvételirol, és persze nem vettek fel. Ma már mondhatnánk, hogy hál'istennek, de akkor ezt sokkal lesújtóbban élte meg az ember. Ma már el sem tudnám képzelni, hogy ügyvéd legyek. De azért hozzáteszem: rengeteg ügyvéd kliensem van. Látom, tudom, hogyan élnek. Számomra annak idején amolyan petrocillis hangulata volt az egésznek, csupa pozitív, mindenkin segíteni fogok érzéssel. Később rájöttem, hogy én ehhez a szakmához túl lelki vagyok, nem lett volna nekem való.

– **Hogyan lett a kudarcból építkező pszichológia?**

– Az embereken való segíteni akarás attitűdje természetesen megmaradt.

A jogi felvételi sikertelensége után kimentem Ausztriába, hogy tőkéletesítsem a nyelvtudásomat. Bébiszitterként dolgoztam egy családnál, ahol az asszony

pszichológus, a férj pedig pantomimművész volt, de már nem színpadon dolgozott, hanem testbeszédet tanított felsővezetőknek. Ez volt az első meghatározó inspiráció, ami elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy még onnan kintről beadjam a jelentkezésemet a pszichológia szakra.

– **A pszichológiára bejutni sem egy sétagalopp. Nem tudom, korábban hogy volt, de ma szinte lehetetlen bekerülni.**

– Azt hiszem, akkor tizenhatszoros volt a túljelentkezés. Én a lelkesek és esélytelenek magabiztosságával vágtam bele. Elmentem tavasszal egy felkészítő tanárhoz, akihez csupa olyan hallgató járt, akit nem vettek fel elsőre. Amikor mondtam, hogy én még idén felvételizni akarok, akkor némi mosollyal és kétellyel az arcán intett egyet. Emiatt rögtön déjà vum is lett, mert azonnal eszembe jutott a jogi felvételi. Jó néhány vaskos könyvet kellett megtanulnom oda-vissza. Három hónap múlva maximális pontszámmal felvettek, ami vissza is adta a hitemet a korábbi felvételi kudarca után.

– **Az egyetem után hogyan volt tovább?**

– Egy nehéz időszak következett. Mert ugyan az egyetemen sikeresen vettem az akadályokat, az évek alatt a család által nyújtott biztos anyagi háttér teljesen összeomlott. A szüleim igen nehéz helyzetbe kerültek, nem tudtak már támogatni. Így az egyetemi éveim alatt szinte végig dolgoztam. A diploma után azonban nem tudtam csak úgy azonnal elhelyezkedni. *(Persze ma már ez is másként van, rendelget mindenki még mielőtt végezne, de szerintem ez nem jól van így – ám ezt csak mellékesen jegyzem meg.)*

Kellett keresnem valami munkalehetőséget. Jelentkeztem PhD-re, ide felvettek ösztöndíjasnak, ami akkor ötvenezer forint juttatással járt havonta. Ez ma már nem hangzik soknak, de nekem nagy segítséget jelentett. Mindezek mellett párhuzamosan elkezdtem klinikai szakképzésre is járni. Ez még plusz négy év volt, eközben elhelyezkedtem a Lipóton. Itt először megbízással tudományos munkatársként, később pedig státuszban az ambulancián dolgoztam.

Egészen 2004-ig voltam itt, az első gyermekem születéséig, majd 2006-ban jött a második csöppség, de mire visszamehettem volna, addigra pont bezárták az intézményt.

A szétrobbantott Lipót után talán lehetett volna esélyem menni a kollégáimmal, de közben jöttek ilyen-olyan médiamegkeresések, megismerték a nevemet, és ez magával hozott egy sor lehetőséget. Így inkább a magánpraxis felé indultam el.

– **Előre is elnézést kérek a meghatározásért, tudom, hogy nem jó a szó, de hogyan lesz valakiből „sztárpszichológus”?**

– Jól érzed, én és még azok a munkatársaim, akik ismertebbek, valóban nem szeretjük ezt a meghatározást. Hiszen ez egy furcsa érzést generál a szélesebb kollegiális körben, mivel az ismertebb pszichológusokhoz sokan mennek, miközben van még egy csomó nem annyira ismert, de nagyon jó szakember.

Az én esetemben ez úgy alakult, hogy egyszer – még a lipóti évek alatt – elhívtak egy rádióműsorba szakértőnek. Ez nagyon jól sikerült, mert, ahogy

mondták, jól és hibamentesen tudok beszélni, amolyan médiabarát módon. Ezt követően többször is felkértek, ami később elindított egy ívet. Aztán szépen lassan hívogattak ide is, oda is, megismerték a nevem. Később pedig megkerestett a Nyitott Akadémia, ahova felkértek előadónak, és arra is, hogy írjak nekik. Nagyjából így kerültem a képbe. Egyébként én egy nagyon szereplős gyerek voltam. Balettoztam, fellépésekre jártam, táncoltam, hegedültem, kamarai bemutatókra jártam, és még sorolhatnám. Azt is mondhatnám, hogy ismertem és szerettem a színpadot.

– **Ma, ha megnézünk egy amerikai filmet, akkor ott már fel sem tűnik, ha bármelyik főhős pszichológushoz jár, mondhatni az életük része. Idehaza mi a helyzet?**

– Nagyon nagy a változás szerintem. 2008-ban, amikor elkezdtem a magánpraxist, akkor még egy jóval szűkebb réteg járt hozzám. A pácienseim jellemzően azok közül kerültek ki, akikkel még a Lipóton foglalkoztam, vagy az ambulancián. Később párkapcsolati témákban is kerestek kliensek. A közös az volt bennük, hogy mind azt kérték, hogy teljes diszkréció mellett történjen az egész. Kvázi ne derüljön ki, hogy ők pszichológushoz járnak.

Ma, bő tíz évre rá, alaposan megváltozott a helyzet. Sőt! Százmos véleményformáló ember, felsővezető jár hozzám, akik adott esetben támogatják is a pszichológusi konzultációkat. Nyilván a felsővezetők nyitottabbak, hiszen külföldi képzéseken, tréningeken hallják, tudják, hogy aki lelkileg „rendbe van téve”, az sokkal jobb döntéseket tud hozni, és sokkal magasabbra is jut adott esetben.

Akik hozzám járnak, azoknál a mentális kiegyensúlyozottság a karrierívben is tetten érhető, ami akár még forintosítható is. Szóval ezek az emberek pontosan tisztában vannak azzal, hogy ez nem arról szól, hogy egy félhomályos szobában egy gömböt nézünk.

– **Mi az oka annak, hogy az emberek egyfelől nyitottak, másfelől a pedig**

szemérmesek, hiszen a legbensőbb magánügyükről vallanak?

– Szerintem ma nagyon sokan nincsenek jól. Ha a statisztikákat nézzük, akkor a szorongásos vagy hangulati zavarok előfordulása óriási. Mondhatni, hogy Xanaxon él a fél ország, meg altatókon, antidepresszánsokon. Nagyon sok ember él belső feszültséggel, és keres valamiféle fogódzót, ami segít neki. Ha ez a fogódzó most annyi, hogy valaki meghallgat egy előadást, és kap egy gondolatot közben, vagy elolvas egy könyvet, az már önmagában is lehet egyfajta segítség. Nyilván a mélyebb kérdések esetében el fog menni szakemberhez.

– **Szerinted ez a lelkiállapot egyfajta társadalmi tünet?**

– Minden társadalomban van egy ilyen réteg. Ami szűkebb hazánkat illeti, és mondhatni, speciális jelenség, az, hogy volt egy rendszerváltás. A szüleink generációja egész más körülmények között élt. Ma még mindig egyfajta köztes állapotban vagyunk, ami egyébként kvázi egy értékvákuum. Korábban kiismerhető utakat jártunk. Nagyjából tudtuk, honnan hovajutunk, és mit lehet elérni, ha mondjuk, adott esetben valahol ott dolgozol negyven évig.

Nem voltak nagyon nagy eltérések az emberek között. Ma ilyen szempontból kinyílt a világ, a lehetőségek köre is bővült. Nagyon széles spektruma lett a boldogulásnak, ami egyben hátrány is, hiszen az emberek nagyon nehezen mérlik fel, mit kell csinálniuk ahhoz, hogy nagyobb biztonságban legyenek. Amit szoktam mondani: nagyon nehéz megmondani a gyerekeknek, mit csináljon ahhoz, például, hogy biztos legyen a megélhetése. Szóval nagyon sokféle útja lett

a boldogulásnak, de nehezebben tudod eldönteni, hogy melyik a stabilabb út. Minél inkább ez van, annál nagyobb a szorongás szintje. A szorongás pedig azt jelenti, hogy nem tudod, mi lesz. Ez egy ördögi kör.

– Akkor félünk?

– A félelem az egy fokkal könnyebb, mert egy konkrét dologra irányul. A szorongás azért rosszabb, mert, mondjuk, úgy dolgozol egy munkahelyen, hogy nem tudod, hogy három év múlva is ott leszel-e.

– Ez a helyzet megfog oldódni az évek során szerinted?

– Politikailag annak van nagy súlya, hogy nagyon megosztott az ország, mert nincs egy általánosan elfogadott értékrend. Láttam nagyon sok családot, barátságot szétszakadni amiatt, mert valaki így vagy úgy gondolkozott, és ez önmagában nagyon borulékonyra teszi a dolgokat. Ha valaki azt mondja: akkor jól fekszem, ha így csinálom, akkor nem, ha úgy. Ezek belső konfliktusokat okoznak. Vagy ha ahhoz kötik az emberek az érvényesülést, hogy így vagy úgy nyilatkoznak bizonyos esetekben, és nem ahhoz, hogy szorgalmasak vagy tehetségesek. Ebben is felfedezhető az értékválság. Nehezen tudják az emberek elfogadni azt, hogy bizonyos munkahelyeken a teljesítmény számít, másutt meg sajnos nem az. Ezek a szorongáskeltő dolgok óriási indulatokat gerjesztenek az emberekben, amelyek elfojtása újabb szorongáshoz, tehetetlenséghez vezet, depresszív érzést kelt.

– Ha már a család és a kapcsolatok is előkerültek, akkor egy kicsit beszéljünk erről. Manapság szinte már közhelyszámba megy a válások magas száma. Szerinted elavult a házasság intézménye?

– Azt gondolom, hogy most egy igazi paradigmaváltásnak vagyunk tanúi. Amit a rendszerváltás köztes állapotáról mondtam, az a házasságra is vonatkozik. Eddig volt a hűség paradigmája a házasság paradigmája. Sok ember betartotta, mert úgy gondolta, hogy így jobb. Ebben az „elfogadottságban” éltünk, mondjuk, talán az ezredfordulóig. A rendszerváltással ez a kohézió is elkezdett lazulni, mert azt megelőzően egészen biztos, hogy ritkán hallottunk elvált szülőkről. A társadalom nem volt túl megengedő ezzel kapcsolatban. Ez egy stigma volt, ha valakiknél előfordult.

Onnantól kezdve, hogy a válást, „megengedte” a környezet, a helyzet kezdett átbillenni. Ebből fakadóan mára azokból van több, akik újabb és újabb lehetőséget keresnek, és nem azokból, akik benne maradnak egy rossz házasságban.

Én szakemberként azt gondolom, hogy a régi időkben nagyon sok ember boldogtalanul élte le az életét. Konkrétan társas magányban, szexuális élet nélkül, úgy egymás mellett élve, hogy az csak a társadalmi elvárásoknak felelt meg. De, hogy mondjak jót is, létezett egy csomó olyan házasság is, ami pont a társadalmi

nyomás miatt nem esett szét az első összejórrenésnél. Mostanság olyanok is szétmennek, akik, mondjuk, nem igazán „maxolták” ki a lehetőségeiket, amiben lehetne még „x jó év”, vagy akár teljesen rendbe hozhatnák a dolgaikat.

– **Oké, amit meg lehet menteni, azt mentsük meg, de te látsz arra esélyt, hogy megmaradjon a házasság intézménye, vagy mutálódni fog valamilyen irányba, mondjuk az élettársi viszony felé? A későbbiekben ez a női-férfi kapcsolat hogyan fog megjelenni a társadalomban?**

– Lehet, hogy még nem tudjuk definiálni, mi lesz pontosan, de szerintem az élettársi kapcsolatok felé haladunk. Vagy nem fognak házasodni az emberek, vagy időszakokra házasodnak. Egyre több házassági szerződés születik, mert a felek felkészülnek arra, hogy mi legyen akkor, ha esetleg évek múltán szétmennek. Azt gondolom, hogy a gyerekvállalási kedv is azért hagyott alább, mert az emberek nem feltétlenül akarnak olyan kapcsolatokat, amiben benne van az is, hogy a párok nem maradnak együtt. És az is kérdés, hogy az egyszülős családok hogyan viszik tovább később a dolgaikat. Valljuk be, hogy ez nem ördögtől való felvetés, hiszen két-három gyermeket később ellátni az nagy feladat. Bár ez ma már nem visszatartó erő az én tapasztalataim alapján.

Mindentől függetlenül nem az lesz az alapséma, hogy csak az együtt maradó szülők tudnak örömet okozni. Bizonyos értelemben vannak ennek azért jó részei, amit neves gyerekpszichológusok is megfogalmaztak már nemzetközi szinten is. A „csak a gyerekek miatt maradjunk együtt elv” már megdőlt. Mégpedig azért, mert bebizonyosodott az elmúlt évek alatt, hogy nem hoz annyi jót, mint amennyit árt. Egy ilyen helyzet vagy maga a pokol, vagy a szőnyeg alá söpört pokol, amit a gyerekek is megszenvednek.

– **Szerinted az életszerű, hogy az ember egy kapcsolat vagy családalapítás hajnalán már azzal foglalkozzon, hogy egyszer majd mi lesz, ha vége lesz? Vagy ha vége lesz, akkor az hogyan ér véget, szerződés ide vagy oda.**

– Tulajdonképpen mindig vannak normatív krízisek az életünkben. Bizonyos

dolgokat mindig újból kell kezdenünk az életünkben. Ha máshol nem, akkor a magánéleti létben mindenképpen, például akkor, amikor kirepülnek a gyerekeink. Őket elindítani, a mi életünket is újból rendezni, ez egy feladat. Ez egyfajta megújítás, amikor a meglévő erőforrásainkat aktivizálni kell, ez tulajdonképpen jót tesz nekünk.

Persze aztán vannak teljesen új vonalak, amelyek bizonyos értelemben teret

nyernek manapság. Számosan vallják, hogy nincsen tartós hűség. Nagyon durva arányok vannak abban a tekintetben, hogy az emberek milyen százalékban csalják meg a párjukat. Kialakultak speciális szemléletmódok, például nyitott kapcsolatok.

– **Van ilyen szerinted?**

– Csinálják, ezért van. Jó példa erre a poliamoria-közösség, akik több emberbe „szerelmesek” egyszerre, ezt fel is vállalják, és meg is beszélik egymással, és azt is, hogy milyen módon töltenek időt a többi partnerrel. Nyilván egy konzer-

vatívabb szemléletű ember számára ez egy teljesen szürreális valóság. Ezzel kapcsolatban magam is egy kicsit szkeptikus voltam, lehet, hogy még az is vagyok, mert nem tudhatjuk, hogy az évtizedek alatt ez a kapcsolati forma hogyan nővi ki magát. Mert ami ma harminc-, esetleg negyvenévesen jól működik, arról ma még nem mondható meg, hogy a hatvanas éveikben is jó lesz-e.

Lehet, hogy igen, és akkor fejet kell majd hajtani.

Azonban azt gondolom, hogy az ember alapvetően jobban vágyik a stabilitásra, az egy személlyel való elmerülésre. De abban is van valami, amit mondanak, hogy így kitettebb az ember, az ő életvitelük pedig sokkal színesebb. Ez azonban csak egy törekvés a sok közül. Manapság egyre több nő kezd elmozdulni abba az irányba, hogy egyedül vállal gyereket. De nem csak úgy, hogy valakivel „összejön”, aztán „köszöni, majd ő egyedül felneveli”, hanem úgy, hogy elmegy a spermabankba, így ab ovo nincsen megnevezhető apa. Azaz gyereket akar, de párkapcsolatot nem, vagy nem tud kialakítani. Ez is egy „új termése” a mostani társadalomnak.

Az is egyre gyakoribb, hogy úgy terveznek közös életet az emberek – ez az úgynevezett mingli életmód –, hogy külön helyen élnek, nem feltétlen találkoznak mindennap, így tartják vagy akarják megtartani a személyes függetlenségüket.

Ezeknek az új csapásirányoknak természetesen mind-mind vannak valódi előnyei is.

– A minglilét minden bizonnyal hordoz magában előnyöket. Például nincsen jelen az ágyvégeiben hagyott bűdös zokni feszültséggerjesztő ténye, hogy csak egyet mondjak.

– Nyilván benne van ez is, de ami fontosabb, hogy benne van a vágyakozás. A hosszú távú kapcsolatoknál szoktuk nézni a közeledés-távolodás dinamikáját. Ha például az egyik vagy másik fél sokat utazik, akkor mingliléhez hasonló helyzet akár könnyen meg is valósulhat. Ebben az életformában mindenkinek van bizonyos nagyságú önálló tere, úgynevezett „én-ideje”. És, ami a legfontosabb előnye, egy ilyen helyzetben lehet vágni a másik társaságára. A „mindig együttlevés” veszélyes közeg abból a szempontból, hogy magában hordozza az ellaposodást, a hozzászokást, de adott esetben kicsúcsosodhat abban is, hogy már idegesít minket a másik.

– A saját életedben észreveszed már menetközben a problémákat, tudod analizálni, mint szakember, vagy te is csak ugyanolyan esendő vagy, mondjuk, mint bármelyikünk, akik csak legfeljebb a megérzéseinkre hagyatkozunk?

– Az esendőbbnél is esendőbb vagyok. A pszichológusi létnek egy fontos része a neutralitás, a semlegesség. Mi kívülállóként

és megfelelő tudással a hátunk mögött nézünk rá egy élethelyzetre. Ahogy szokás mondani, hogy más problémáit jobban átlátja az ember, mint a sajátját. Én azért mondom, hogy az esendőnél is terheltebb helyzetben vagyok, mert a lappangó vagy a lehetséges problémákat előbb felfedezem, vagy csak belelátom esetenként a szituációba. Ilyen értelemben pedig ezzel az ember nehezíti a saját életét.

– Ebben az értelemben ezt hívhatjuk egy latens paranoiának?

– Igen, viccesen mondhatjuk így! *(Nevet.)* Néha magam is szoktam ezt a szót használni. De nem csak a párkapcsolatban, hanem a gyereknevelésre is igaz ez az állítás. Arról nem is beszélve, hogy néha azt veszem észre, hogy ők is pont

úgy beszélnek, mint egy pszichológus. *(Nevet.)* Tény, hogy van egy enyhén bizalmatlan beállítottságom. Én húsz éve kerültem a Lipótra, szerencsére a segítő oldalra *(nevet)*, szóval ember legyen a talpán, aki ennyi idő után nem bizalmatlan. Az elmúlt két évtized alatt sokmindent megéltem. Rengetegszer hallottam másokat vélekedni a legközelebbi barátjukról, rokonaikról, társukról. Szóval az tény, hogy van egy valóság, amit látunk, és van egy valóság, ami más, akár a hűtlenségeket, átveréseket, akár az érdekkapcsolatokat nézzük. Sokan elcsodálkoznának azon, ha tudnák, hogy a szűkebb környezetük miket gondol rólok. Ezeket a dolgokat csúnyán benézzük, mert azt látjuk benne, amit látni akarunk. Ezek összességére az alapja a bizalmatlanságnak. Ennyi történet után talán nem is csoda, hogy ha valaki kedves velem, az számomra nem egyértelmű, hogy őszinte szimpátiából fakad. Ezerszer előbb lefut bennem az, hogy ez a gesztus minek, vajon melyik „részemnek” szól, és van-e valami érdek mögötte, stb. Ez alaposan megnehezíti az életünket, az életemet.

– Emiatt be is zárkóztál egy kicsit?

– Nem kicsit. Ahogy haladtam előre az önismeretben, nagyon leépítettem a kapcsolataimat. Egy kezemen meg tudom számolni azokat az embereket, akiket közel engedek magamhoz. Én nem hiszek a hű, de sok barátom van, hű de sokan szeretnek tézisben.

– Nem veszélyes ennyire el- vagy bezárkózni?

– Szerintem sokkal veszélyesebb azt hinni, hogy túl sokan szeretnek. Én most megírtam az Irigység, kibeszélés, rosszindulat című könyvemem. Volt ihletettségem a témában elhíheded. *(Nevet.)*

Magyarországon ez nagyon nehéz dolog. Én például nem értek egyet azzal, hogy bajban ismerszik meg, hogy ki a barát, én azt mondom, hogy a sikerben. Ezt nagyon sok előadásomon az irigység kapcsán elmondtam. Ez azért van, mert sokkal könnyebb valakit elviselni barátként, hogyha nem áll olyan jól, vagy hozzám képest rosszabbul áll, mintha sikeressé válik.

– A pszichológusok sokszor megkapják, hogy folyamatosan dolgoznak.

Te is mindig analizálsz?

– Nem, az nagyon fárasztó lenne. Senki nem úgy ül le a másikkal szemben, hogy rögtön felállít valami kórismét. Viszont az igaz, ha leül egy baráttal, akivel történt valami konfliktus, akkor biztos, hogy az ember előbb helyezi magát szolgálatba.

– Mi a jövő?

– Ez egy nehéz kérdés, hiszen egyfajta szakmai útkeresésben vagyok. Abból fakadón, hogy szeretek előadni, és számos felkérés érkezik, ezért leginkább az ismeretterjesztés felé fordulok. Akár egy rádió-, akár egy rövid tévéműsor – még akkor is, ha csak 3–5 percről beszélünk – nagyon sok embernek tudott adni. De ismeretterjesztés a könyv is, az előadások is és az internet is jó csatornák. A cél az, hogy a pszichológiát elvigyük egy közérthető, ismeretterjesztési szintre, hogy az emberek ne csak a rendelőkben tudjanak kapni.

Szóval a jövő talán az internetes vonal erősítése. Az előadások fantasztikus hangulatúak, hiszen amikor ott van több száz ember, annak van egy különös rezgése, de nem mérhető össze a YouTube-ra feltett

videókkal, amiket pár nap alatt tízezerrel is többen megnéznének. Ez a jövő, mert így lehet eljutni sok emberhez. Noha most is dolgozom egy könyvemem, de ha a vágyaimat kellene megfogalmaznom – ami nem is annyira szakmai –, akkor mindenképpen írnék egy novelláskötetet. Több száz történet van a fejemben, amiket különböző módokon átgyúrva adnék közre.

„RENGETEGSZER
HALLOTTAM
MÁSOKAT VÉLEKEDNI
A LEGKÖZELEBBI
BARÁTJUKRÓL,
ROKONAIKRÓL, TÁRSUKRÓL.
SZÓVAL AZ TÉNY, HOGY
VAN EGY VALÓSÁG, AMIT
MI LÁTUNK, ÉS VAN EGY
MÁSİK, AMIT NEM MINDIG
AKARNÁNK LÁTNI...”

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

LUXUSFUNKCIÓK

ARCADIA: HAJÓ ÚJ FILOZÓFIÁVAL

írta: MIFERFIAK *fotó:* ARCADIA YACHTS

Az olasz hajógyár 32 méteres jachtja testesíti meg az Arcadia elképzelését egy csöndes, sokkal hatékonyabb gépről, amely mesterien használja ki a tereket a fedélzeten.

senytársai, hagyományos hajóorral, hatalmas teljes falas üveglablakkal a fő fedélzet körül, nagyobb üzemanyag-hatékonysággal, nagy külső terekkel, napelemekkel *(amelyek a bent lévő rendszerekhez szolgáltatják az áramot, nem pedig csak kiegészítésként voltak felszerelve).*

A többi hajógyártó csak a fejét rázta, mikor megismerték az Arcadia „a funkció mindenek előtt” filozófiáját.

Tíz évvel később már többen is másolni kezdték a hajógyártó jachtjait, akik szintén praktikus, használható terekre, környezetbarát működésre vágytak. Mivel az Arcadia egy évtizedes előnnyel bírt velük szemben, végig a farka feje tudott maradni, és a jelmondata is változatlan maradt. A lényeg, hogy a tulajdonos használni tudja, a szépség csak ezután következhet.

Az új 105 egy olyan megrendelő számára készült, akinek már a harmadik hajóját gyártotta

Az ArcadiaYacht egyike azoknak a különleges hajógyáraknak, amelyek külön utakon járnak olyan időkben is, amikor a tervezők ontják az új designokat. Amikor a cég 2008-ban megszületett, a piac tele volt kecses, gyors, lenyűgöző és üzemanyagzabáló jachtokkal. Az olasz, angol és amerikai hajógyárak nem tudták elég tempósan piacra dobni az újabb és újabb modelleket, ráadásul a gyártók mind ugyanolyan jachtokat eresztettek vízre, mert főleg egymással akartak vetélkedni.

Azonban megjelent az Arcadia, egy teljesen új filozófiával a fedélzetén, ami inkább a jacht használhatóságára koncentrál, nem pedig a kinézetére. A cég szögletesebb designokat tervezett, mint ver-

az Arcadia. „A gondolkodásmódja megegyezik a miénkkel. Nagy, tágas tereket akart a közös szórakozásnak nappalra, és olyan kabinokat, amelyekbe az ember kényelmesen visszavonulhat estére.” – mondta UgoPellegriano, az olasz hajógyártó igazgatója.

Az egyediség és térérzés már akkor is érezhető, amikor a jachtra lépünk. A fő fedélzeten található egy télikert, amit a tulajdonos játékszobává alakított, ahol a barátait szórakoztathatja. Az orr-rész kialakítása nagyon különleges, hiszen minden felület üvegablakok fednek, beleértve a mennyezetet is, amitől úgy érzi magát az ember, mintha egy hatalmas üvegstúdióban állna, a kilátás pedig lenyűgöző.

A felső szinten található skylounge is a tervező kreativitásának gyümölcse. A helyiség teljesen fűthető és védett, viszont az elektromosan vezérelt oldalsó ablakokat lenyitva friss levegővel tölthetjük meg a kabint. A hátsó ajtók is teljesen kinyithatók a napozó felé. A kapcsolódó területek összesen 65 négyzetmétert tesznek ki, ahol minden vendég kényelmesen elfér.

A külső és belső tér tökéletes összeolvadása jellemzi a 105 modellt. A fő fedélzeten is hasonló az elrendezés, a hátsó pilótafülkében pedig akár tíz ember is elfér, a mellette lévő szalonban pedig tizenketten étkezhetnek egyszerre. A tulajdonosa nemcsak hosszú utazásokra használja a jachtot, hanem nagyobb rendezvények lebonyolítására is.

Az első 105 letisztultságáról ismerhető fel, hiszen fehér és fekete színekkel vették körbe az egész hajót. Nagyon modern érzetet keltenek a rozsdamentes élekek és fekete lakk, a világos padló és fabetétek pedig melegséget kölcsönöznek. A mastersuit saját bejárattal rendelkezik, de két VIP kabint is elhelyeztek a fedélzeten.

Az Arcadia ötvenféle designban kínálja a jachtot, és minden esetben szorosan együtt dolgoznak a leendő tulajdonossal, hogy a hajó tökéletes legyen számára.

A 105 modellt iker MAN dízelmotorok hajtják meg, az 1000 lóerővel pedig akár 17 csomóra is felgyorsulhat a masina. 12 csomós sebességnél egyébként csupán 13 liter üzemanyagot fogyaszt mérföldenként.

Mint a legtöbb Arcadia jacht, a 105 is napelemekkel hajtja meg az elektromos rendszereket. A rendszer nemcsak a jacht akkumulátorait tölti újra, de segítségével a jacht halkan tud haladni éjjel, vagy amikor ki van kötve, hiszen olyankor nincs szükség a generátorokra. A hőszigetelő képességgel rendelkező üvegek hűvösen tartják a belső tereket, így kevésbé szükséges a légkondicionálók használata.

Az Arcadia új szintre lép a 105 modellel, új vizekre evez vele.

INTERJÚ

INTERJÚ MARSALKÓ DÁVIDDAL,
A HALOTT PÉNZ EGYÜTTES
FRONTEMBERÉVEL

A DEADMONEY-TÓL AZ ÁSZPÓKERIG

írta: MIFERFIAK *foto:* HILBERT PÉTER, MOHAI BALÁZS, MARSALKÓ PÉTER

Szinte ezerszázalékig biztos vagyok benne, hogy a hazai könnyűzenében kevésbé járatosak közül is számosan fel tudnának idézni egy-egy mondatot a Halott Pénz dalaiból. A refrének és fülbemászó szövegek jónéhány darabja immáron jelmondattá avanszálódott, és észrevétlenül a hétköznapi közbeszéd kiegészítő eleme lett. Marsalkó Dáviddal, az együttes frontemberével most egy kicsit a szövegek mögé pillantunk.

Dávid borít minden sztereotípiát, ami általánosságban megfogalmazódhat zenészekkel szemben. Allúrt még nagyítóval sem lehet felfedezni nála. Némi képzavarral élve: tartózkodóan közvetlen. Habitusa nagy és érzékeny lelket takar, amihez ösztönös visszafogottság társul. Mindemellett jól tetten érhető a beszélgetés dialógusai között az, hogy az elmúlt tizenöt év mennyire céltudatosan és következetesen lett felépítve.

Másodjára találkozunk. Mostani beszélgetésünk prologusa a Jeep márkanagyköveti beiktatására datálódik, majd néhány hónap elteltével a diskurzus a Flow Caféban folytatódik. Bevallom, kicsit tartottam attól, hogy a korábban említett visszafogottság társul majd hozzánk, de szerencsére ezúttal ettől nem kellett tartanom, minden felhőtlen volt és laza.

– Barna András: A pályafutásod gyökereiben a zenei irányultságot látens módon csak az támasztja alá, hogy a szüleid elvittek egy zeneiskolába. Ez jelenti az origót?

– Marsalkó Dávid: Egyáltalán nem! Édesanyám vitt még el annak idején zeneiskolába, ami az ő részéről inkább ösztönös volt, mint tudatos. Egyszerűen arról volt szó, hogy ő zeneiskolába járt, kórusban énekelt, és azt szerette, pontosabban szerették volna apuval, ha én is megtanulok valamilyen hangszeren játszani.

Egyébként mind a ketten nagyon muzikálisak. Nálunk mindig fontos volta zene, a zene szeretete. Kissé leegyszerűsítve azt mondhatom, hogy a Led Zeppelin gitár- és dob szólóin nőttem fel.

Az, hogy később úgy alakult, hogy zenével foglalkozom, egyfelől a szerencsének köszönhető, másfelől pedig a „lélek” vitt erre az útra. Továbbá mindig nagyon vonzott az, hogy valami olyasmit csináljak, amitől jobban érzem magam a bőrömben.

„AZ ÍRÁST EGYFAJTA
LÉLEKBALANSZNAK
NEVEZNÉM, AZ EMBER
KÍIRTA MAGÁBÓL
AZT, AMI ÉPPEN
FOGLALKOZTATTA,
BÁNTOTTA VAGY
ÉRDEKELTE.”

– **Hogyan indult el ez a folyamat?**

– Az írással. Először középiskolában kezdtem szövegeket, verseket írni, elsősorban magamnak, de persze lányoknak is.

– **Mint némiképp grafomán, a magam fejével azt gondolnám, a vers az egy nehéz műfaj. Te mégis versek vonalán indultál, miért?**

– Számomra ez tűnt a legkönnyebbnek. De először csak úgy összevissza írogattam.

– **Azt szokták mondani, hogy, aki ír, az tovább él, mert kiírja magából a gondokat, a feszültséget. Nálad is így volt?**

– Ezt nem is tudtam! (*Never.*) De az tény, hogy az írás nálam is egy abszolút belső indítatás volt. Lélekbalansznak nevezném, az ember kiírta magából azt, ami éppen foglalkoztatta, bántotta vagy érdekelte. Később az kezdett el izgatni, hogy ezek a gondolatok, gondolatfószlányok összeálljanak valamivé.

– **Hogyan társult ehhez a zene?**

– Az írás mellett nagyon sok zenét hallgattam, mert ez is nagyon érdekelt. Ennek

folyománnyaként a középiskolában az egyik barátommal elkezdtünk összerakni zenéket, és lett egy középiskolai zenekarunk is. Innen már csak egy lépés, hogy a zenék alá szövegek is kerüljenek, aminek egyikét-másikat már dalnak nevezhetjük. Én nagyon élveztem ezt a dolgot, de nem állt mögötte semmilyen tudatos vagy világmegváltó terv. Élveztem csinálni, egyszerűen jólesett. De már a kezdetkeztétén sem gondoltam azt, hogy én ebből valaha is karriertépték, vagy ismert lesznek.

– **Visszatérve a kronológiához: honnan számítod az origót?**

– 2003-ban kezdtem el az egyetemem, 2004-ben pedig elindult a Halott Pénz, innen.

– **Miért is Halott Pénz?**

– A halott pénz, azaz „deadmoney” egy pókeres műszó, amit a „lenézett” vagy

nyerésre esélytelennek tartott játékosokra mondanak a többiek. Ez az egyik olvasat. A másik pedig egy fricska, egy ellentét egy görbe tükör a hiphop stílus egy olyan vonalának, amelynél a pénzközpontúság és nagyon egocentrikus irány dominál. Hiszen olyasvalaki mondja, aki ennek pont az ellentéte, önbizalomhiányos, valamilyen szinten gátlásos pasi.

– **Miért vagy önbizalom-hiányos?**

– Mindig is az voltam.

– **A kérdésem némiképp költőinek tekinthető, hiszen ennek egy jó részét meg is énekelted. A sorok között érezni valamiféle frusztrációt, de ez a mai napig is benned van?**

– Tulajdonképpen igen. Nyilván az önbizalmamon később sokat lendített,

hogy a Halott Pénz sikeres lett, sokan ismerik és szeretik a dalainkat. De azt gondolom, hogy az ember egyfajta alapfrusztrációval vagy „démonokkal” születik, és ezeket nagyon nehéz legyőznie, elüldöznie az élete során. Úgy gondolom, hogy egész életem hordoz magában kérdőjeleket, bizonytalanságot, ami társul egy állandó útkeresés-

sel. Egyszerűen van az embernek egyfajta lélekállapota, amiben él, és amivel küszködik, vagy jó esetben nem. Nekem van egy ilyen alapbeállítottságom, érzékenységem. Ehhez párosulnak a külső jegyek, a vörös haj például. Egész életemben, de főleg gyerekkoromban a környezetem állandóan éreztette velem, hogy máshogy nézek ki. Ez azért hatással van az emberre.

– **Csúfoltak?**

– Rengeteget. Gyerekként külsőségekben másnak lenni, különbözni a többiektől, vagy eltérni az átlagtól, az már hordoz magában egyfajta attitűdöt, lélektípust.

– **Érzek ebben egy kis ellentmondást, hiszen óriási koncerteket adsz, adtok elő több ezer ember előtt. Aki ilyen problémákkal küzd, annak öt ember elé is feladat kilépni a színpadra.**

– Meg kellett tanulnom színpadi embernek lenni. Meg kell tanulnom minden helyzetben jól teljesíteni, valamint azt is – legyen bármilyen körülmény –, hogyan kommunikáljak a közönséggel.

Egyébként ebben amúgy is van egyfajta fokozatosság, hiszen az elején nem ezrek előtt lépsz fel. Először ott van öt ember egy koncerten, aztán lesznek húszan, negyvenen, nyolcvanan. Szembesülni kell azzal is, hogy olyan helyeken is fel kell lépni, ahol például nincsenek fények. Adott esetben tök sötét van, és még ráadásul az áram is megcsap, ha nem figyelsz oda.

Én is azt figyeltem meg magamon, hogy minél többet állok a színpadon, annál inkább megtalálom a helyemet, és rájövök bizonyos dolgokra. Arra, mit hogyan kell csinálni, és például arra is, hogyan kell beszélni emberekhez. Szép lassan rájöttem, hogy ezeknek a dolgoknak vannak szabályai, nemcsak a kommunikációs technikákat tekintve, hanem abban is, hogyan áll fel a produkció, amit aztán persze mindig fejleszteni kell.

– Minden rendes szülő támogatja a gyerekeit. Akkor, amikor már megcsillant a Halott Pénzből valami, ők ehhez mit szóltak?

– Alapvetően nagyon pozitívan álltak hozzá, bár eltérő mértékben. Apu fotóművészként száz százalékig beleélt a dologba, lendületet adott, de ennek ellenére túl sokat nem foglalkozott vele. Anyu pedig nem nagyon kommentálta, de nyilván gondolt valamire, amikor reggel hétkor fölkel, és én még mindig ott ültem a gép előtt, és próbáltam összehozni valami zenei alapot. Akkor már minden bizonnyal érezte, hogy komolyan veszem ezt a dolgot.

Alapvetően egyébként egy kérésük volt, hogy végezzek el egy egyetemet. És miután ez is működött közben, különösebben nem szóltak bele semmibe.

– Mikor fordult élesbe a Halott Pénz?

– Az egyetem után felkerültem Pestre. Először a Ludwig Múzeumban, utána egy reklámügynökségnél dolgoztam, ezt követően pedig egy marketinges

állásom volt. 2012–2013-ban kezdett elindulni a Halott Pénz. Egy átmeneti idő következett, amikor nagyon sokat dolgoztam, és mellette csináltam a zenei dolgaimat is. Ez később már olyan sok volt, hogy szinte a végkimerülés határáig érkeztem, le is döntött a lábamról. Ugyanis azt nem lehet túl sokáig csinálni, hogy az ember megérkezik reggel fél hatkor Debrecenből, és nyolcra meg bemegy dolgozni. És ennek további negatív hozadékaként arra is rá kellett jönnöm, hogy két dolgot nem lehet egyszerre százszázalékosan csinálni. Ekkor döntöttem el, hogy minden figyelmemet a zenére fordítom.

Ma már bebizonyosodott, hogy jól döntöttem, és az is igazolást nyert, hogy

ebbe száz-százötven százalékot kell beletenni. Ha ez nem így történt volna, akkor ma nem tartanánk itt.

– Hogy lett a szólókarrierből zenekari karrier?

– Tulajdonképpen zenekarivá fejlődött. Alapvetően az elejétől fogva az volt a vágyam, hogy egyszer a dalok élő zenekari formában szólaljanak meg. De a kezdetkeztén még senki nem foglalkozott velem, hogy finoman fejezzem ki magam. Senki nem bízott ebben az egész dologban. Szóval a Halott Pénz nekem sokáig nagyon ma-

gányos sport volt. Amikor némiképp beindult, akkor lett lehetőségem arra, hogy bevonjak embereket. Először egy DJ-vel jártam fellépni, utána lett egy négyfős élőformáció. Ekkor lépett be a Márk is, mint külső énekes. 2013-ban jött ki a harmadik albumom, és tulajdonképpen akkor váltunk hétfős zenekari formációvá.

– Honnan kerültek a társak a látókörödbe?

– Pécsi kapcsolatok, barátok, zenészs ismerősök. A lényeg számomra az volt, hogy összeállt ez a csapat, és elindult valamilyen irányba. A váz sok szempontból alapvetően megmaradt, a főinput az továbbra is én vagyok dalírásban, koncepcióban és rengeteg más dologban. A csapatszellem a színpadon élő megszólalásban teljesedik ki. Hozzátevé azt, hogy a Barni és a Samu, a billentyűs és a gitáros, dalok írásában is részt vesznek már az utóbbi időben.

– **A dalok hogy születnek? Először van egy mondat, vagy először megszületik egy ritmus, amire jön egy szöveg?**

– Az a helyzet, hogy erre nincsen kifejezett recept. Általában úgy néz ki, hogy a fő csapásirány tőlem jön. Ilyenkor bennem már él valamilyen hangulat vagy hangulatterv, egy ötlet. Ez lehet egy akkordmenet zongorán, vagy egy dobritmus. A legtöbb esetben ez indítja el a szöveget nálam, és utána ez épülget tovább.

– **Nagyon sok számban visszaköszön az életed egy-egy mozzanata. Ez amolyan tudatos marsalkós koncepció, stílus?**

– Azt gondolom, hogy ez a személyiségemből fakad. Ezért is köszön vissza ez az érzés, amit te is említettél. Mindig próbáltam őszintén hozzáállni a dalszerzéshez, ami azzal jár, hogy az ember sokat merít a környezetéből és a saját életéből. A személyes hangulat mindig is egy fontos része volt a Halott Pénz történetének. Abszolút közvetlen, őszinte, aminek persze vannak előnyei és hátrányai is. Ez adott esetben esetlenebbnek tűnhet, mint a bűvös profizmus, de én ezt az utat választottam.

– **Ha téged az ember kívülről lát, akkor te olyan csendes-rendes gyerekeknek tűnsz, de mégis csak te csinálod a bulit. Te a magánéletben bulizós vagy?**

– Nagyon! *(Nevet.)* Rendesen bulizom, ezt elhíheted! *(Nevet.)* Társasági ember vagyok, szeretek közösségben lenni. De ennek ellenére nagyon visszafogott életet élek. Nincsenek nagyobb kilengéseim. Próbálok fegyelmezetten élni.

– **Elvégezted az egyetemet, marketing szakon. Az ott szerzett tudást tudod a mostani életedben kamatoztatni?**

– Azt gondolom, hogy a Halott Pénz eredendően ösztönös. Az ösztönösség viszont csak bizonyos szegletekben mutatkozik meg. Ez alapvetően a dalszerzést, szövegírást érinti, vagy azt, hogy például milyen vizuális irányba megy el egy klip, hogy csak pár dolgot említsek. De léteznek tudatos döntések, mint például az, hogy vannak a zenekarnak szabályai. Ezek közé tartozik az is, hogy az ember kivel dolgozik és kivel nem. De az is tudatos, hogy én teljesen elzártam magam a bulvárvilág elől. Az ösztönösség és a tudatosság valahol kiegészítik egymást, az a lényeg, hogy a megfelelő helyen domináljanak.

– **Annak idején 2013-ban hoztál egy döntést. Kockáztattál, feladtad az akkori egzisztenciádat. De talán úgy is a feltehetném a kérdést, hogy mikorra vált üzletté is ez a dolog?**

– Nem használnám az „üzlet” megfogalmazást. Amikor meghoztam ezt a döntésemet, akkor már pörgött annyira a Halott Pénz, hogy reményt adhatott arra: tud odáig fejlődni, hogy később ez ne jelentsen anyagi gondot. Persze volt némi megtakarításom is minden eshetőségre. Egyébként meg soha nem éltem nagylábon, és ma sem élek, de legfőképp ez a dolog soha nem a pénzről szólt.

Amikor pedig lépegetett előre a történet, akkor mindig megpróbáltam viszszaforogni a produkcióba. Ahogy most feláll a Halott Pénz egy koncerten egy látvánnyal, egy stábbal és egy ilyen zenekarral, ezek mind olyan dolgok, amibe mi rengeteget investáltunk az évek során. Tehát én azt mondanám, hogy nem üzletté vált, hanem megpróbáltunk professzionálisan hozzáállni a zenéhez a zenéléshez.

– **Mi először egy Jeep-rendezvényen találkoztunk. Ez a siker elismerésének egy másik aspektusa.**

Sok támogatótók van?

– Hál’istennek az elmúlt évek alatt ez is szerencsésen alakult, hiszen megtaláltuk egymást pár partnerrel. Azért használnám a partner kifejezést, mert inkább egy kölcsönös jó viszonyról van szó a cégekkel, semmint klasszikus támogatói együttműködésről. Ennek ellenére kevés stabil partnerünk van, és kevés márkával dolgozunk együtt.

Viszont akik vannak, azokkal megpróbálunk együtt gondolkodni és hosszú távra tervezni, illetve egyedül dolgokat csinálni. Próbáltuk ezeket a kapcsolatokat úgy kialakítani, hogy „egymást ne bántsák”, kvázi ne legyenek konkurensei egymásnak. Az pedig külön öröm, hogy ezek a különböző piacokon lévő márkák adott esetben jól együtt tudnak működni. Három-négy nagy márkával dolgozunk együtt, és én emellett pedig Jeep Compass nagykövete lettem. Szóval mi olyan cégekkel szeretünk együtt dolgozni, akikkel jó együtt gondolkodni is.

– **Milyen márkakövetnek lenni?**

– Talán furcsán hangzik, de nem erőltetünk semmit. Nincsenek kőbevésett szabályok. Az sem titok, hogy a Jeepel nyilván kihasználjuk az együttműködés-

ben rejlő kommunikációs lehetőséget. Egyébként már a legelejétől az volt a koncepció, hogy szeressem az autót vezetni, és ez majd szépen hozza magával a dolgokat. És szeretem is! Legfőképp az tetszik benne, hogy nincsen belőle túl sok. Jellegzetes és karakteresen néz ki.

– **Egyébként mennyire vagy átitatva benzingőzzel?**

– Gyerekkoromban én is tologattam a kisautót a szőnyegen, de manapság a zenében jobban figyelem a trendeket, mint az autópárhuzamban. Persze amióta ennek az autónak a volánja mögött ülök, mindenképpen van rajtam egy „másfajta szemüveg” is.

– **Említetted, hogy az együttesben vannak szabályok. Milyen direktívák jelentek meg a zenekari életben?**

– A hét ember az eleve harminc, hiszen ekkora a stáb. Nyilván más jellegű szabályok vonatkoznak a stábtagokra, mint a zenekar tagjaira. A zenekarban olyan gyakorlati szabályokat hoztunk, amelyek megkönnyítik a mindennapi életünket. Gondolok például arra, hogy a tagok maximum tíz percet késhetnek a koncertre indulás előtt, ha valaki megcsúszik, annak a gázsijából levonjuk az összeget.

– **Ez nem ördögtől való, de be is tartjátok?**

– Igen. Tulajdonképpen mindenki nagyon rövid időn belül felfogta, hogy nem egymást akarjuk lehúzatni, hanem az a feladatunk, hogy pontosan odaérjünk a koncertre. Oda mi dolgozni megyünk, időre, nem lehet csak úgy

késegetni. Ez, úgy gondolom, a profi hozzáállást segítő szabály. A másik ilyen alapvető dolog, hogy ittasan vagy ehhez közeli állapotban nem léphet fel senki a zenekarból. Ez is már az elejétől kezdve fontos volt.

Nyilván vannak olyan produkciók vagy előadók, akiknek ez adott esetben jól áll, vagy tudnak ilyen módon is dolgozni. Mi nem ilyenek vagyunk. A Halott Pénz nem az a produkció, ahol megengedheted magadnak, hogy besörözve, kómásan állj ki a színpadra.

Mi próbálunk profin hozzáállni. Ugyanis azt gondolom, ha az emberek pénzt fizetnek azért, hogy eljöjjenek a koncertünkre, akkor nekünk a legjobb állapotban kell felállnunk a színpadra. Ez alapvetően a közönség tiszteletéről szól.

Van egy másik igen jelentős aspektusa is ennek a dolognak, de ez inkább

számunkra egy befelé csatolás. Nagyon sok olyan zenészt láttam az elmúlt évek során, akik belecsúsztak abba a csikicsuki-helyzetbe, hogy inniuk kellett ahhoz, hogy felmenjenek a színpadra, és aztán egyszer csak úgy maradtak. Ha alkohol nélkül nem tudod megcsinálni a produkciód, akkor egy idő után már nem tudsz tőle szabadulni.

Mi nagyon következetesen vittük végig ezt a dolgot. Viszont ehhez bele kellett állni bizonyos helyzetekbe. Ma mondhatom, hogy bármilyen koncertet bármilyen szituációban lenyomunk úgy, hogy nem kell hozzá meginnunk, mondjuk, nyolc vodkát. Ez iszonyú erőt ad, és jó érzés, hogy nekünk egy koncert előtt nem kell ilyen segítség. Arról nem beszélve, hogy hosszútávon egészségkímélő is.

A zeneipar ugyanis nagyon kikészíti az embert. A rengeteg éjszakázás, a rengeteg benzinkúti koszt, a buszban „törött nyakkal” alvás agyoncsapja az embert.

– **A szakma hogyan fogad el benneteket?**

– Szerintem itt is ugyanúgy működik minden, mint bármelyik más szakmában. Aki sikeres, azt nem annyira szeretik. Ez egy létező magyar jelenség (külföldön nem tudom, hogy van). Akármit csináljon is az ember, egy nagyon fontos döntést mindenképpen meg kell hoznia, mégpedig azt, hogy elhatározza, a szakmának akar-e zenélni, vagy pedig a közönségnek.

Nekünk alapvetően mindenkivel jó a viszonyunk, de nem érdekel, hogy mit gondolnak. Nekem az a fontos, hogy hányan vannak a koncerten, az emberek szeretik-e a dalokat, és hogy jól érzik-e magukat. És innentől kezdve az, hogy a szakma hogy viszonyul egy előadóhoz vagy egy zenekarhoz, szinte teljesen lényegtelen. Mégpedig azért, mert a szakmán belül mások a relációk.

– **A siker fantasztikus dolog, viszont be is darálhatja az embert. Te hogyan kezeled?**

– Nem tudom, de valahogy megpróbálja kezelni az ember.

A Halott Pénz hosszú évek sikertelensége után indult el valamennyire. Ezt a tényt nem lehet figyelmen kívül hagyni, és talán pont ez tartja a mai napig is a földön a zenekart. A sikernek az a része, amiről sokan gondolják, hogy az elszállás, soha nem volt része a Halott Pénz történetének. Annyira megbecsüljük, és annyira megháláljuk, hogy ezt csinálhatjuk, hogy eszünkben sincsen elrugaszkodni a földről.

– **Most lesztek 15 évesek, hogy látod a jövőt?**

– Ez egy borzasztóan nehéz kérdés. A zeneiparban nehéz előregondolkozni, hiszen annyira durván és gyorsan változnak a dolgok.

– **Az Omega is megélt hatvanat...**

– Az egy teljesen más világ volt. Régebben Magyarországon egyrészt sokkal kevesebb zenekar volt, másrészt sokkal kevesebb dal jutott el az emberekhez. Ma már ömlik a zene a YouTube-ról, rádiókból és még számos más csatornából. Tegyük hozzá: rengetegféle zene van, és iszonyatos gyorsan változnak a trendek. Régebben, mondjuk, a hetvenes években, teljesen másképp működött ez az egész. Ma már nagyon gyorsan változik a piac, és a közönséget érő impulzusok mennyisége is százezerszerese a tíz-húsz évvel ezelőttrinek.

– **Szerinted lehet váltani, vagy tartani a lépést?**

– Nagyon nem lehet váltani. A Halott Pénzre egyfajta stabilitás jellemző. Ez az attitűd vagy koncepció kardinálisan nem tud változni, de zeneileg nyilván

hatnak ránk friss dolgok, amik később beépülhetnek majd. Ez szerintem természetes, hiszen fejlődni kell! Ami műfajunkban a dalszöveg a legfontosabb. Véleményem szerint a dalszövegen múlik, hogy mennyire maradandót alkotál. Például a Piramis Ha volna két életem című dalát még sok évtized után is egy sor generáció kapásból éneklé, mert a témájával a közönség azonosulni tud, ezért maradt/lett időtálló.

– **A zene valamilyen szinten kortalan, nem?**

– Hááát...igen. De azért azt ne felejtjük el, hogy a zene, a dalszerzés, ha az nem ipari módon történik, a társadalom és az adott kor egy bizonyos lenyomatát adja. És mivel mi próbálunk őszintén hozzáállni, nyilván a bennünket aktuálisan érintő témákat dolgozzuk fel. Ebből fakadóan ma nem olyan szövegeket írok, mint tíz évvel ezelőtt, vagy amilyet tíz múlva írni fogok.

– **Felléptetek már az Arénában is, ez jelöl egyfajta szintet is, mondhatnám úgyis, hogy valamiféle elismerés.**

– Én is azt gondolom, hogy az Aréna az egy nagy falat, de hál'istennek sikerült ezt is elérni.

– **Ez a gondolat hogyan jön? Az ember mer egy nagyot álmodni, vagy ennél azért jobban átgondoltátok?**

– Jobban átgondoltuk, és megalapozottnak láttuk. Mi úgy vágtunk neki az Arénának, hogy korábban már hat vagy hét teltházas koncertet tartottunk a Budapest Parkban, ami tizenegyezer embert jelent fellépésenként.

– **Ahhoz már nem kell sok, hogy az Aréna is tele legyen.**

– Azért ez a helyszín mégis csak egy másik liga. Más a költségdala, más jegyárakkal dolgozik. Mi azért léptük meg az Arénát, mert a zeneipar arról is szól, hogy miként különböztetik meg magát az ember. Egy ilyen koncerttel megkülönböztettük magunkat, hiszen a generációinkból mi csináltunk először itt koncertet.

Ez egyébként stratégailag is egy jó húzás volt. Sportnyelven szólva: óriási előnyre tettünk szert a hasonló kortárs együttesekkel szemben.

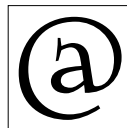
Az Aréna egyébként azért kockázatos vállalkozás, mert nehéz megtölteni, még külföldi nagy sztárok esetében is. A teltházas Aréna-koncertünk mindenféle szempontból a karrierünk csúcspontjának tekinthető.

– **Ez a tény előrevetíti, hogy lesz további folytatás?**

– Ezt ma még nem tudom megmondani, de vannak tervek erre vonatkozóan.

– **Egy Aréna-koncert üzletileg is jó húzás?**

– Ez egy külön fejezet lehetne. *(Nevet.)* Nálunk az Aréna-koncert bevállalása, nem elrugaszkodott jegyárakkal, nagyon minimális szponzori pénzekkel, nem egy gigantikus üzlet, hanem inkább egy brandinghez köthető fontos lépcső. Egy magyar zenekarnak nagy kihívás, nagy vállalkozás, de elsősorban nem üzlet vagy profit vonatkozásában, hanem az erkölcsi és szakmai jelentősége miatt.

A cikket tovább olvashatja a **MiFeria.hu** oldalán, használja a QR kódot!

LUXUS REPÜLŐGÉP BELSŐK

BUSINESS CLASS

írta: MIFERFIÁK forók: GYÁRTÓK

Egy olyan időben, amikor a fogyasztói elvárások egyre magasabbak, a közlekedési iparágaknak folyamatosan alkalmazkodniuk kell a gyorsan változó vásárlói igényekhez. Ennek szellemében mutatunk meg két repülőgép belsőt. Az egyiket a BMW Designworks csapata készítette az EVA Air számára, a másik pedig az Alberto Pinto Interior Design luxus átírata egy Boeing belsőjében.

AZ ALBERTO PINTO INTERIOR DESIGN CÉLJA, HOGY OLYAN EKLEKTIKUS MEGOLDÁSOKAT ÉS EGYEDI RÉSZLETEKET HOZZANAK LÉTRE, AMELYEKET A DIZÁJN HAT ÁT.

BOEING BBJ MAX 7 – ALBERTO PINTO INTERIOR DESIGN

A 737-es alapján a Boeing új BBJ Max 7 business repülőgépe a legkisebb a 737 Max családban, de mint a kisebb testvérek gyakran, a változatosságával és finomságával kárpótol a méretéért. A Max 7 jól teljesít nagy magasságokban és meleg időjárási viszonyok között, és ez a gép képes lesz a leghosszabb távot megtenni a Max repülők közül, ugyanis akár 4430 mérföldet is képes repülni megállás nélkül. A kabin mérete és annak szolgáltatásai 172 utasra is elegendőek lennének, így feltehetőleg a 19 magánutas és a két fős személyzet számára bőséges lesz majd a térérzet. Az utastér több mint 11 láb széles és 7 láb magas, az extra nagy ablakok pedig rengeteg fényt engednek be.

A Boeing nemrég szervezett egy dizájn versenyt, hogy segítsenek bemutatni a Max 7 kabinjának kapacitását és sokoldalúságát, a győztes pedig a párizsi Alberto Pinto Interior Design.

Alberto 2012-es halálát követően a testvére, Linda vette át a vezetést, aki már több mint 30 éve dolgozott a cégnél. Célja, hogy olyan eklektikus megoldásokat és egyedi részleteket hozzanak létre, amelyeket a dizájn hat át. A Pinto csapat ugyanakkor nem új a kabin tervezés terén – 2015-ben kezdték egy 747 kabinnal, amit egy magán megrendelő számára készítettek.

EVA AIR – BMW DESIGNWORK

A taiwani légitársaság, az EVA Air feladta a leckét a BMW csoport Designwork részlegének, hogy egy új ülést tervezzenek a business osztályra, amely kiegészíti a légitársaság márkáját, miközben tovább erősíti a prémium, egyedi és globális pozíciójukat.

A CÉL AZ VOLT, HOGY ELTÁVOLODJANAKA HAGYOMÁNYOS ÜLÉS TERVEZÉS ÖRÖKSÉGÉTŐL, ÉS EGY EGYEDIBB ÉS ÉRETTEBB DIZÁJN FELÉ MOZDULNAK EL, MERÉSZ ÉS JÓL ELKÜLÖNÍTHETŐ ÉLMÉNYT NYÚJTVA AZ UTASOK SZÁMÁRA.

A privát szféra, szolgáltatás, interakció, tároló felület és kényelem szempontjából térképezte fel a dizájn csapat a holisztikus utas élményt. Erősen befolyásolta az építészet és a bútortervezés a tompított, meleg színpalettát az ülés dizájn részeként használták, hogy kiegészítse az EVA szolgáltatások és kényelmi ajánlékok színes részleteit. Gyapjú takaró, természetes bőr és gazdag textilek emelik az ülést valódi luxus terméké, amely ugyanakkor kényelmes és tartós.

A Designworks úgy közelítette meg ezt a kihívást, hogy a utas élményre fókuszált, beleértve az étkezési szolgáltatást és a

felhasználóbarát technológiai kiegészítőket. Ez magában foglalja a raktározás racionalizálását, miközben maximalizálja a hatékonyság és szórakozás számára rendelkezésre álló teret. A zökkenőmentes tér létrehozásával tiszta és bőséges vízszintes munkafelületet áll rendelkezésre, hiszen a dizájn nyelvezet az üzleti utasokra fókuszál, akik hatékony, ugyanakkor megnyugtató környezetet keresnek. Az új ülés dizájn a 787-9 Dreamlinerre mutatták be.

„Az aviatika számára ez azt jelenti, hogy a flexibilitást kell egy meghatározott környezettel egyensúlyba hozni, biztosítva a privát szférát elszigetelés nélkül, ugyanúgy mint a kapcsolódást a prémium és megnyugtató miliőben. Felismertük, hogy az EVA üzleti osztály élményénél arra kellett fókuszálni, hogy friss és emlékeztető interakciót hozunk az utasoknak.”

FERRARIVAL A KERTBEN IS!

agrolanc.hu

e-mail: agrolanc@agrolanc.hu
e-mail: zsombo@agrolanc.hu
Tel./fax: +36 27 539 640
Tel./fax: +36 62 255 452

AGROLÁNC KFT.
2151 Fót, Jedlik Ányos utca 35.
6792 Zsombóm Szatymazi utca 2.

INTERJÚ SZALAY BALÁZZSAL

SIVATAGON INNEN ÉS TÚL

írta: BARNA ANDRÁS *fotó:* HIBERT PÉTER, SZALAY BALÁZS ARCHÍV

Ma már nem kell senkit benzingőzzel megfertőzni ahhoz, hogy ismerje Szalay Balázs nevét. A sivatagi pilótának a Dakar rali hozta meg az ismertséget, de nevéhez és cégéhez mostanság már számos egyéb tevékenység is társul a vendéglátástól kezdve a Hungaroring Classicon át a legelképezhetőbb vállalkozások menedzseléséig. Szóval mi van még a dűnéken túl? Erről beszélgettünk az üzletemberrel.

Balázzsal nem könnyű időpontot egyeztetni. Interjúnkat még tavaly karácsony előtt egyeztettük, de sokszor ami biztosnak látszik, az sem biztos, és ha már az, akkor is várni kell rá, mert egymást érik a megbeszélései. De érdemes volt kivárni, mert sztorikból és anekdotákból akadt bőven. Egyébként az egész beszélgetés alatt az volt az érzésem, hogy Szalay Balázs életét a kalandvágy vezérelte, amiből aztán mindig kiült valami. Számtalanszor húzott tizenkilencre lapot a szó valós és átvitt értelmében is. De ahogy mondani szokták: jó játékoshoz pártol a szerencse. Ma több lábon álló vállalkozó. Életében az autóversenyzés és

a Dakar ugyan ma már csak egy szelet, de ezt semmiképpen nem hagyná abba.

Azt gondolhatnánk – és gondoltam én is –, hogy aki ennyire szereti az autósportot, az autókat, az már anyatej helyett is a benzingőzt szívta magába, karrierje pedig a versenypálya mellől indul. De ez egyáltalán nem így történt; csaknem harmincévesen bújt először tűzálló overallba. Szóval egy rendhagyó életút következik, ami örületes vargabetűk sorozatán keresztül jut el a sivatagig, egészen pontosan a terepraliig, ami aztán mindennek az alapja lett a későbbiekben.

SZALAY BALÁZS

– **Barna András: Ha valaki utánad olvas az interneten, akkor számolatlanul sok cikket talál a versenyzői pályafutásodról, arról viszont alig esik szó, hogy milyen út vezetett idáig. Az életrajzod szerint harminc voltál, amikor beiratkoztál egy versenyzőiskolába, 1996-ban pedig nekivágtál életed első sivatagi versenyének. Hogy stilszerű legyek: mennyire volt rögs az út Dunaújvárostól a Dakarig?**

– Szalay Balázs: Gyerekkoromban kajakoztam, majd tizennégy évesen elkerültem Pécsre egy nagyon jó kajakos mellé. Ennek okán itt végeztem el a középiskolát, és azt is megtanultam, hogyan kell pénzt keresni. *(Nevet.)* Mohácsról kishatárátlépővel már át lehetett menni Jugoszláviába. Általában szombaton délig edzettünk, utána felültünk a buszra, a hátizsákunkban vittük a diót és a kávé. Ezt kint eladtuk, a kapott pénzen pedig bevásároltunk az Adidas-boltban, cipőt, rövidnadrágot. Ha éppen nem ezt hoztuk a hátizsákban, akkor pedig alma- vagy Fa szappant, ugyanis ez a kettő akkoriban nagy sláger volt, bármennyit el lehetett belőle adni. A biznisz annyira jól ment, hogy tizennyolc évesen meg tudtam venni az első Moszkvicsomat. Ez tette rá a négy évre a koronát.

– **Középiskola után merrefelé vetted az irányt?**

– A sportot folytattam tovább, de már Budapesten, miután felvettek a Kandó Kálmán egyetem villamosmérnöki szakára, ahol komputerhardvert tanultam. Persze ez még a számítógépek hőskora volt, ekkor mi még BETA nyelven írt kis kártyákat lyukasztgattunk, így írtuk a programokat. Ez igen messze esik a mostani programozástól. Közben autóról motorra váltottam, egy Kawasakira. De a diploma megszerzése után eladtam, és pénzből irány Alaszka!

– **Egy reggel így ébredtél, hogy neked menned kell? A filmsorozat után szabadon: miért éppen Alaszka?**

– Hát ez is egy hosszabb történet. *(Nevet.)* Volt néhány német barátom, akikkel együtt laktam az egyetemi éveim alatt. Ők egyébként a SOTE-re jártak, és elég nagy társaságuk volt, értelemszerűen elsősorban honfitársak, de akadt köztük egy amerikai lány is. Sokat voltam velük együtt. Később ez az amerikai lány adta nekem a meghívólevelet.

– **Te akkor már beszéltél angolul vagy németül?**

– Én akkor még egy szót sem beszéltem angolul. És németül is csak azért értettem valamilyen szinten, mert ez a két srác, akikkel együtt laktam, állandóan németül beszélt, és így ragadt rám valamennyi.

– **Még mindig nem értem, hogy került a képbe pont Alaszka.**

– Az említett két szobatárs barátommal ültem egy müncheni kocsmában, és a társaságunkban az egyik lány arról beszélt, hogy a korábbi barátja Alaszka-ban dolgozott egy halfeldolgozóban, nyolcdolláros órabérért. Ez a gondolat úgy megragadt bennem, hogy én már akkor Alaszka-ban éreztem magam. *(Nevet.)*

– **Mondhatni, kivitt a lendület? Nem gondoltad, hogy ez így túlságosan kockázatos?**

– Nem nagyon gondolkodtam. Aztán kiderült, hogy itt munkát találni csak kihalásos alapon lehet, egyébként nincsen lehetőség, mivel aki szezonban ott dolgozik, az minden évben visszamegy újra és újra, ugyanis három hónap alatt megkeresi az éves jövedelmét. De mázlim volt: amikor a hajósoknál kerestem munkát, épp akkor vitt el valakit a mentő a szomszéd cégtől, mert levágta valamilyen gép az egyik ujját. Erre mondták nekem a hajósok nevetve: menjek oda,

mert ott most tuti van üresedés. Úgy is lett, odamentem, és fel is vettek. Kissé morbid a sztori, de így történt. Egyébként annyit tudtam angolul, hogy: „I need job.” Ezt mondtam mindenhol. Mindig „No” volt a válasz, ezen az egy helyen mondták, hogy: „Yes”. Még aznap este beköltöztem a hajóra.

– **És tényleg nyolcdolláros órabért kaptál?**

– Nem, többet. De én nem is halgárba mentem. Oda ugyanis nem vettek fel, mert nem volt semmilyen papírom. A halászhajón viszont nem kérdeztek semmit. Egyébként kétszer is elkapott a parti órség, ezek ugyanis sokszor odaállnak a hajó mellé. Papírok híján egyik alkalommal hatvan, a másik alkalommal százhusz dollárra büntettek. És erősen javasolták, hogy egy ideig ne fogjam meg a rákktrecet. *(Nevet.)* De talán akkor még – 1988-ban – nem vették ezt annyira komolyan. A hajón elég jól ment a székér, tudtam utazgatni a kontinensen, majd jött Las Vegas. És minden elment!

– **Ezt nem mondd?**

Mindent elbuktál?

– El. Nagyságrendileg édesanyám négyévi fizetését. Pedig minden jól indult...

– **Ez mindig így szokott lenni.**

– ...nyertem hatszáz dollárt. Boldog voltam. Tulajdonképpen már haza is mentem a kaszinóból, de az agyam állandóan járt, nem tudtam elaludni. Spekuláltam, hogy ha egy kicsivel többet felteszek, akkor ebből lehet akár kétezer is. Kikeltem az ágyból, és visszamentem. Egész éjszaka játszottam, a végére minden elment. Egy életre megtanultam, hogy a kaszinó mire való.

– **Cudar lehetett a másnap... Mi történt ezután?**

– Egy gumiszerelőnél dolgoztam egy hétig. Itt kerestem annyi pénzt, hogy

vissza tudtam menni a halászhajókhoz. Pontosabban nem vissza, hanem Oregonba, mert Alaszkából a halászhajók lemennek a szezon végén ide, és itt folytatják a munkát. Megjelentem náluk, és mondtam, hogy akkor én újból felvenném a munkát. Két hónapig dolgoztam, és utána hazajöttem.

Valahogy egyébként így indult el az üzleti életem, ugyanis nagy tervekkel jöttem haza. Az történt, hogy a lány, akinek a révén kikerültem, és aki a meghívólevelet is adta, várt engem a reptéren kikerkezésemkor Los Angelesben. Innen indultam tovább Alaszkába, de még mielőtt felültem volna a repülőre, néhány

napot nála töltöttem. Egy kabrió Cadillac Eldoradója volt, ami azonnal levett a lábamról. Minden tiszta Amerika volt körülöttem. *(Nevet.)* Ráadásul amikor megérkeztünk hozzájuk, megnyomta a kocsiban a távirányító gombját, kinyílt a garázskapu, amit tátott szájjal néztem akkor. Ez annyira hatott rám, hogy egész kinti tartózkodásom alatt ezen járt az agyam.

– **Mármint a távirányítós kapun?**

– Igen. Amikor hazajöttem, akkor a műszaki egyetemről két mérnökkel, egy gépésszel és egy villamosmérnökkel megcsináltattam az elektromos kaput. És elkezdtem elektromos kapukat szerelni idehaza. Nagyon szépen el is indult az üzlet, a mai napig is jól működik ez a cég.

– **Az életed hogy közeledik az autósport felé, vagy inkább mikor?**

– Ez a dolog is távolabbról indul. Talán kevesen emlékeznek rá, de a hetvenes években a dunaújvárosi főtéren, a Vasmű téren gokartversenyeket rendeztek, olyan nevekkel, mint Niki Lauda vagy Emerson Fittipaldi. Egy ilyen verseny után Niki Lauda adott nekem egy elszakadt gokartláncot, amit évtizedeken át

öriztem, aztán egy költözés alkalmával valahogy elkallódott.

Szóval 1994-ben ültem a tévé előtt, és néztem a Forma-1-et, Niki Laudát, és akkor egy újabb ötletem támadt, mégpedig az, hogy nekem autóversenyzőnek kell lennem. *(Nevet.)* Annyira beelkesedtem, hogy állandóan ezen járt az eszem. Nyilván a gokart vagy pláne a Forma-1 nem jöhetett szóba, de tovább kerestem a lehetőségeket. Halványan emlékeztem a Dakarokra, gondoltam, ehhez még korban is jó vagyok. *(Nevet.)* És akkor megszületett az elhatározás: elindulok a Dakaron.

– **Hogy álltál neki?**

– Amikor Amerikában kirándulhattam, akkor nagyon sokat autóztam. Egy ilyen kirándulás alkalmával Texasban megismerkedtem Frank Papp-pal, aki versenyautókat, pályautókat épített.

– **Szóval megkerested?**

– Igen. 1994-ben felhívtam, és azt mondtam neki, Frank, építsünk egy dakaros autót. Először ki akart farolni a dologból, mondván, ő pályautókat épít, és nem ért ehhez. Szóval nagyon nem állt kötélnék. A vége az lett, hogy elhívtam Magyarországra szilveszterezni, és egy gyenge borgőzös pillanatában aláírtam vele egy papírt, hogy ő indul velem a Dakaron. *(Nevet.)*

– **Akartam is kérdezni, hogy miért pont Chevrolet lett az autó, de most már értem.**

– Az egész nagyjából úgy kezdődött, hogy kimentünk februárban Amerikába, és kibéreltünk mindenféle autót, Fordot, Chevyt, GMC-t, Isuzut,

Hondát, és kipróbáltuk őket mindenféle terepen. Hogy őszinte legyek, a Chevy sem volt jó, de ez volt a legolcsóbb, és gondoltuk, hogy úgyis át kell építeni, ezért nem érdemes sok pénzt adni egy autóért. Ezzel szemben az történt, hogy hozzá sem nyúltunk (*megmaradt utcai autónak*), de építettünk egy vázat, és felöltöztettük teljesen műanyag elemekkel. Így is mire készen lett, nyomott vagy 3,5–3,6 tonnát, úgyhogy először nem is akartak engedni, csak kamion kategóriában, mert átlépte a súlyhatárt. Elkezdtünk kipakolni belőle. Volt benne egy csomó szabálytalan dolog is, például marmonkanna, amit tiltottak már akkor is.

Szóval most már bevallható, hogy annyira amatőrök voltunk, hogy annál már aligha volt lejjebb.

De 1996-ra mégis csak elkészült valahogy az autó, elindultunk a Dakaron. Tulajdonképpen innen datálódik a sivatagi és a küzdés iránti szerelem. Ott született egy életre szóló döntés, hogy minket a sivatag nem fog legyőzni.

– Amikor az ember autóversenyezésre adja a fejét, akkor valljuk be, valamilyen módon feszegeti a maga határait, miközben tisztában van a saját képességeivel. Nálad ez hogyan volt?

– Néhány versenyzőiskolában megfordultam, de egyébként a Dakar volt az első autóverseny, amin elindultam.

– Nézve a pályádat, az első időszak igen keserves volt, nehezen jöttek a sikerek.

– Nem voltak könnyű évek, megküzdöttünk érte. Ettől lett jó.

– Ez a sport régen sem volt olcsó. Az anyagi háttérét hogyan tudad biztosítani?

– Kezdetben a kapus cégemből finanszíroztuk a dolgot, utána pedig egy

sportvállalkozássá alakult az egész. Elkezdtünk szolgáltatni, ma pedig már önfenntartó. De egyébként mindig annyit költünk erre, amennyit a szponzori támogatás enged. Próbáltuk átlépni a saját árnyékunkat, és gyári csapattá előlépni, de nem sikerült. A dolog mindig ott dőlt meg, hogy nem találtunk olyan német versenyzőt, aki mindenki számára elfogadható pilóta lett volna.

– Említetted, hogy sportvállalkozássá alakult, fejlődött ez az egész.

Egykor, tizen-egynéhány évvel ezelőtt is már tudatos volt az, hogy ebbe az irányba indulsz, vagy akkor még csak egy látens megérzés volt, ami aztán később nőtte ki magát?

– 2008-ban elmaradt a Dakar, és ráadásul az egész autópiac is egy kicsit megropant. Ezek után 2009–2010-ben tudatosult bennünk az, hogy mi tulajdonképpen mivel is foglalkozunk. Szolgáltattunk, és a vállalkozás lassan egy vállalattá nőtte ki magát. Azt gondolom, hogy ettől kezdve csináltuk sokkal profibban a dolgainkat.

– Nyilván te vagy az arca ennek a cégnek, de kik segítenek még a háttérben?

– Elégé állandó a csapat.

Itt a sportmarketing cégben csaknem húsz kollégám dolgozik. És azt kell mondanom, hogy a Dakar alighanem a legkisebb szelet a tevékenységünkben. Ma már sokkal nagyobb volumenű dolgokat szervez az ügynökségünk. De az tény, hogy a Dakaron nőttünk fel, ezen tanultunk meg másként gondolkodni is. Mert amikor nem volt Dakar, akkor mindenki csak üldögélt. Ekkor kezdtem erősen tűnődni azon, hogy kellene még valamit csinálni, mert ez így nem lesz jó. Először csak az autósporttal kapcsolatos dolgokat csináltunk. Aztán jött a windsurf, a strandröplabda, az úszás, az öttusa, a hegymászás, a Déli-sark.

– De ezek a dolgok hogy jönnek?

– Azt kell mondanom, hogy ma már maguktól jönnek. Nem hiszed el, de mindennap bekopogtat hozzánk valaki vagy valamilyen ötlet.

– **Hová lehet nőni vagy fejlődni?**

– Van hová, hiszen vannak olyan ügynökségek a világban, mint például az ASO, amelyik a Tour de France-ot és a Dakart is szervezi. De Amerikában is vannak hasonló óriási sportmarketingcégek. Tehát vannak távlatok, arról nem beszélve, hogy azért mi még nagyon gyerekcipőben járunk ezekhez képest. Én optimista vagyok, és úgy gondolom, hogy ki lehet lépni akár a nemzetközi piacra is. Már most is vannak olyan televíziós műsoraink, amiket külföldre adunk el.

– **Te azért nemcsak egy lábon állsz, ezt már előrebocsátottad a kapus cég kapcsán, de vannak érdekeltségeid a vendéglátásban is.**

– Igen, ez a vonal is prosperál. A Lancelot és a Champs mellett most épül a Champs kettő Balatonaligán a Club Aligában.

– **Mennyire tud az ember semleges maradni politikai értelemben?**

– Teljes egészében magáncég vagyunk, és privát szervezzük a dolgainkat. Mi semmit nem kaptunk a politikától. Én egyébként mindenkivel együtt tudok dolgozni, mégpedig azért, mert úgy gondolom, hogy a sportban, aki nem akar senkihez tartozni, az semleges tud maradni, szerintem. És ezt bármelyik regnáló kormány elismeri.

Úgy vélem, hogy a 2008-ban megszervezett CER (Central Europe Rally) rali adta a legnagyobb lökést a cégnek. Addig is csináltunk ilyeneket, de nagyon kezdő magasságokban. Ott tanultuk meg, pont az ASO-tól – amelynek egyébként én is tíz évet dolgoztam –, hogyan kell egy ilyen nagyszabású rendezvényt levezényelni, menedzselni. Hogy kell például egy olyan válságot lekezelni, mint amikor a nézők bemennek a fűre, és letaposásák. De ez csak egy a millió példa közül.

– **A Dakart meddig szeretnéd vagy akarod versenyzőként csinálni?**

– Most, hogy kiderült, hogy Szaúd-Arábiából indul, és Jordániában ér véget, szinte biztos, hogy még nem szeretném abbahagyni.

– **Csak azért kérdezem, mert szerintem számodra, illetve a céged számára a Dakar az egyfajta szimbólum is, ami nélkül Szalay Balázs nem lenne Szalay Balázs.**

– Egész életemben nagyon sokat jelentett a Dakar, és ezzel együtt az off-road és a terepralízás is. Amellett viszont Alaszka is nagyon sokat jelentett, mert az egész valahol erre épült fel. Azóta szerencsére nagyon sokszor sikerült oda visszamenni. Minden évben túrát szervezek és sok-sok embert elviszek oda, és

bemutatom nekik ezt a fantasztikus vidéket. A TV2-n folyamatos sorozatunk van Alaszkaról, arról, amit mi csinálunk.

– **Hogyan látod a jövődet?**

– Úgy érzem, hogy ebben a tevékenységben „nagy jövő van”. Egy olyan jó csapat állt össze az elmúlt évek alatt, akikkel egészen biztos, hogy nagyon sok szép és nagy rendezvényt tudunk még megcsinálni. Olyat például, mint a Hungaroring Classic, ami nagyon szépen kiforrt magát, esetleg egyszer a Historic Forma–1-et vagy más egyéb nagy ötleteket.

– **Figyelek, mondjad!**

– Goodwooddal is együttműködünk. *(Mosolyog.)* Rakonczay Gáborral is folytatjuk a projekteket, akivel egy Guinness-rekordra készülünk.

– ???

– Valami olyat szeretne megcsinálni, ami eddig soha senkinek nem sikerült.

– **Amikor egy ilyen projekt elindul, az hogyan épül fel?**

– Akkor leül az egész iroda, és elkezdődik az ötletelés. Kiválasztjuk azt, hogy ki fog vele foglalkozni. Lesz egy dedikált projektvezető. Ő koordinál, és ő fog össze a grafikusoktól kezdve a közösségi médián át mindenkit és mindent.

Aztán leszerződünk a médi-umokkal. És amikor ez összeállt, akkor kapcsolódik be az értékesítési oldal, és ők megpróbálnak további támogatókat szerezni.

– **Egy ilyen Rakonczay-útnak az összerakása mennyi időt igényel?**

– Ez a gyorsabbak közé tartozik, de így is fél év volt. Az Antarktiszra eljutni elég bonyolult dolog.

– **Levezetésként beszéljünk a filmes dolgokról, nemcsak azért, mert ez**

egy hálás téma, hanem azért is, mert ez egyfajta rendhagyó reflektorfénybe állított. Ami immáron egy sokadik láb az életedben.

– 2001-ben lett készen a saját műhelyünk. Itt kezdtünk el tulajdonképpen egy versenycsapatot felépíteni. Először csak versenyautót építettünk. Pontosabban egyet, utána, amikor készen lett, lett egy másik, és később több. Most a világ számos pontján gurulnak az általunk épített autók Bulgáriától kezdve Szerbián át Bolíviáig. Aztán versenykamiont is építettünk. Ekkor jött a Die Hard-projekt Magyarországra, és akkor megtaláltak. A kérdés az volt, hogy ki tud egy olyan kamiont készíteni, ami leugrik egy hídról. Ez volt az alapfeladat. Egy Ural te-

herautó lett a donor, ezt alakítottuk át a koncepciónak megfelelően. Egyébként négy ilyen autót készítettünk, így kezdődött a filmes karrierünk. Ez elindított egy folyamatot. Utána jött a Mars-járó, később az Amerika Kapitány. Ez nagyon jó volt, mert amikor nem versenyeztünk, akkor kiegészítette a tevékenységünket. Innen már csak egy gondolat választott el minket attól, hogy tovább szélesítsük a műhely tevékenységét, ahol ma már veterán autókat restaurálunk.

– **Hogyan lehet ennyi dolgot, tevékenységet felügyelni, közben tartani?**

– Mindennek van egy felelőse. A vendéglátásban vannak üzletvezetők, akik riportolnak. Nyilván látom a helyzetet, de részleteiben biztosan lehetne rajtam fogást találni.

– **Mi kapcsol ki?**

– Amit csinálok, az kikapcsol. Imádom ezt az egész dolgot a kikötőtől az étteremig, a kapus cégen át a Dakarig. Feldob ez a helyzet.

– **Azért ez az életvitel nem mindennapos. Otthon hogyan kezelik?**

Sz.B.: A feleségemmel a tereprali kapcsán ismerkedtem meg. Ezzel tulajdonképpen meg is „vett egyfajta életvitelt”. Néha persze hangot ad ennek-annak, de mindig van egy

jó válaszom, ami visszautal a kezdetekre. *(Nevet.)*

– **Lesz, aki tovább viszi a „boltot”?**

– Három gyerekem van. A legnagyobb fiú, ő most kint tanul San Diegóban.

Benne látok rációt, de egyelőre a tanulásra koncentrálok. A középső lányom más beállítottságú, a legkisebb pedig egy igazi tűzrőlpattant teremtés, akiről bármit el tudok képzelni. Egyelőre azonban ez még nem téma vasárnapi ebédeknel.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

www.hungaroringclassic.com

Közép - Európa legnagyobb Klasszikus Autó fesztiválja
a Hungaroringen! Jegyek vásárolhatóak a
gpticketshop.hu -n.

50 % kedvezmény a hétvégi jegy árából az 1989 -nél korábban gyártott
autóval érkezőknek.

A '89 előtti autók regisztrációja szükséges a weboldal "Klub" -
menüpontjában.

Családi programok

Club Autók

Szépségverseny

Szimulátorok

A Bentley július 10-én lesz 100 éves.

Ennek tiszteletére született meg a Centenary Collection, amelynek darabjai már rendelhetők. A kollekció darabjainak mindegyikén a „100 Extraordinary Years” mottó található, valamint aranyozott részletek. Egyébként minden ebben az évben gyártott autó is követni fogja ezt a mintát.

BENTLEY CENTENARY
COLLECTION

ÜNNEPLŐRUHA

írta: MIFERFIÁK   fotó: BENTLEY

AZ elmúlt száz év lelkülete és stílusa minden egyes darabban benne él. Otthonra például az aranyozott teamécses tartókat ajánljuk a szalvétagyűrűkkel, de ne feledkezzünk meg a kávéscsésze szettről sem, amelyet kézzel díszítettek.

A Centenary ruhakölteményei között Crewe logóval elátott pólókat találunk nők és férfiak számára is. A felsők ujján arannyal hímzett Centenary logót helyeztek el. A mandzsettagombokon megjelenik az ikonikus rácsos mintázat, valamint az aranyozott Bentley logó. Természetesen naptárak és nyakbaakasztók közül

is választhatunk, ha valami praktikus dologra vágyunk.

A kollekciónban több utazótáska és különleges lakberendezési kiegészítők is találhatóak. Ugyan a készlet gyorsan fogy, de azért még elérhető néhány luxustáska, bőrkabát és üzleti kiegészítő, mint a Bentley tollak. Minden egyes darab tükrözi a Bentley szellemiségét minőségben, tradícióban, exkluzivitásban és stílusban.

A legtöbb ruhát és tárgyat művészek készítették. A Bentley kollekción bemutatja a márka örökségét, de a jövőbe is

A BENTLEY KOLLEKCIÓ
BEMUTATJA A MÁRKA
ÖRÖKSÉGÉT, DE A JÖVŐBE IS
TEKINT. VALLJUK BE, A BENTLEY
STÍLUSA TÚLMUTAT A DIVAT
ÉS AUTÓGYÁRTÁS VILÁGÁN.
A RUHA KOLLEKCIÓ AZT AZ
ÉLETSTÍLUST KÖVETI, AMIT
A BENTLEY MODELLEKKEL
AZONOSÍTUNK.

tekint. Valljuk be, a Bentley stílusa túlmutat a divat és autógyártás világán. A ruha kollekción az életstílust követi, amit a Bentley modellekkel azonosítunk.

A Centenary Collection legkülönlegesebb darabja a bőrkabát, amely a Bentley belső terének aprólékos részletességével készült. A kasmír sál a gyémánt steppelés mintázata látható, az aktatáska pedig a műszerfal jellegzetes kialakításának köszönheti formáját.

A Heritage Collectionról sem szabad megfeledkeznünk, amelynek darabjai a Bentley versenytörténetét idézik fel, egészen az 1920-as évekig. A kollekción a klasszikus színek és anyagok használata jellemzi, mégis modern megjelenéssel.

Mindenki megtalálja a hozzá legjobban illő ruhadarabokat és kiegészítőket a sorozatban. Akár a városi nyüzsgés vonz, akár otthon szeretnél pihenni, tedd stílusosan a Centenary Collection limitált kiadású darabjaival.

★★★★★

Lotus Therme
Hotel & Spa
— Hévíz —

Minden pillanat rólam szól...

Ötcsillagos wellness élmény elegáns környezetben.

Tavirózsa virágzás

3 éjszaka • büféreggeli • büfévacsera • 9 db italbón a Shali Mar bárban • 1x Holt-tengeri sóbarlang (45 perc) vagy 1x Halvarázs (20 perc)

101.500,- Ft / fő ártól foglalható

Érvényes: 2019. április 22. - június 30. (kivéve: június 7. - 10. és június 14. - 16.)

Lotus Therme Hotel & Spa ★★★★★ • **8380 Hévíz, Lótuszvirág u. 1.** • **Telefon: +36 83 500 500**
info@lotustherme.net • www.lotustherme.net • #lotustherme

BESZÉLGETÉS MEZEI ISTVÁNNAL
AZ EVOLVENS ÓRAMANUFAKTÚRA
ÜGYVEZETŐJÉVEL

ÓRÁS AZ ÓRIÁSOK KÖZÖTT

írta: BARNA ANDRÁS *foto:* HILBERT PÉTER, EVOLVENS

Nem ritka, hogy egy márka születésének háttérében valami elképesztő sztori áll. Az Evolvens Budapest óra története sem áll messze attól, hogy gyorsan városi legendává váljon. Ugyanis születését az a prózai dolog előzte meg, hogy létrehozója, Mezei István nem talált kedvére való időmérőt, így gondolt egy nagyot, és készített egyet. Mára az Evolvens Budapest a legdinamikusabban fejlődő kieszériás óramanufaktúra Magyarországon.

EVOLVENS DAF
MADE IN LABRY

EGY BUDAPESTI IRODAHÁZ ÖTÖDIK EMELETÉN
TALÁLHATÓ AZ EVOLVENS BEMUTATÓTERME ÉS
ÖSSZESZERELŐ MŰHELYE. AZ AJTÓN BELÉPVE
IGAZI „HIGH-TECH” KÉZMŰVES HANGULAT
FOGADJA AZ EMBERT.

Három fő a minimális team – derül ki később –, de „bruttóban” sincsenek többen ötnél. Alkotói csend vesz körül mindent. István fogad minket. A harmincas éveik közepén járó fiatalember pont olyan, mint bárki más a „térrel”, nem mondaná meg róla senki, hogy a magyar óragyártás reneszánszembere. Amíg elhelyezkedünk, addig a háttérben levő üveges vitrinből előkerülnek az Evolvens kollektívó jeles darabjai, amelyek nemcsak hangulati elemként, hanem díszletként is társulnak a beszélgetésünkhöz.

– **Barna András: Mi vagy a végzettséged szerint?**

– Mezei István: Hivatalosan képzőművész. A Magyar Képzőművészeti Egyetemen végeztem intermédia szakon. Elméletileg intermédia-művész vagyok.

– **Mit csinál egy intermédia-művész?**

– Tulajdonképpen mindent és semmit. Én ma már közelebb érzem magam a gépészethez, mint a képzőművészeti tevékenységekhez. Inkább tartom magam formatervezőnek, mint képzőművésznek. De azt gondolom, hogy a képzőművészetben tanult, az onnan hozott hozzáállás a művészetekhez nagyon fontos hozadéka volt a későbbi életemnek.

– **Hogy alakult ki a művészeti irány az életedben?**

Gyerekkorodban jól rajzoltál, ilyenre kell gondolni?

– Én filmezéssel foglalkoztam, illetve foglalkozom tulajdonképpen most is, bár kétségtelen, hogy most az óra a prioritás. Az egyetemre is filmmel felvételiztem. Kísjátékfilmeket készítünk.

– **Ez a vonal már középiskolában is megvolt?**

– Már előbb is. Általános iskolában is készítettem filmeket, apám VHS kamerájával.

– **Milyen témájú filmeket készítettél?**

– Nagyon sokfélé, tulajdonképpen a látványos akciójelenelektől kezdve az absztraktig, mindent. A diplomamunkám is egy film volt, ebben inkább az animációra és a vizuális effektekre helyeződött a hangsúly.

– **Hogy integrálódott ebbe a gépészeti vonal? Valljuk be, ez a kettő azért nagyon messze áll egymástól.**

– A filmezéshez nagyon sok eszközt magunknak kellett legyártanunk, például slidert, darut stb. Ebből adódott, hogy amire szükség volt, azt én „barkácsoltam” össze. Eredendően a filmezéssel az volt a gondom, hogy számomra nem

adott egy megfogható valamit. Persze nagy katarzis megcsinálni egy jó effektet, és nagyon jó agytorna is. De az idők folyamán rájöttem, hogy sokkal jobban érdekel megépíteni azt a kamerastabilizátort, amivel a filmet készítjük, mint magát a filmet elkészíteni. A filmkészítés és az eszközök legyártása tökéletesen kiegészítette egymást. Mindezt teljesen autodidakta módon tanultam, mindenféle háttérképzettség nélkül.

– **Egyetem alatt, után, közben?**

– Folyamatos vívódást okozott, hogy az egyetem alatt mivel is foglalkozzam, mi az, ami engem a leginkább érdekel, miközben rengeteg dologba vágtam bele. Grafikai munkáim voltak, weboldalt terveztem, reklámfilmeket készítettem. Az egyetem után alapítottam egy céget, és kamerastabilizátorok tervezésével és fejlesztésével kezdtem el foglalkozni, és tulajdonképpen foglalkozom a mai napig is, hiszen ez a tevékenység továbbra is megvan a portfóliómban.

– **Hogy jutunk el a filmezéstől és a kamerastabilizátortól az órákig?**

– Az órákésztésének mint alapötletnek semmi köze nem volt ezekhez a tevékenységekhez. Azt gondolom, hogy egy igény szülte a dolgot. Tulajdonképpen a saját igényem. Órát akartam venni, de amit kinéztem, azt nagyon drágának találtam. 2011-ben ezért elhatároztam, hogy csinálok egy órát. A kamerastabilizátoros időszak tapasztalatai alapján azonban már a kezdet-kezdetén sem az

önös érdek dominált, hanem az volt a cél, hogy egy márkát hozzak létre. Szóval, ha már fejlesztünk, akkor már ne csak egy óra legyen, amit én hordok, hanem fejlődjön termékké.

Amikor ezt az egészet elkezdtem, akkor adott volt egy technológiai közeg, amit akkor ismertem. Ebből indultam el, és ezt fejlesztem tovább a mai napig is, hozzátéve azt, hogy az indulás darabkáinak egy része ma is megtalálható az óráinkban.

– Szerintem egy a tízmillióhoz közelít azok aránya, akik azért kezdenek el órát készíteni, fejleszteni, gyártani, mert éppen nem találtak kedvükre valót.

– Az alkotás szabadsága számomra nagyon fontos. A valamit megtervezni, létrehozni, megépíteni, megérinteni dolog folyamatosan jelen volt ebben az elhatározásban. De ez a filozófia minden tevékenységünkben tetten érhető, hiszen a kamerastabilizátor mellett fejlesztettünk már kerékpárt és hidraulikus letalpalórendszert műholdas közvetítőkocsihoz is, és még egy sor más dolgot is. Most például egy kondigép-termécsaládot.

Valahol egyébként össze tudom kapcsolni a filmezést és az órákészítést, átvitt értelemben mindenképp. Ugyanis ha most abba gondolok bele, hogy kinek jutna ma eszébe kamerastabilizátort fejleszteni Magyarországon, azt legalább ugyanolyan hülye ötletnek gondolnám, mint órát készíteni. *(Nevet.)*

– Hát nem vagyunk egy óragyártó nemzet, az biztos...

– Hát nem, ez így van. *(Nevet.)* De talán az tetszett meg ezekben a projekteknél, hogy egyrészt nem feltétlenül egy klasszikus kereskedelmi, hanem egy fejlesztési tevékenységről beszélünk. Az órákészítésben még az is nagyon tetszik, hogy lehet olyat csinálni, amiben van valami újdonságtartalom, azaz lehet hova fejleszteni. Az összes eddigi projektben is az volt az izgalmas, hogy el tudtam indulni egy olyan vonalon, amin senki más nem indult el. Legalábbis idehaza.

– Az nagyjából könnyen elfogadható, hogy a kamerastabilizátor-fejlesztés egy speciális terület, arról nem is beszélve, hogy ugyanolyan speciális a vásárlói rétege is. Ugyanez az óragyártásról nem mondható el, hiszen szinte vég nélküli a kínálat ezen a piacon. Nem vékony jég ez?

– Én azt láttam, hogy ezzel a két üzletággal kevesen foglalkoznak itthon. Már csak ebből az aspektusból is izgalmas dolog volt. Ma azt gondolom erről, hogy szinte mindegy, mibe fog bele az ember, ha abba kellő energiát és időt befektet.

Még talán az sem baj – talán jobb is –, ha egy telített piacra lép ki valaki egy ötlettel, mert ez azt jelenti, hogy van a termékre igény. Csak jobban kell csinálni, mint a többieknek.

– Nem vagyok az órapiac nagyon nagy szakértője, de azt gondolom, hogy a manufaktúrális termékeknek mindig egy másfajta respektje van, mint a tömeggyártásnak.

– Órát készíteni Magyarországon nem tűnik racionális döntésnek, ez kétségtelen. Befektetői szemmel meg pláne nem az. Nem is ez motivált, ha ez motivált volna, ma sehol nem tartanánk. Sokszor feltettem a kérdést magamban, hogy miért nincsen idehaza óragyártás, annak ellenére és elfogadva azt, hogy tényleg kis piac vagyunk. Hozzáteszem: van magyar óramárka, a Becsei Áronéké, viszont ők egy egészen más magasságban honolnak.

Az órák szériagyártásában is van egy magyar cég, az Astron, de ők is más üzletpolitika mentén haladnak, illetve van egy olyan cég, amelyik zsebórákat alakít és épít karórába.

Egyébként később rájöttem, hogy azért nincsen idehaza óragyártás, mert az ehhez szükséges technológiák borzasztóan nehezen elérhetőek. És nagyon nehezen lehet koordinálni azokat az alkalmazott technikákat, amelyekkel egy órát össze lehet rakni.

Ilyen lehetőségek nincsenek idehaza. Az a technológia, ami az Evolvensnél jelen van, nagyon sok helyről lett összegyűjtve.

– **Nálatok hogyan áll össze egy óra?**

– Mindenképpen kell, hogy legyen egy inepció, egy alapötlet. Ez akármilyen lehet, és akkor ennek mentén elindul egy ötletelés. A military óra például úgy született, hogy eljött hozzám egy katona, aki az egységének akart egy órát. Kiválasztott egy modellt nálunk. *(Egyébként nekem is régóta volt egy olyan vágyam, hogy egy olyan órát készítek, ami csak a funkcióra koncentrál.)* Jelen esetben az volt a koncepció, hogy nagyon strapabíró legyen, és minden egyes eleme csak a célt szolgálja, ne a dizájnt. Tulajdonképpen később ez a katona lett az óránk konzulense, és vele együtt alakítottuk ki azt a tudást és funkciót, amit egy ilyen órának tudnia kell.

Az összes többi modellünknek is megvan a maga története. Ezeknél jellemzően olyan technikai megoldásokat építettünk be, amelyeket még nem alkalmaztunk korábban, és ezek egyedivé teszik az adott szériát.

Ami viszont a további lehetőségeket jelenti, arra jó példa a Weiler Péter képzőművésszel közös projektünk. Ő egy kiállításához akart tervezettni, készíttetni egy órát, amihez kitalált egy saját koncepciót. Aztán néhány konzultáció után megszületett a végleges megoldás. Ez számunkra is egy új irányt mutatott, hiszen korábban ilyen még nem volt. De most a Pécsi Tudományegyetemnek is tervezzük egy olyan órát, ami az ő elképzelésüket tükrözi, de illeszkedik a mi portfóliónkba is

– **Kicsit az az érzésem, hogy mintha a termékeiteket ki sem kéne vinni az üzletekbe. Hogyan történik az értékesítés?**

– Egyelőre itt történik nálunk, ebben a kis bemutatóteremben. A mi óráink 180–220 ezer forintos árszintet képviselnek, ami tapasztalatunk szerint

egyfajta belépőár az órapiacra. A honi piacot tekintve ez nem egy eltúlzott összeg, viszont egy nagyon széles réteg számára ez már drága árfekvésnek számít. Az Evolvens nem az az óra, amit valaki az interneten megvesz. Itt már meg kell mutatni személyesen a kiválasztott modellt. A vásárlók kilencvenkilenc százaléka eljön hozzánk, megnézi, és csak utána rendeli meg. Szóval mindenképpen kézbe kell fognia, és a maga valójában látnia kell, mielőtt dönt. Ez eddig jól működött, csak van egy nagy hátránya: el kell ide jönni, és ez macerás, hiszen van, akiktől nagyon messze vagyunk. Tehát ez előbb-utóbb nem lesz elég.

– **A piac hogyan fogadta azt, hogy ez egy magyar óra?**

– Bizonyos fokig féltem attól, hogy mit fognak hozzá szólni az emberek, de meglepő módon nagyon kedvező visszajelzések érkeztek.

– **Én nem csodálkozom ezen, hiszen egy unikális termékről van szó.**

– A legelső órákat, pontosabban az első kettőt, ami már széria volt, 2016 szeptemberében egy órabörzén adtuk el. Ez egy nagy hurráérzéssel telt el, mert ekkor bizonyosodott be egyfelől az, hogy ezt el lehet adni, másrésztől az, hogy érdemes ezzel foglalkozni. Akik ide eljönnek hozzánk, azok nagy része azt mondja, hogy: hú, de jó, hogy valaki Magyarországon elkezdett foglalkozni ezzel, merthogy eddig ilyen nem volt, igény pedig lenne rá. Én úgy látom – legalábbis egyelőre –, hogy ez nem egy ultrabombaüzlet, ami százmilliókat fog hozni. De tény, hogy létezik egy piaci rés és kíváncsolság ma idehaza, amit még nem elégítettek ki. Hogy Magyarországon ma valamilyen szinten már létezik széria-óragyártás, azt az igény hozta ki, ami ha nem is volt a felszínen, de az órakedvelőknél a hiányérzet már megfogalmazódott.

– **Szerinted az Evolvens órát ugyanazzal nem titkolt lelkesedéssel veszi fel vagy hordja valaki, mint mondjuk egy Omegát vagy TAG Heuert?**

– Nem rangsorolva vagy minősítve, de előfordult egy igényesebb társaságban, hogy nagyobb érdeklődés övezte az Evolvens órát, mint mondjuk egy több millió forintot érő Schaffhausent. Természetesen nem összehasonlítható a kettő, sem árban, sem pedig minőségben, de magyar berkeken belül nagyon sokan hallottak már róla, és egy kicsit, ahogy te is korábban említetted, unikális. Ez egy nagyon pozitív üzenet.

A mi vásárlóink egyébként pont abból rétegből kerülnek ki, akiknek van

már, mondjuk, egy másfélmilliós Omega Seamastere-ük. Tehát nekünk őket kell megcéloznunk, feléjük kell kommunikálnunk, mert nyitottak rá, és nem utolsósorban meg is tehetik, hogy ilyen órát vásároljanak.

Az Evolvens óra nem tartozik a drága órák közé, sőt! Ugyanakkor sokkal nagyobb kockázat megvenni, mint, mondjuk, ugyanennyi pénzért egy Tissotot, egy Beringet vagy egy alsó kategóriás Longinest. Ugyanis ezekkel nem kockáztat az ember, hiszen évtizedes vagy százados minőség áll mögöttük, ellentétben az Evolvens-el, ami még egy ismeretlen márka. Ezért az a tapasztalatunk, hogy ma még azok vásárolják a mi óráinkat, akik számára ez nem jelent kockázatot.

– **Mindezt megértve, te most hova pozicionálsz a márkákat?**

– Nagyon nagy dilemma, hogy az Evolvens nemzetközi szinten érvényesülhet-e. Ez még egy nyitott kérdés. El lehet-e adni egy magyar órát azért, mert

magyar? Ebben nem nagyon hiszek. Idehaza tuti, de külföldön egyáltalán nem biztos. A másik nagy kérdés, hogy tudja-e azt a minőséget, amit a nemzetközi szint elvár. Szóval van min lamentálni. Egyelőre az a feladat, hogy egy magasabb kategóriába lépjünk, ehhez el kell mennünk a teljesen svájci szerkezetek irányába. Van egyébként már ilyen óráink. Tehát a cél mindenképpen egy ma-

gasabb presztízs megszerzése árban, amit ma egy Hamilton vagy egy Longines képvisel a piacon. Egy svájci szerkezettel, egy teljesen rozsdamenetes, automata, zafírüveges óra reálisan egy-két éven belül 300–400 ezer forintos árszintet is elérhet. Az Evolvens egyébként talán már ár-minőség szempontjából most is tudná ezt, de ennek ellenére úgy érzem, hogy nem tartunk még ott, hogy ezt meglépjük.

– **Egyébként rentábilis a tevékenység?**

– Igen, mára önfenntartóvá vált. De a siker, az üzleti siker az még nagyon messze van. Nagyon meg kell dolgozni minden egyes üzletért.

– **Egyébként a név honnan jött?**

– Az Evolvens egy mechanikai szakkifejezés, magyar szó egyébként. A fogaskerék egy fogának az ívét hívják evolvensnek. Nekem nagyon tetszik, mert benne van az „evo” szó, ami angolul is jól hangzik, az meg, hogy köze van a fogaskerékhez, plusz jópofa, hiszen az órákban van egy jópár ilyen alkatrész.

– **Egy modellből hány darab készül? Vagy csak megrendelésre gyártotok?**

– Jelenleg szinte minden modellünkben száz darab készül. Limitált verzióban, és sorszámozott minden egyes darab. De nem sorszám szerint adjuk, hanem lehet sorszámot választani, természetesen addig, amíg erre van lehetőség. Ha kifut a száz darab, akkor azt a modellünket nem gyártjuk tovább.

– **Szeგრől-végről érintettük az értékesítést, jól érzem, hogy akkor ez a koncepciótokban a jövőben lépésváltást jelent?**

– A 2019-es év leginkább a viszonteladói hálózat fejlesztéséről fog szólni. Országszerte keresünk partnereket ezzel kapcsolatban. Ennek fényében igyekszünk a közeljövőben kommunikálni. Nagyon fontosnak tartom, hogy elinduljunk egy olyan úton, ami talán az első lépés afelé, hogy az Evolvens bárhol a világon elérhető legyen.

– **Hogy vásárolnak ma az emberek órát? Halandó fejfel azt gondolnám, hogy valahogy úgy, hogy a külső megfog, a belső megtart alapon. Ezt összevetem az árral, és a végén kijön egy summa, ami alapján meghozom majd a döntést.**

– Ez egy furcsa, de nagyon érdekes kérdés. Én nem egészen így látom, igaz, valamikor hasonlóan gondoltam én is. Nyilván kell, hogy egy óra vonzó legyen, de általában az embernek sok áratetszik, éppen ezért kell egy másik dimenzióknak is lennie, amit számításba vesz. Például az ár-értékarány, értékállóság. Például egy svájci szerkezetű óra értékállósága sokkal jobb, mint egy japán óráé. Ez az időnk folyamán alakult így ki. És van még egy nagyon fontos dolog: az óráknak üzenete legyen.

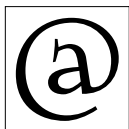
Azt gondolom, hogy az Evolvensnek olyan szintre kell pozicionálnia magát, ami nem mindenki számára elérhető, de kellően sokan tudnak róla, hogy mondjon valamit a viselőjéről.

– **Tudjuk, hogy egy óráknak van üzenete. Te is az előbb említetted már egy mondat erejéig. A gyártó oldaláról hogyan látod ezt a némileg költői kérdést?**

– Mindannyian tudjuk, ahogy az árak is, ennek is van egy lélektana. Nézzük meg a Rolexet, ami egy nagyon érdekes jelenség az óriáipiacon. És most tegyük félre az ízlésbeli faktorokat, ugyanis akár tetszik nekünk, akár nem, a Rolex adja el a legtöbb órát a világon. Mert akinek van pénze, az először egy Rolexet vesz. Utána jöhet minden más, amit tulajdonképpen szeretne. Ez egy olyan státuszszimbólum, ami pontosan jelöli, hogy adott esetben ki milyen egzisztenciális szinten él. Másodsorban azt is szimbolizálja, hogy a viselője megfelelően óramániás is, és nyitott arra, hogy valami más órát is vegyen. A mi mikrobrand kategóriánk azért jó, mert a világon sokan nyitottak arra, hogy valami olyat vegyenek föl, ami nem köszön vissza minden sarkon, és ezt szeretik az emberek.

– **Vannak trendek az óragyártásban, vagy csak szép és jó órák, illetve nekünk tetsző órák?**

– Vannak trendek. Ezek most leginkább a minél nagyobb órákról szólnak, illetve nagyon jönnek az okosórák is. Nálunk is képből van egy ilyen fejlesztés, de erről még nagyon korai lenne beszélni.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

SALGÓ ANDRÁS

GRICZ ISTVÁN

BESZÉLGETÉS A SZÍNHÁZI MECENATÚRÁRÓL

„SZEREP-LÉT”

írta: MIFERFIÁK fotó: NOVAKILDI PHOTO, KATONA

A versenyszférában egyre több cég lát új és nem utolsósorban sokrétű kommunikációs alternatívát a kultúra támogatásában. Arról viszont kevesebb szó esik, hogy a jegyeken, prospektusokon megjelenő logók mögött milyen filozófia bújlik meg. Az egymásra találás függőnye mögé Gricz István, a Katona József Színház kommunikációs és értékesítési, illetve Salgó András, a BMW Group Magyarország kommunikációs vezetőjének segítségével pillanthatunk be.

Beszélgetésünk Gricz István és a Katona újkori történetével indul.

– **Barna András: Hogy kerültél kapcsolatba a színházzal?**

– Gricz István: Nyolc évvel ezelőtt kerültem a Katonába. Előtte soha nem dolgoztam színházban, azonban nagyon érdekel a kulturális szféra és mivel a Katona nagyon közel áll a lelkivilágomhoz és szellemiségemhez, most ennyi idő elteltével is azt mondhatom, hogy jó helyre kerültem. Korábban újságírással foglalkoztam és értékesítési

területen dolgoztam. Tulajdonképpen most is ezt csinálom, mert a titulusom szerint kommunikációs és értékesítési vezető vagyok. A kollégáimmal együtt végezzük az intézmény PR-munkáját, a marketingjét, és az értékesítési csatornák kiaknázását, fejlesztését.

– **Korábban nem létezett ilyen státusz?**

– G.I.: Nem. Ez a terület – kommunikáció, marketing – úgymond egy fehér folt volt a színház, vagy úgy általában a magyarországi színházak működésében. Mindenki vagy senki nem csinálta. Erre nem volt sem dedikált ember, sem dedikált szakértelem.

Én kommunikációs vezetőnek jöttem ide, de később bebizonyosodott, hogy egy viszonylag kis szervezetben ez jól összehangolható az értékesítéssel, így kis idő elteltével a két területet összevontuk.

– **Ha korábban nem volt ilyen munkakör, akkor hogyan lett?**

– G.I.: Amikor 2011-ben Máté Gábor lett a Katona új igazgatója, egy nyilatkozatában hangot adott annak, hogy eljött az ideje annak, hogy legyen tudatos marketing és kommunikáció a színházban. Abban az időben, ahogy a színház, én is egyfajta váltásban gondolkodtam, így a Máté Gábor-interjú után megkeres-

tem a Katonát azzal, hogy én vagyok az ő emberük. Többszöri interjú, beszélgetés után felvettek.

– **Új időszámítás kezdődött?**

– G.I.: Az elmúlt nyolc évben rengeteg új dolgot vittünk végbe. Végrehajtottunk két arculatváltást, lett mindenre ember. Nem úgy történt, mint korábban. A plakátokat immáron szakember tervezte, és nem mondjuk a díszlettervező, hogy a múltból csak egy kézenfekvő példát említek. Nagy lépés volt az is, hogy bevonhattunk külső erőforrásokat. Például reklámügynökséggel is dolgozhattunk, ami óriási segítséget

jelentett, hiszen ők sok mindent más aspektusból láttak, mint mi. Ennek a tudatos stratégiának meglelt a pozitív hozadéka: nagyon szép eredményeket értünk el, nőttek azok a számok, amiknek nőnie kell, egy sor kommunikációs szakmai díjat bezsebeltünk és nem mellékesen számos új partnerre találtunk az évek alatt.

– **Felismerni egy lehetőséget, lásd kommunikáció vagy marketing, más, mint alkalmazni. Ráadásul egy olyan helyzetben, amikor egyfajta pálfordulásról is beszélünk. A színház vezetése mennyire szól bele a döntéseidbe?**

– G.I.: Amikor idekerültem, nagyon sokat beszélgettünk, és már akkor kiderült, hogy sok dologról azonosan vélekedünk, így szerencsére nem volt túl nehéz a dolgom. Erre most mondanék, mutatnék egy példát is. Itt van a bejárat melletti falon egy plakát, ami az új arculatunk jellegzetes motívuma. Iszonyatosan spártai megjelenésű, ma a hazai színházak többségében ez nem menne át. Itt igen, és a szakmától, nézőktől érkező visszajelzések mellett egy közönségkutatás eredménye is arra utal, hogy működik.

Ez az arculat nem melleleg remekül passzol a színház megújult belsőépítészetéhez is.

– A Katona lépésváltása sikereket hozott, nemcsak a szakmai, hanem a partneri együttműködésekben is. Hogyan látod, a versenyszféra szerepvállalása ma mennyire jellemző a kultúrában, a színházaknál?

– G.I.: Én úgy látom, hogy a szponzoráció a színházaknál ma még csak szórványosan jelenik meg. Ha egy cég a művészetet akarja támogatni, akkor inkább a képzőművészet felé fordul. Ugyan az elmúlt években mutatkozott némi fejlődés, nekünk is kialakult néhány előnyös kapcsolatunk, de őszintén szólva attól még messze állunk, hogy vissza kelljen verni az ilyen jellegű rohamokat. Ha most sok minden más mellett a BMW Group Magyarország, pontosabban a MINI támogatásáról beszélünk,

akkor leszögezhetem: az együttműködésünk kiváló. Ugyanis számunkra nagyon fontos, hogy a Katona mint brand ott legyen a MINI márka mellett. Ez a „látszóadás” egy újfajta üzenetet hordoz: rendhagyó kontextusba helyezi az együttműködésünket. Azt fémjelzi, hogy nemcsak itt létezőnk, a színház falai között begubózva, hanem ott vagyunk a versenyszférában is – mint ahogy a társadalmunk sok más szegletében is. Kvázi kilépünk az üvegajtón túlra is.

És, hogy lásd a kontrasztot, akkor nézzünk ismét visszafelé az időben egy kicsit. Jó néhány évvel ezelőtt, aki elment a színházunk előtt, az nem látott mást, mint egy óriási füstüveg ajtót, amin napközben egy karvastagságú lánc volt. Ezt este hatkor levették, bejöttek a nézők, előadás után hazamentek, a lakat pedig visszakerült. Ezzel szemben mára a korábban kihasználatlan, több száz négyzetméternyi terület

megtelt étellel. Lett itt egy jó kis kávézó, üzlet és a váróter, és délutánonként számos programnak helyet ad.

A BMW GROUPNÁL, MONDHATNI, MÁR ÉVTIZEDES HAGYOMÁNYA VAN A KULTÚRA TÁMOGATÁSÁNAK.

A bajorok a a közel ötvenéves Art&Culture programjának révén jelenleg is több mint száz kulturális intézménnyel tartanak kapcsolatot. Idehaza a kék-fehér márka 2015 óta az Opera támogatója. A BMW kulturális DNS-ét tehát immáron a MINI is tovább viszi a színházi világban. A brit márka első ilyen jellegű színpadra lépése a Katona József Színházzal kötött együttműködése lett. Beszélgetésünk ennek megfelelően most a színpadról a nézőtér felé fordul a szó valós és átvitt értelmében is.

A sorok közötti eligazodásban Salgó András,

a BMW Group Magyarország kommunikációs vezetője segít. András 2002-től dolgozik az autós iparágban. 2014-től látja el a német prémiummárka kommunikációs feladatait, számos hasonló projekt aktív alakítója. Eddig a hosszúra nyúlt antré szürke eminenciásaként hallgatta beszélgetésünket.

– **A jóléti társadalmakban előbb vagy utóbb a cégek kiveszik a részüket a társadalmi szerepvállalásból. A támogatás sokféle lehet. A BMW Group kulturális érzékenysége vitathatatlan. A honi leányvállalat a BMW márka mellett a MINI-t is a kultúra felé fordította. Egy ilyen döntés mennyire központi elhatározás?**

– Salgó András:
Mindenképpen van egy központi irány, stratégia, elég csak az általad említett Art & Culture programot említeni. Közel

ötven év és rengeteg intézménnyel kötött kapcsolat alapvetően meghatároz egy irányultságot és direktívát, de ezen a magyarországi „MINI-s” lét e tekintetben abszolút a mi saját kreatív gondoltunk volt – melyet a Katona József Színház megkeresése után közösen alakítottunk ki.

– **Miért pont a Katona?**

– S.A.: Mi úgy látjuk, hogy a Katona egy tökéletes városi szellemi közeg, ami attól jó és úgy modern, ahogy van. Ezek az értékek nagyon jól tudnak ta-

lálkozni a MINI-nek az urbánus, intellektuális, laza, kreatív és a világra nyitott típusú márkaimidzéssel. Magyarországon a MINI márka építkezési fázisban van, jóllehet ismerik, mégis azt kell mondanunk, hogy a brand-építés kellős közepén tartunk. Ez a típusú együttműködés állandó jelenlétet biztosít számunkra, ami túlmutat a színpadon. Magunk is vittük a Katonát fesztiválra, és a MINI is megje-

lent a Katona egyéb eseményein. A két márka ilyen jellegű szimbiózisa vissza-visszatér a fejekben, és pozitív képzettársítást vált ki a színház és a városi prémiummárka kapcsolata által. Számos olyan értéke van – és most csak a kommunikációról beszélünk –, ami letisztult, egyedi és kreatív, tehát a MINI-hez remekül illeszkedik. Természetesen más a színházi kommunikáció, és más egy autómárka kommunikációja, ugyanakkor a kettő között találunk olyan metszéspontokat,

amelyek rendhagyó alternatívákat kínálnak, és kilépnek a megszokott sémákból. Kötődést generál a két brand között, amit egyébként meg is tapasztalunk.

– **Értem a miért érveit, de valljuk be, sok színház és sok jó színház van idehaza. A támogatott intézmény kiválasztása milyen módon történik?**

– S.A.: Ez egy menedzsmenti döntés volt, melyet a színház megkeresését követően közösen alakítottunk ki. De hozzá kell tennem, hogy a kultúra ilyen jellegű támogatását az anyacég is rendkívül pozitívan fogadta.

– **Manapság a kultúra finanszírozásáról beszélni olyan, mint vékony jégre lépni. A szétszandó büdzsé nagysága szinte állandóan változik. A mecénatúra mekkora szerepet játszik a színház költségvetésében?**

– G.I.: Az elmúlt években számos partneri kapcsola-

latunk alakult ki. Ezek a bevételek beépülnek a színház költségvetésébe, amivel tervezünk. De azt is tudomásul kell venni, hogy ezeknek a partnereknek véges a száma. Ma a támogatások a költségvetésünk kisebb részét jelentik, de miután az állami finanszírozás változik, ezért biztos vagyok benne, hogy a szponzorációs kapcsolatok egyre nagyobb szerephez fognak jutni – vagy nem! Ugyanis van egy másik attitűdje is a dolognak. A 15. században a művészet sem a piacról tartotta el magát. Egy velencei festő

nem feltétlenül árulta képeit, hanem magántámogatásokból élt. Tehát az egy hozzáállás kérdése, hogy neked ki kell-e lépned a piacra, vagy pedig elvárható, hogy az állam tartson el. A Katona repertoárja nem egy piaci műfajt képvisel, nem egy szórakoztató bulvárszínház (*ami természetesen egyáltalán nem pejoratív jelző*), éppen ezért én úgy gondolom, hogy az állam feladata az ilyen típusú művészeti és kulturális intézmények finanszírozása. De mindazonáltal jó és fontos, hogy támaszkodhatunk egy másik lábra is a költségvetésben.

– És ez a metodika a Nyugat-Európában vagy Amerikában is így működik?

– G.I.: Abszolút. Én a német és az angol színházi világot ismerem közelebbről. Ott hasonlóan működik a dolog. Például a Londoni Nemzeti Színház – ami programjában egy kicsit lazább, bulvárosabb, mint a miénk – egy nagyon masszív állami büdzséből dolgozik, ugyanakkor rengeteg vállalati part-

nerük van. Mi tulajdonképpen ugyanezt csináljuk, csak kicsiben, de az egyetlenből nem lehet kivonni az államot.

– Egyébként ki lehetne lépni és piaci alapra helyezni a működést?

– G.I.: Persze, vannak olyanok, akik ezt csinálják, de ők nem kísérletezhetnek. Ők csak tuti Broadway-darabokat, filmadaptációkat tűzhetnek műsorra a lehető legszelebb körben ismert színészekkel.

Hozzáteszem: ezek a színházak állandó társulat nélkül működnek, mert a gárda produkcióra szerződik. Ott egy pályakezdő fiatal színész nem fog komoly szerepet kapni. Tehát ők egy egészen más metodika szerint üzemelnek, ahol az a cél, hogy bejöjjön a közönség, kifizesse a minél magasabb helyarat, és nagyon jól szórakozzon. Egyébként ebben semmilyen visszás dolog nincsen, hiszen remek darabok vannak, de ez egy teljesen más pálya ahhoz képest, amin mondjuk mi mozgunk.

– S.A.: Visszatérve Magyarországra: nálunk a struktúra úgy néz ki, hogy míg a BMW 2015 óta az Operával ápol kulturális stratégiai partnerséget, addig a MINI a Katonával immár 2017 óta. A két márkánk tökéletesen kiegészíti egymás ezen a kulturális platformon, amihez azt is hozzá kell tennem, hogy ma idehaza az autómárkák kommunikációjában, ha nem is egyedülálló, de ritka az ilyen jellegű együttműködés.

A mi szempontunkból ez a típusú partnerség, talán a nem szokványos mivolta miatt már eddig is számos pozitív visszajelzést kapott. Véleményem szerint a siker egyik titka az, hogy amikor két egészen különböző terület nyit egymás irányába, akkor ez a helyzet mindkét fél számára eddig ki nem próbált kommunikációs lehetőségeket kínál. A szokatlanak tűnő párosításokra az emberek mindig felkapják a fejüket, ahogy ez a mi együttműködésünkben is már jól tetten érhető.

HOLDJÁRÓ KONCEPCIÓ

A HOLDVAGÁNY

írta: MIFERFIÁK   fotó: TOYOTA

Az emberiség latolgat. Ebben a lapszámunkban mi is lamentálunk néhány oldal erejéig azon, hogy a Hold vagy a Mars lesz-e a következő bolygó, ahol megvethetjük a lábunkat. A hol kérdése mellett természetesen az is izgatja a fantáziánkat, hogy milyen bolygóbeli bázisokon fogunk élni, lakni és mivel, hogyan fogunk ott közlekedni. Mindkét téma rendesen beindítja a fantáziákat, nem csoda, hogy rengeteg megoldással találkozhatunk, most ennek egyik gyümölcsét mutatjuk be a következő oldalainkon.

AZ EMBERISÉG FENNTARTHATÓ JÓLÉTÉT CÉLUL KITŰZŐ NEMZETKÖZI ŰRKUTATÁS LEGFONTOSABB CÉLPONTJAI JELENLEG A HOLD ÉS A MARS.

E felfedező utak sikere érdekében elengedhetetlen, hogy összehangolják az olyan robot-küldetéseket, mint Hayabusa-2 űrszonda nemrégiben megtörtént sikeres

A JAXA alelnöke, Koichi Wakata:

a JAXA különböző forgatókönyveket és technológiákat tanulmányoz, amelyek szóba jöhetnek bizonyos űrutazásokkal kapcsolatban. Az ember által vezetett, túlnyomásos utasterű holdjárók fontos szerepet játszanak majd a Hold felfedezésében, amire szerintünk a 2030-as években kerülhet sor. Célunk, hogy 2029-ben az űrbe juttassunk egy ilyen járművet. A Holdon a földi gravitáció egyhatodával kell számolnunk. Ugyanakkor nagyon nehéz a terep, hiszen a felszínt kráterek, sziklák és hegyvonulatok szabdalják. Ráadásul a sugárzás és a hőhatások jóval szélsőségesebbek, mint a Földön, nem beszélve arról, hogy teljes vákuumban kell mozogni. Ahhoz, hogy az ember alaposan felderítse ezt az égitestet, szükség lesz egy túlnyomásos fülkével ellátott járműre, ami ilyen viszonyok közt is képes megtenni több mint 10 000 kilométert. A Toyota „űr-mobilitás” tanulmánya megfelel ezeknek az elvárásoknak. A Toyota és a JAXA már 2018 májusa óta közös munkával fejlesztí az ember által vezetett, túlnyomásos kabinú holdjárót.

landolása a Ryugu kisbolygón, és az emberi részvétellel zajló felderítő utakat, amelyekhez viszont túlnyomásos utasterű járművekre lesz szükség. A hatalmas kihívást jelentő missziókban – mint például a Hold vagy a Mars felfedezése – számos ország versenyez egymással, ám az ezt célzó technológiai fejlesztések hasznos együttműködéshez vezethetnek, amelyek az egész emberiség javát szolgálják majd.

A holdjáró előzetes műszaki paramétereit az alábbiak:

Hosszúság: 6,0 m

Szélesség: 5,2 m

Magasság: 3,8 m

(körülbelül két mikrobusz mérete)

Belső tér: 13 m³

Két ember

(vészhelyzetben
négy ember)

szállítására alkalmas

A Japán Űrkutatási Ügynökség (JAXA) és a Toyota hivatalosan is bejelentette, hogy megállapodást kötöttek a nemzetközi űrkutatásban való jövőbeni együttműködésükről. Ennek első lépéseként a JAXA és a részben vagy teljesen elektromos meghajtások fejlesztésében is élen járó Toyota még intenzívebben dolgoznak majd egy már folyamatban lévő projekten. Ennek célja egy ember által vezetett, túlnyomós kabinnal épített és üzemanyagcellás technológiával hajtott holdjáró megtervezése. Ez a fajta mobilitás már lehetővé tenné a Hold felszínének alapos felderítését.

Az emberi közlekedésre alkalmas holdjáró teljes hatótávolsága még annak ellenére is elérheti a 10 000 kilométert, hogy egy ilyen expedíció csak korlátozott mennyiségű üzemanyagot képes magával vinni.

KÖVESS MINKET!

BALATONALMÁDI

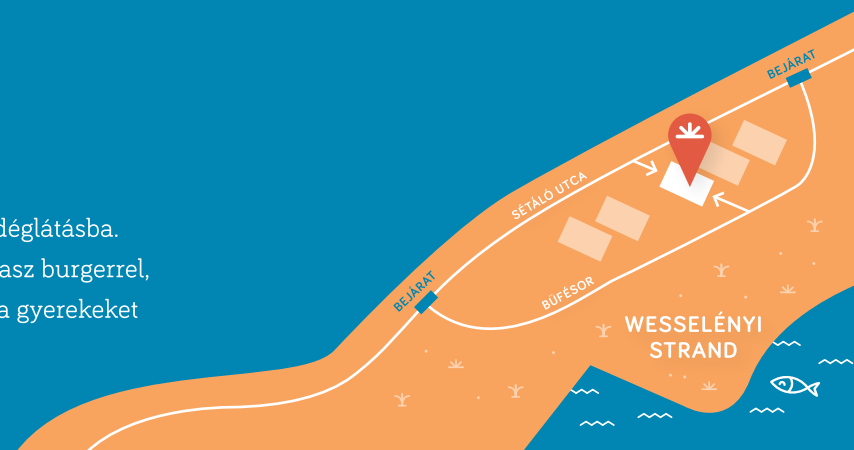
Terasz

by KOCSIS BÁLINT

Idén is várunk a strandon!

Ezt az bisztrót azért nyitottuk, hogy új szint vigyünk a balatoni vendéglátásba. Mindenkit szeretettel várunk hideg kovászos uborka levessel, a Terasz burgerrel, újhullámos kávéval és minden finomsággal. Családbarát helyként a gyerekeket játékokkal és ajándékokkal várjuk.

TUDOMÁNY

JÖVŐBENÉZÉS
DR. PACHER TIBORRAL,
A PULI SPACE TECHNOLOGIES
ALAPÍTÓJÁVAL

„MARS A HOLDRA”

írta: MIFERFIÁK *fotó:* NOVAKILDÍ PHOTO, PÜLI

Gyakorlatilag mindennapra jut egy hír arról, hogy az emberiség hol és hogyan képzei el a földön túli jövőjét: A globális felmelegedés ténye pedig mintha lappangó módon siettetné is ezt a dolgot. Akár túlhájpoltnak érezzük az útkeresést, akár nem, egy biztos: sorra jelennek meg alternatívák az új világ keresésével kapcsolatban. Dr. Pacher Tiborral, a Puli Space program csapatának alapítójával egy rövid földi űrutazást tettünk a téma körül.

A PULI PROGRAM ELINDÍTÓJA MÁR GYEREKKORÁBAN IS KÜLÖNÖS VONZÓDÁST ÉRZETT A CSILLAGÁSZAT UTÁN.

Gyorsan kiderült, hogy az érdeklődése túlmutat a gyermeki vágyakozáson és a tudományos-fantasztikus filmekben. A gimnázium után az Eötvös Loránd Tudományegyetem fizika szakán szerzett diplomát. De még meg sem száradt a pecsét az okiraton, már a Heidelbergi Egyetem padjában ült, ahol elméleti fi-

űrversenybe, amelynek célja volt, hogy feljuttassanak egy kis űrjárművet (*rovert*) a Holdra, ahol a kis szerkezet igazolhatóan megtesz 500 métert. A helyzetet nehezítette, hogy a versenykiírás kizárta az állami szerepvállalást a küldetésből.

Peter Diamandis, a projekt alapítója úgy vélte, azzal,

hogy kormányzati segítséget kizárja, egyszerűsíti a folyamatokat. Reményei szerint ezzel nagyobb teret biztosíthat a kisebb vállalkozásoknak, s így az űrkutatási fejlesztések gyorsabb fokozatra kapcsolhatnak. A harminc induló csapat az évek folyamán tizennyolcra redukálódott, azonban eredményt senki nem tudott felmutatni – már ami a feljutást illeti. A szponzori szerződés 2015. december 31-én lejárt, így a Google Lunar X-Prize projekt parkolópályára került, a versenyt tavaly márciusban győztes nélkül lezárták. A fejlesztések azonban nem álltak le. Olyannyira nem, hogy az izraeli csapat eszköze már ott van a Cape Canaveralben és csak a kilövésére vár,

DR. PACHER TIBOR

zikai, kozmológiai és kvantumkémiail tanulmányokat folytatott és szerzett doktori fokozatot. Pályáját azonban a lehetőségek nem az ég felé fordították, így más területen kezdett el dolgozni, de a földöntúli szerelem megmaradt. 2010-ben megalapította a Puli Space Technologies-t, és csapatával együtt benevezett a Google Lunar X-Prize nemzetközi

és a mi Pulink sorsa is inkább csak a mecenatúrán múlik, semmint a további fejlesztéseken.

A Hold újbóli felfedezése tehát ismét napirendre került. Elég csak a közelmúlt legjelentősebb kínai expedíciójára gondolni, amelynek során a világon elsőként landolt űreszköz az égitest eddig érintetlen oldalán.

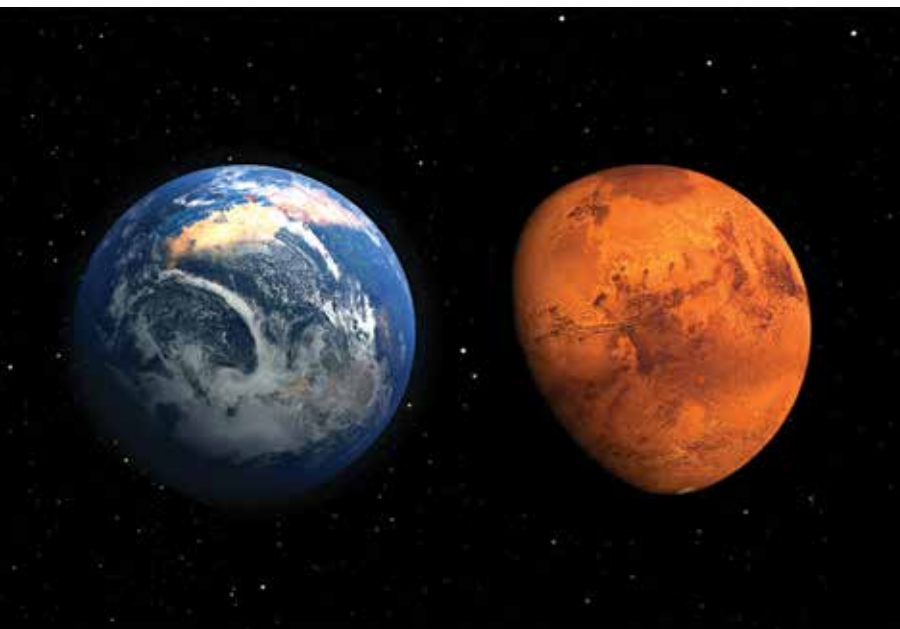
Ellentétben a Holddal, a média hihetetlen jól marketingeli a vörös bolygót, amihez persze mindig talál muníciót egy-egy felröppenő esemény kapcsán. A jó PR ellenére mégis joggal gondolhatnák azt, hogy sokkal realisabb lakóhely lenne számunkra a Hold, hiszen karnyújtásnyira van hozzánk a Marshoz képest.

– **Barna András: Beszélhetünk-e Hold versus Mars dologról, vagy inkább másként kell megközelíteni a témát?**

hely. Az amerikaiaknál is napirenden van a dolog, akik újból ráébredtek, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani a Holdra. Ráadásul júliusban lesz az Apolló–11 holdra szállásának ötvenéves évfordulója, ez pedig tovább erősítheti a Holdra irányuló reflektorfényt. Szóval én biztos vagyok abban, hogy sok esemény várható odafent a közeljövőben. És ennek igazolására itt van az általam említett kínai leszállás a Hold túlsóoldalára, ami tényleg nagy durranás volt, hiszen ezt még nem csinálta meg senki.

látom, hogy ez egyáltalán nincsen így. Nyitnak és kooperálnak, és nemcsak mondják, hanem így is tesznek. De nem vitatom, hogy ebben a dologban kifejezésre jut a politikai akarat is, ami demonstrálja, hogy ők is ott vannak ebben a világban, akikkel számolni kell. És szerintem tényleg számolni kell majd velük.

Szóval a Hold az egy kemény, de mindenképpen kiváló tesztelőhely, ami adott esetben ugródeszka lehet a Mars felé vezető úton.

– Pacher Tibor: Röviden úgy mondanám, ellentétben veled, hogy nincs „versus”, hanem a Hold és a Mars együtt a kihívás. Egyébként a látszat ellenére a Hold most újra erőteljesen a fókuszba került. Ennek több okát is fel lehetne sorolni, de a leglényegesebb az az, hogy közel van, amit ki lehet és ki is kell használni, hiszen számos teszt lefolytatására alkalmas

– **Én úgy tudom, hogy ebben benne volt az is, hogy kvázi valamiben elsők akartak lenni ezen a területen.**

– A kínaiak szépen lassan fejlődnek. Megvan a tervük, és ennek mentén haladnak. Sokan attól tartanak, hogy amolyan magányos farkasok, és mindent egyedül akarnak majd csinálni. De én úgy

– **Mindennek az alfája, hogy legyen víz, találjanak valahogy. Úgy tudom, hogy a Holdon valamilyen formában előfordul.**

– A víz a Holdon nyilván nem patakok formájában lesz megtalálható. Az egyik oldalán nagyon meleg, a másikon nagyon hideg van. Becslések szerint – ha jól emlékszem – hatmilliárd köbkilomé-

ternyi víz van fent. A következő nagy kérdés, hogy ezt hogyan lehet megtalálni és „kvázi” bányászni. Tulajdonképpen azért indulnak majd a következő szondák – köztük a Puli is ott lehet, ha lesz rá elég pénz –, hogy megkeressék azokat a helyeket, ahol a víz fellelhető. És akkor jöhet utána a következő feladat, hogy miként lehet kinyerni a vizet. Ha vízjeget találunk, akkor az viszonylag könnyen, külszíni fejtéssel kibányászható. Ha más formában, például holdporban vagy sziklákban találnak vizet, akkor

Ha odafent elő tudunk állítani vizet, továbbá üzemanyagot, akkor egy sor probléma megoldódik. Ma ugyanis mindent magunkkal kell vinni. Ez pedig jelentős súly- és költségproblémát jelent.

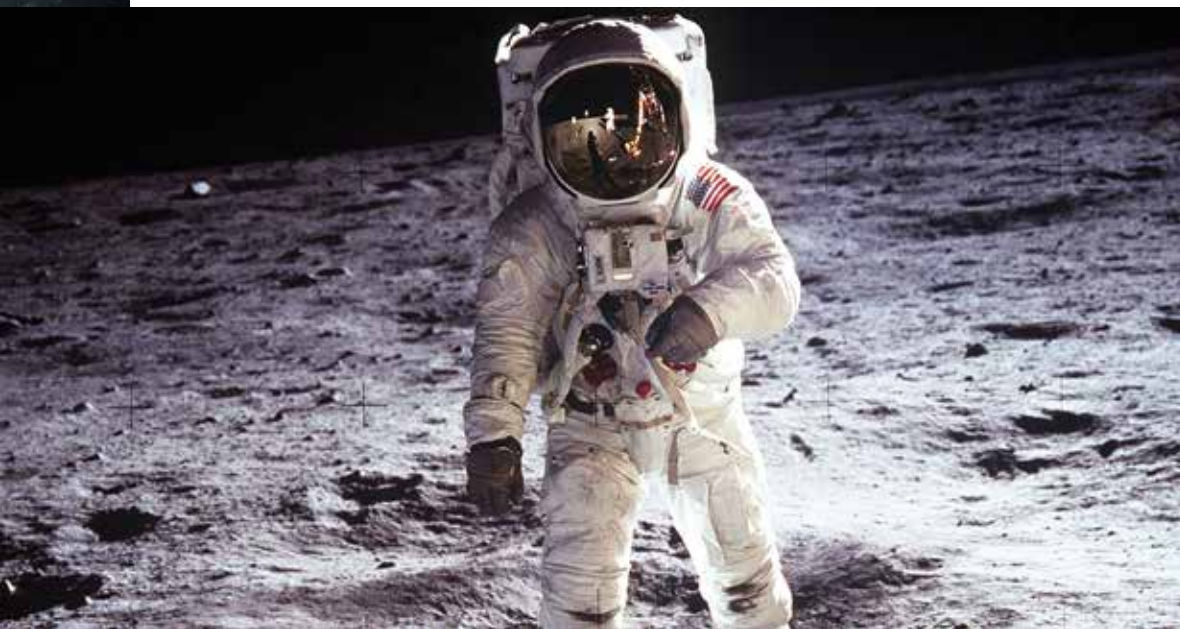
– **Nagyon leegyszerűsítve, ha mindez megvan, akkor meg is érkeztünk?**

– Részben meg. A Holdnak még számos óriási előnye van: a gravitáció a földinél mindössze egy-hatoda, nincs légkör, ezért könnyebb onnan bármit el- vagy kijuttatni a világűrbe, mint a Földről,

milliárd eurós piacot feltételeznek, ami persze lehet ennek a fele, vagy akár a duplája is. Szóval számos tényező az üzleti oldal kiaknázására mutat, ezért sem véletlen, hogy a Hold ismét a reflektorfénybe került.

– **Idehaza mennyire veszik komolyan az űrkutatási tevékenységet?**

– Korábban a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium alatt létezett egy osztály, amit úgy hívtak, hogy Magyar Űrkutatási Iroda, ahol néhány ember fogta

nagyon durván leegyszerűsítve, párologtatással lehet vizet előállítani. Ha megvan a víz, akkor a cél az, hogy abból üzemanyagot, hidrogént és oxigént állítsanak elő. A terv tehát egy vízalapú gazdaság felállítása, plusz a további fellelhető energiaforrások, például a napenergia kiaknázása. Ez utóbbi hátránya, hogy ott csak két hétig süt a nap.

tehát tényleg jó ugródeszka lehet a Mars felé. De a holdkutatásnak létezik egy másik vetülete is. Nemrégiben Luxemburgban készült egy tanulmány, ami a 2018 és 2045 időszakot vizionálta. Ez arról szól, hogy az űrben talált erőforrásokat hogyan lehet helyben hasznosítani. Ezt lefordíthatjuk űrbányászatra is, de azért ennél sokkal többet jelent. 180

össze az ezzel kapcsolatos tevékenységet. Tavaly novemberben jelentős változás történt: egyfelől a terület átkerült a Külügyminisztériumba, másfelől kineveztek egy űrkutatásért felelős miniszteri biztost Ferencz Orsolya személyében. Persze mindenféle visszhangok keltek szárnyra ezzel kapcsolatban, amolyan jó magyar szokáshoz híven, miért kell erre

költeni stb. Sokan bele sem gondolnak, hogy mennyi minden köszönhető az űrkutatásnak, kezdve a GPS-től a meteorológiai állomásokon keresztül a terménybecslésig. Arról nem is beszélve, hogy üzletnek sem utolsó, hiszen egy jó űrprogramnál egy a hatos profittal lehet számolni, azaz egy euró befektetés hatot hozhat.

– **Mi a feladat?**

– Űrstratégiát kell felállítani, amelynek az lenne a célja, hogy összefogja a területen érintett hazai cégeket, és nem utolsósorban javítani kell a tevékenység hazai elfogadottságát. És persze az is, hogy legyen több pénz a szakmában.

– **Tudomásod szerint hány cég vagy vállalkozás foglalkozik itthon űrkutatási tevékenységgel?**

– Elvileg létezik egy terjedelmesebb lista arról, hogy kik kapcsolódnak be ilyen vagy olyan módon az űrkutatásba. Ennek ellenére szerintem csupán három igazán prominens szereplőről beszélhetünk: az egyik a Boon Hungary Kft., ők high-tech elektronikával foglalkoznak, a tevékenységükben – ha jól tudom – közel tizenöt százalékot tesz ki az űripari gyártás. A másik szereplő az Admatis, ez a cég a Miskolci Egyetemből nőtt ki, és anyagtechnológiával foglalkozik, és ott van nem utolsósorban a C3S, amely a sokak által ismert MASAT csapatából alakult.

– **Mondhatnák, hogy kis ország, kis foci, és emiatt talán elfogadható is lenne egy látens ellenállás a honi űrkutatással kapcsolatban. Vajon külföldön is ilyen a dolog társadalmi megítélése?**

– Erre nem tudnék egyértelmű választ adni. Viszont az tény, hogy nemrégiben olvastam egy interjút Jeff Bezossal, az Amazon tulajdonosával,

aki ötmilliárd dollárt investált a saját Blue Origin projektjébe, ami űrturizmussal akar majd foglalkozni, és természetesen további lépésként el akar jutni a Holdra is. Szóval neki is a szemére vetették, hogy miért a Hold, miközben annyi bajunk van itt a földön is. Bezos erre azt mondta, hogy: ez nem egy „vagy” kérdés, hanem egy „és” kérdés, mind a kettővel kell foglalkozni!

– **Mire gondolsz az alatt, hogy annyi a gond, a baj a földön? A klímaváltozásra?**

– Igen.

– **Tényleg akkora a baj, és ennyire közelinek ítéled meg?**

– A jelenlegi kutatások szerint rosszabb a helyzet, mint gondolnánk. A legnagyobb baj Grönlandon észlelhető: még gyorsabban olvad, mint azt korábban hitték. Már nemcsak a leomló jégfalakról van szó, hanem a mostani mérések szerint belső olvadásról is, és sokan úgy vélik, hogy ezt már nem lehet megállítani. Ennek következtében lesznek majd olyan forró nyarak, mint az elmúlt időkben. Szóval adódnak még bőven problémák emiatt. Egyfelől ezért van az, hogy a mezőgazdaság egyre inkább arra próbál ráállni, hogy kontrollált körülmények között tudjon növényeket termesztetni.

Folynak ilyen kísérletek. Már most is természetnek az űrállomáson salátát, de fut egy érdekes kísérlet az Antarktison is, amelynek direkt az a célja, hogy extrém körülmények között teszteljék a növénytermesztés lehetőségét, hogy aztán azt majd az űrben, a Holdon vagy más bolygón alkalmazni tudják. Itt két hatméteres konténer egyikében a vezérlőegységet helyezték el, a másikban pedig a növénytermesztés folyik. Ha jól tudom, az idén

MÁRA TÚL SOK ORSZÁG ÉS TÚL SOK ILLUSZTRIS VÁLLALAT LÁT AZ ŰRKUTATÁSBAN LEHETŐSÉGET AHHOZ, HOGY EZT FIGYELMEN KÍVÜL HAGYJUK

180 kiló termést takarítottak be. De a korábban említett kínai egység is vitt fel magokat a Holdra, amelyek ki is csíráztak, de aztán egy pillanat alatt meg is fagytak. Nem is ez a lényeg, ez egy demonstrációként szolgált, hogy megmutassák, ezt is lehet.

– Némileg témát váltva nem gondolnád, hogy egy magyar performance-dobna egyet a honi űrkutatás megítélésén? Mondjuk, ha a Puli felmenne a Holdra, arra bizonyára mindenki csettintene egyet. De akár ne is menjünk messzebb a MASAT-nál, hiszen igen jó visszhangot kapott.

– Nemrégiben a BME-n tartott Magyarország és a világűr című pódiumdisz-

kusszió is felmerült ugyanez a kérdés, ugyanebben a kontextusban, amiben azért volt némi szkepticizmus is. Ugyanis amikor a Rosetta űrszonda leszállt a Csurjumov–Geraszimenko-üstökösre 2015-ben, abban is jelentős magyar fejlesztések voltak, amiről szinte senki nem tud. Akkor ez hír volt mint teljesítmény, és szó se róla, megemlégték, hogy mi ebben benne voltunk. De igazából ez nem a klasszikus értelemben vett magyar siker, hanem ez az ESA sikere volt. A Merkúrra is indult most két szonda a BepiColombo projekt keretében, ami egy európai–japán együttműködés, ebben szintén jelentős magyar fejlesztések vannak. De ki tud a BepiColombóról?

A MASAT kilóg ebből a sorból, hiszen rendkívül jó dolgot csináltak. Közel három évig működött ez a kis műhold, ami óriási teljesítmény. Műszakilag nagyot alkottak, egy jó technológiai demonstráció volt, ez is volt a célja. És ez teljesen magyar volt, amire mondhatjuk, hogy egészében a mi sikerünk!

Az én interpretációm szerint a Puli tökéletesen alkalmas projekt lenne egy ilyenre, viszonylag vállalható költségekkel.

– **Mik ezek a vállalható költségek?**

– Két dologról lehet beszélni. Ha a mostani Puli roverről beszélünk, akkor hárommilliárd forintba

tudnánk prosperálni. Ha az úgynevezett „B terv” valósulna meg, akkor ez a küldetés négy-négyszázötvenmillió forintba kerülne.

Összességében ezzel elindulhatna egy olyan folyamat, hogy a holdkutatóban hatékonyan részt tudnánk venni, ennek folyamányaként pedig

– **Tegyük fel, hogy minden technikai és technológiai feltétel adott ahhoz, hogy a Holdon, vagy akár a Marson létezni tudjunk. Ezt hogyan lehet elképzelni? Aki először ér oda, azé a hely? Vagy ezt mindenféleképpen egyfajta uniós szövetség irányítja majd?**

– Ezzel kapcsolatban folyik egy jogi, pontosabban értelmezési vita. Van egy 1967-es nemzetközi üregezmény, amely annak idején a hidegháborús időszakban készült. Ennek a legfontosabb célja az volt, hogy kimondja; az űrbe egyetlen ország, szervezet sem vihet tömegpusztító fegyvereket. Másfelől pedig azt is kimondta, hogy a világűrben nem gyarmatosíthatasz semmit. Kitűzheted a zászlódat, de a hely ettől még nem a tiéd. Létezik ebben egyébként még egy olyan passzus is, amelyben lefektetik, hogy például a Holdat semelyik állam nem sajátíthatja ki. Nem figyeltek viszont kellőképpen arra, hogy mi legyen az ott lévő nyersanyagok hasznosításával. Ezen folyik egy jogi vita. Néhányan azt mondják, hogy az egyezmény szerint ezeket a nyersanyagokat senki nem hasznosíthatja. Mások meg azt – és erre az USA és Luxemburg nemzeti alapon létrehozott egy törvényt is –, hogy tiszteletben tartva a nemzetközi megállapodásokat, a tengeri erőforrásokhoz hasonlóan, ha kimész valahova horgászni, akkor a terület nem lesz a tiéd, de a hal, amit kifogsz, az igen. Véleményem szerint ez sem tökéletes megoldás, gondoljunk a brit kontra francia halászflokkák közötti feszültségre a rákkvóták kapcsán.

Ennek ellenére azt gondolom, hogy a megoldást valahol a nemzetek közötti összefogásban találjuk majd meg. Egyébként létezik egy nonprofit szervezet, a Moon Village Association, ennek elég sok

kerülne a holdtutazás, aminek a hatvan százaléka csak az az összeg, amiért felvisznek bennünket, kvázi hatmillió dollár az „útiköltség”. A költség többi részét részben mérnökök finanszírozására, részben a Puli még szükséges módosítására kellene fordítani. Így nemcsak társadalmi munkában dolgoznának a munkatársaim, hanem egy fenntartható cégként

elindulhatna a ciszlunáris gazdaság, leegyszerűsítve: a holdbányászat. Ha már ez szóba került, akkor meg kell jegyezmem, hogy ez sokakban visszás érzéseket kelt.

– **Nyilván, hiszen adódik a kérdés, hogy kié a Hold, kié a Mars.**

– Senkié!

BALRÓL JOBBRA: NEIL ARMSTRONG, MICHAEL COLLINS, BUZZ ALDRIN

cég és magánember a tagja. Ők egy olyan platform létrehozásán dolgoznak, ami egységbe tömöríti azokat, akik a Holddal kapcsolatban bármilyen tevékenységet folytatnak, legyen az oktatás, kutatás vagy bármi. Amíg innen lentről felfelé nézve beszélünk erről az összefogásról meg

– **Mikorra prognosztizálható a feljutás a Marsra?**

– Az amerikaiak azt mondják, hogy 2030–2033-ra lesz egy olyan konstelláció, amikor ez valóssággá válhat, de addig ezt elő kell készíteni, és számos tesztet el kell végezni, elsősorban a Holdon. Korábban emlí-

– Ez egy nehéz kérdés. Vannak már most is olyan elképzelések, amelyek megvalósításával nagyon gyorsan oda tudnánk érni.

– **És ezt kibírja az ember?**

– Igen, kibírná. Kb. fél évről beszélünk, ennyi időt egy űrállomáson is eltölt egy-egy csapat.

A HOLD AZ EGY NAGYON KEMÉNY HELY,
KEMÉNYEBB, MINT A MARS, EZÉRT BIZTOSAK
LEHETÜNK ABBAN, HOGYHA A HOLDON
SIKERES TESZTEKET TUDNAK LEFOLYTATNI,
AKKOR AZ A MARSON IS MŰKÖDNI FOG MAJD.

a közös célokról, addig a kialakult kép sokáig idilli lesz és marad. Az viszont nagy kérdés, hogy amikor már ott leszünk, és mondjuk elkezdődnek a kitermelések és nyersanyag-hasznosítások, akkor hogy is lesz majd ezzel a képpel. Egészen biztos, hogy lesznek feszültségek és lesznek majd konfliktusok is.

tettem azt, hogy a Hold az egy nagyon kemény hely, keményebb, mint a Mars, ezért biztosak lehetünk abban, hogyha a Holdon sikeres tesztek tudnak lefolytatni, akkor az a Marson is működni fog majd.

– **Hogyan látod az eljutás lehetőségét? Lesznek olyan gyors űrhajók, vagy mint a filmekben, hibernálni fogják az utazás idejére az embereket?**

Meg kell azonban oldani a sugárvédelmet, és erre nincsenek ilyen távon még konkrét tapasztalatok. Egy földközeli pályán is éri sugárzás az űrhajósokat, sokkal több, mint a földön, de még mindig csak egy töredéke annak, mint amekkora adott esetben egy Mars-utazáson érné őket. Mi a Földön védve vagyunk, mert van egy mágneses terünk, amiről

lepattan a kozmikus sugárzás. Ha egy űrállomáson gond van, akkor gyakorlatilag bármikor vissza tudod hozni a legénységet. Ha viszont egy űrhajó tiszta erőből megy a Mars felé, akkor nem tudod visszafordítani, ezért megfelelő védőpajzsokat kell építeni, ami viszont növeli a tömeget. Minél nagyobb a tömeg, annál jobban megnehezíti az utat. Minél nagyobb a súly, annál többbe kerül, mivel több energiát igényel. És ne feledkezzünk meg a dolog humán oldaláról sem, mert oké, hogy fél év alatt fel lehet majd jutni a bolygóra, de mentálisan kibírja-e majd az ember ezt a tudattal, hogy hat hónapig csak egy irányba megy, és nincsen visszaút. Egyébként vizsgálják a pszichés terhelés hatásait. Az oroszoknál végeztek erre egy 500 napos tesztet, de ez még mindig nem százszázalékos, hiszen ha nagyon nagy probléma merül fel, akkor azonnal ki lehet jönni. Az űrben viszont nincs menekülési útvonal.

– Az interneten rengeteg anyag jelenik meg arról, hogyan képzelik el a holdbázisokat és a marstelepeket, modulos iglukat, felszín alatti építményeket. Hogyan élhetünk mi fönt, ha már ott vagyunk?

– A Marson is gyér a légkör, ott is nagy a sugárzás, ha tetszik, iglukat kell építeni. Egyébként vicces, de az iglukat tényleg csinálják valamilyen értelemben. Vannak olyan elképzelések, amikor – és ez lehet a Holdon is – fel-

fújható modulokat csinálnak, amiket befednek vagy körbevesznek a holdporból 3D-vel nyomtatott téglákkal vagy betonnal. Így építenék meg azt a két-három méteres falat, ami már megvédi a sugárzástól.

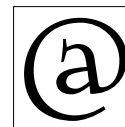

– Sok dolognak megkapargattuk a felszínét, hogyan summázhatnánk a jövőképeinket?

– Én most azt látom, hogy van egy nagyon erős

fókusz a Holdra, a Mars mint vízió pedig ott van a háttérben. A Holdat most úgy látják, mint egy szükséges és nagyon hasznos ugródeszkat. Én azt gondolom – minden negatív megjegyzéssel szemben –, hogy a Google Lunar X-Prize verseny sok

pozitív dolgot is hozott, annak ellenére, hogy győztes nélkül zárták le az egészet. És sok cég jól jött ki ebből a dologból, nagyjából azok az országok, amelyekre számítani lehetett. Az izraeliek, a németek, a japánok, az amerikaiak, az indiaiak továbbra is ott vannak a képben, és tegyük hozzá, hogy mi sem adtuk föl. Google Lunar X-Prize hatására tehát létrejött hat-hét olyan cég, amelyek léteznek, és nem adták fel. Úgy érzem magunkat – ezekkel a cégekkel együtt –, mint az első telepeselek, akik megérkeztek a Sziklás-hegységbe. *(Jó, indiánok itt nincsenek.)* Ez pedig azt igazolja, hogy a dolog működik, jó irányba megy. Fontos – és ezt el kell mondani az embereknek is –, hogy az űrre nemcsak azért van szükségünk, hogy technológiai performance-okat hajtsunk végre, hanem azért is, mert az űrkutatásba investált energia hozzájárul ahhoz, hogy a Földön is jobb legyen.

A cikket tovább olvashatja a **MiFerfiak.hu** oldalán, használja a QR kódot!

Mi biztosan tudjuk a válaszokat kérdéseire, ha

- okostelefont, vagy táblagépet használ
- adatait rendszeresen több helyről szeretné elérni
- naptárat szeretne megosztani a hatékony munkavégzés érdekében
- gondot okoz a különböző verziójú szoftverek alkalmazása
- közösen szeretne egyidejűleg több földrajzi helyről dolgozni a dokumentumokon munkatársaival
- adatait védett és biztonságos környezetben szeretné tudni

1087 Budapest, Könyves Kálmán krt. 48-52.
Tel.: +36 [1] 204 7730
e-mail: mail@grepton.hu
www.grepton.hu

EL CHAPARRAL MODERN MAJA KINCS

írta: MIFERFIÁK fotó: ANTONY GIBBON DESINGS

Maja és modern minimalista stílust ötvöz az El Chaparral luxusotthon. Ez a kőből és üvegből készült luxusház tradicionális maja technológiákat és modern minimalista stílusjegyeket ötvöz.

a mexikói Quintana Roo mélyén található ház építészete maga a természet, az épület pedig a platform, ahonnan megcsodálhatjuk az azt körülölelő őserdőt. A design központi eleme a nyitott udvar. A második szinten található a hálószobák, amelyek a tetőteraszra

nyílnak, ahol jacuzzi és szauna várja a vendégeket. A terasz többi részét buja növényzet borítja.

A ház teljesen önfenntartó, köszönhetően a tetőn elhelyezett napelemeknek. A szennyvíztisztításról saját rendszer gondoskodik, a folyamat során pedig semmilyen vegyszert nem használnak.

Az épület mellett található egy 50 négyzetméteres vendégház is. Az építkezés során egyetlen fát sem vágnak ki, csak arrébb mozgatják őket, hiszen az egész projekt lételeme az erdő, amit az építésszek tiszteletben is tartanak.

A MEXIKÓI
QUINTANAROO
MÉLYÉN TALÁLHATÓ
HÁZ ÉPÍTÉSZE MAGA
A TERMÉSZET, AZ
ÉPÜLET PEDIG A
PLATFORM, AHONNAN
MEGCSODÁLHATJUK
AZ AZT KÖRÜLÖLELŐ
ŐSERDŐT. AZ
ÉPÍTKEZÉS SORÁN
EGYETLEN FÁT SEM
VÁGNAK KI, CSAK
ARRÉBB MOZGATTÁK
ŐKET.

AUSTIN MAYNARD ARCHITECTS

KÖR ALAKÚ LUXUSNYARALÓ

írta: MIFERFIÁK fotó: AUSTIN MAYNARD ARCHITECTS

**Az alig öt méter sugarú nyaraló az ausztráliai Victoria partján épült meg. A szerény eukli-
deszi formájú házat az ausztrál nyaralókra jellemző tipológiára való válaszként tervezték
meg, hiszen a tulajdonosok általában kertvárosi házaikat másolják le a vízparti telkeiken.
A projekt helyett „bach” elrendezést kapott – ez egy új-zélandi szó, amely egy pici, az
alapvető igényeket kielégítő, újrahasznosított anyagokból készült hétvégi házat jelent.**

St. Andrews ezen partszakaszán nincsenek bevásárlóközpontok vagy éttermek, csupán egy kisbolt, egy sörfőzde és lenyűgöző látkép várja az ide látogatókat. A kevés karbantartást igénylő, gyakorlatilag önfenntartó ház az egyszerűség, a városból való kiszakadás és pihenés jegyében készült el.

Az Austin Maynard Architects a partszakasz dűnéi közé rejtette a luxusotthont. A kétszintes kör alakú épület kihasználja a mindentől távol eső elhelyezkedést és a gyönyörű kilátást. A ház teljesen egyedül áll a vadregényes tájon, a homokdűnék között, és tökéletesen alkalmazkodik a törékeny környezetéhez. A tervezéskor a környék szépségét és a belső terek leegyszerűsítését tartották elsősorban szem előtt. A nyaralóban nincsenek folyosók, ezért az egymásba érő tereket szabadon alkalmazták a projektben. A homlokzat számtalan mintája miatt a nyaralónak nincs domináns iránya, nincs meghatározott eleje, hátulja és oldala sem. Az első szinten található a konyha, étkező, nappali, fürdőszoba és mosókonyha. Ezeket

AZ AUSTIN MAYNARD ARCHITECTS A PARTSZAKASZ DŰNÉI KÖZÉ REJTETTE A LUXUSOTTHONT. A KÉTSZINTES KÖR ALAKÚ ÉPÜLET KIHASZNÁLJA A MINDENTŐL TÁVOL ESŐ ELHELYEZKEDÉST ÉS A GYÖNYÖRŰ KILÁTÁST. A HÁZ TELJESEN EGYEDÜL ÁLL A VADREGÉNYES TÁJON, A HOMOKDŰNÉK KÖZÖTT, ÉS TÖKÉLETESEN ALKALMAZKODIK A TÖRÉKENY KÖRNYEZETÉHEZ.

a tereket egy nyitott terasz köti össze, ahová kétszárnyú ajtókon át lehet kijutni. Ahelyett, hogy a belső térhez toldották volna a verandát, ahogy egy hagyományos ausztrál háznál lenni szokott, az építészek egybeolvasztották a kettőt, így egy hatalmas teret hoztak létre, amely egyszerre belső és külső is. Az épület közepén csigalépcső visz fel az emeleti fürdőszobába és hálóba. A fenti hálótérben függönyök választják el a szobákat. Így egy sor különálló szoba helyett alvóteret alakítottak ki, tehát a házban csak a földszinten vannak határok.

TRIOTREND
BELTERI AJTÓK

MINŐSÉGI AJTÓRENDSZEREK

TRIO TREND KFT.

1117 Budapest, Nádorliget u. 8/F.

tel/fax: +36-1-216-6662, +36-1-455-0491

e-mail: infobp@triotrend.hu ♦ www.triotrend.hu

VÍZEN A 21. SZÁZAD

187 KARÁTOS SZUPERJACHT

írta: MIFERFIÁK *fotó:* TECHNICON

Az aviatikai szektor után a Technicon most a Carat 187 elnevezésű szuperjacht tervét készítette el, amely egy 187 láb hosszú drámai szuperjacht.

a

dizájn ismét a luxust nyújtja a közlekedésben, ugyanakkor az alkalom és az exkluzivitás érzésére összpontosít, amit csak a hajózás tud megadni.

A Technicon a szuperjacht dizájnban uralkodó törvények megszegése volt a célja a tervezés során. A Carat 187 messziről lenyűgöző sziluettje van a vízen, azonban közelről tárul fel igazán a külső egyedisége.

Az aszimmetrikus héj szoborszerű formákat visel az egyik oldalán, a másik ol-

dalán pedig egyszerűbb, puhább felületeket a másikon, ezzel két különböző homlokzata van a hajónak, amelyek két különböző személyiséget testesítenek meg: introvertált és extrovertált. A végeredmény egy atipikus és túlzó, mégis ultra-luxus megjelenés.

Az exkluzív elegancia volt a legfontosabb a Technicon számára a tervezés során. A szuperjacht precíz technikai csomagjában felszíni részletezést és a felületkezelést alkalmaztak.

A luxus szimbólumaként a „vörös szőnyeg” inspirált számos elemet a hajón, amelyek közül a legfeltűnőbb a két lépcsősor a jármű hátuljában. A tengeren hajózva ezek a részletek egy kézzelfogható vizuális élményt jelentenek a tulajdonosoknak és a vendégeknek.

H Ű S É G PROGRAM

H-1022 Budapest,
Fillér utca 84/a

+36 1 792 2950
+36 30 643 4270

www.hotelandmore.hu
info@hotelandmore.hu

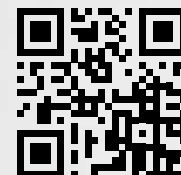
Nem kell tovább keresnie a neten szállodáinkba a legjobb árat: regisztráljon a Hotel & More Hűségprogramba!

Csak 1 perc és azonnal **5% kedvezmény**el valamint garantáltan a legjobb áron foglalhat hozzánk és a **Hotel & More** többi szállodájába.

- **korai érkezés vagy távozás**
- **magasabb kategóriájú szoba kedvezményes igénybevétele**
- **kártyaszinttől függő szobai bekészítés**

A szállodák felsorolása, ahol elérhető a Hotel & More Hűségprogram a www.hmhotels.hu weboldalon található.

CROISSANT MENNYORSZÁG A SZÖVETSÉG UTCÁBAN

27 RÉTEGNYI CSODA

írta: RÉTFALVI-KURUCZ ALEXANDRA *fotó:* TORDAI MÁRTON

Mi egy sikeres gasztro vállalkozás titka? Ez az a kérdés, amit a legtöbbször tettek fel nekem, mint konyhatechnológusnak, üzletnyitási tanácsadónak. Soha nem lehet egyértelmű választ adni, nincs rá recept. Természetesen kell egy ütős termék, egy tehetséges csapat, nem árt egy jó sztori, sőt a lokáció kiválasztása sem utolsó. Február 23-án nyílt egy hely a Szövetség utcában, aminél bátran kijelenthetem, hogy mindegyik szempont érvényesül, de a helyszín nem tényező, ugyanis ezért a croissant-ért a világ végére is elzarándokolnának, és sorban állnának a gasztronómia szerelmesei.

27 RÉTEGNYI CSODA.
KÍVÜL VÉKONYAN
ROPPAN, BELÜL
LYUKACSBOS ÉS
FOSZLÓS. A **FREYJA**
CROISSANT-OKNAK
LELKE VAN, ÉREZNI
BENNÜK A **MINŐSÉGI**
VAJ ÉS ALAPANYAGOK
HARMÓNIAJÁT, ÉS
A KÉSZÍTÉSÜKBEN
REJLŐ MAGAS SZINTŰ
SZAKMAISÁGOT.

A sima croissant-ok mellett töltött változatok is készülnek, az édesszájúak a málnás-mandulás, pisztáciás vagy csokoládés ízekben merülhetnek el, de azok sem csaldódnak, akik a céklás-kecskesajtos, kacsamájás-körtés vagy sajtos-sonkás-tormás költeményeket kóstolják meg. A kigyózó sorok láttán tündérmesének tűnik a Freyja – The croissant-story, de igen hosszú út vezetett a kitűnő termék megalkotásáig és a Szövetség utcai üzlet megnyitásáig. A városban egyedülállóan csak croissant-okat forgalmazó üzletének háttéréről a tulajdonost, Markovics Gergelyt és a termékek megalkotóját Dormán Pétert kérdeztem.

MARKOVICS GERGELY NEVE NEM ISMERETLEN A GASZTRONÓMIÁBAN JÁRTAS KÖZÖNSÉG ELŐTT,

sokan névről is ismerik, de ha a budapesti prémiumhelyek, elsősorban újhullámos kávézók isteni leveles tésztái, csigái és túrós batyui jönnek szóba, mindenki elismerően nyilatkozik a termékekről. Gergő, akinek a cége ma közel harminc budapesti helyre szállítja a minőségi leveles tésztából készült termékeket, önmagát introvertált személyiségnek írja le, ahogy fogalmaz, nem az a szereplős fajta, de a sales mindig is közel állt hozzá. Hisz az egyenes-ségben és közvetlenségben, előbbre valónak tartja a hagyományos marketingeszközöket, ahogy ő fogalmaz, a „parasztmarketinget”, mint a mai világ felszínes kapcsolatokra és közösségi médiára építő kommunikációját. Természetesen elismeri ennek a fontosságát is, de tudomásul veszi, hogy van, aki

ehhez nála jobban ért, és szívesen adja át a feladatot a munkatársainak.

Mert a Freyjában munkatársak vannak, nem beosztottak. Emberek, akiknek a munkája egyaránt fontos, ezért nincsen köztük hierarchia. Gergőnek nem derogál a munka, az építkezés alatt konténeret pakolt és vakolatot vert le, a nyitás utáni rohamban is ott segít, ahol tud, ha kell beáll a pultba, vagy segít a termékek előállításában. A Freyjában nincs munkaerőhiány vagy fluktuáció. „Ha jó egy munkahely, és jó a csapat, akkor nincs a munka-

erővel probléma. Nem szeretek döntéseket izomból átnyomni a csapaton, bevonom a döntésekbe a munkatársaimat is. Szeretném, hogy lássák, egy döntéshez milyen sok mindent kell mérlegelni, és minnek mi a következménye. Én örülök annak, ha magukénak érzik az üzletet” – mondja Gergő.

Gergő számára a munka mindig is fontos volt. „A szüleim tehetséges emberek, de nem voltak a rendszerváltás nyertesei, ezért nekem is hamar dolgoznom kellett ahhoz, hogy fenntartsam magamat. Kicsit zűrös gyerek voltam, nem mondom, hogy az oktatás

különösképpen lekötött, még egy főiskolát is elkezdtem, de nagyon hamar rájöttem, hogy nekem más az utam.”

Üzletkötői karrier, egy komoly call center kiépítése, egy munkaerő kölcsönzéssel foglalkozó cég létrehozása, majd a biztosítási piac, Gergely sok mindenben kipróbálta magát, és ért el sikereket. „Addig élvezek valamit, amíg építeni lehet, amíg látok benne perspektívát” – fogalmazza meg, amikor a nagy váltásról, a pék bizniszről kérdezem.

Egy barátjával 2012-ben gondolkoztak el azon, hogy friss házi tejet és pékárut kellene háztartásoknak szállítani. A tej még működött is volna, de egyszerűen nem találtak olyan pékséget, ami jó minőségű termékeket folyamatosan tudott volna biztosítani nekik. Így a „házhozszállítósdí” helyett saját pékség lett a terv, majd megnyílt a város egyik ikonikus helye, a Butter Brothers a Lónyai utcában. „A Pékműhelyben Vajda Józsinál tanultuk meg az alapokat, bár tudtam, hogy én az eladásért leszek felelős, és nem a termékek készítéséért, de bele akartam látni a folyamatokba, amíg az alapanyagból termék nem lesz.” Sokat küszködtek a termékek fejlesztésével és tökéletesítésével, akkor még épp kibontakozóban volt a pékségek forradalma. És akkor jött Dormán Péter, a Freyja csodálatos croissant-jainak megalkotója.

DORMÁN PÉTER AUTO-DIDAKTA MÓDON KÉPEZTE MAGÁT, SOHA NEM JÁRT HIVATALOS PÉK ISKOLÁBA.

Édesapja az agráriumban dolgozik, Peti is próbálta követni ezen az úton. A Gödöllői Agrártudományi Egyetemen néhány hónap alatt felmérte, hogy nem kapja meg a számára hasznosítható tudást, ezért abbahagyta az iskolát. Úgy gondolta, hogy Angliában könnyebb lesz munkát keresni, ezért el is utazott a szigetországba, majd sikeresen el is helyezkedett egy nagyüzemi pékségben, ahol nyolc

DORMÁN PÉTER

MARKOVICS GERGELY

forgókemence ontotta magából a mennyiségi, de nem minőségi pékárut. „Egyetlen dolog nem volt gépesített, az osztás és gömbölyítés, ez lett a feladatom. Mellette másodállásban egy francia pékségben is elhelyezkedtem, egy évet húztam le így, de úgy döntöttem, hazajövök és itthon próbálok szerencsét.” A zsebében némi tartalékkal már könnyebb volt keresgélni, nem kellett azonnal igent mondani az első állásra, végül jelentkezett a Butter Brothers csapatába. „Ahol épp nem kerestek péket csak pultost, ezért megtanultam a barista szakmát. De közben láttam a termékeken az angliai tapasztalatokból, hogy valami nem jó. Próbáltam megfogalmazni az észrevételeimet, de az ottani csapat nem értékelte, hogy ilyen fiatalon beleszólok szakmai kérdésekbe.” Amikor Markovics Gergő útja elvált a Butter Brothers-tól, Péter követte. Együtt kezdtek dolgozni a leveles tészták tökéletesítésén. Az új cég, a The Mill hamar sikeres lett, a barista szakmai közösség segítségével hamar elterjedt a jó minőségű pékáruk híre. Mivel a The Mill csak üzemként működött és nem volt benne vendéglátás, csak kiszállítás, kizárólag a termékekre tudtak összpontosítani. Meg is lett az eredménye, de a croissant-ok minőségével Peti még mindig nem volt elégedett. „Utána akartam járni a minőségi croissant titkának, ezért írtam egy dán pékségnek, a Mirabelle-nek, hogy sztázsolni szeretnék náluk. Fogadtak, így három hétig a legjobbaktól tanulhattam.” Dániában a croissant kovászos verziója az elterjedt, szemben a sima élesztőváltozatokkal, így Péter is ezt a tudást hozta haza. De itthon csak ezután kezdődött az igazi munka, az itt elérhető alapanyagokra formálni a receptúrát. A liszt és a

túró magyar, de minden más alapanyag külföldről érkezik, az egyenletes minőség miatt. A recept lelke a kitűnő minőségű francia vaj, amire hosszas keresgélés és kísérletezés után bukkantak.

EGYSZERŰNEK HANGZIK A LISZT, VÍZ, SÓ, ÉLESZTŐ ÉS VAJ KOMBINÁCIÓJA, DE MINDEZEK ARÁNYA ÉS A TECHNOLÓGIA NAGYON KOMOLY SZAKÉRTELMEZT KÍVÁN.

Elérkeztek a termék fejlesztésnek arra a szintjére, amire már külön üzletet lehetett alapozni. Bár ahogy Gergő fogalmaz, amikor a Freyja Szövetség utcai üzletének sikeréről kérdezem: „Mi nem ezt akartuk. Kinőttük a korábbi üzemünket, ezért egy nagyobb üzlethelyiséget kerestünk, végül olyan

helyet találtunk, ahol az alagsorban van a termelőtér és a földszinten egy eladótér. Ha már így alakult, eldöntöttük, hogy nem csak a leveles tészták kiszállítására lesz lehetőség, hanem a helyben fogyasztásra is. Amikor megnyitottunk, olyan sorok álltak az üzlet előtt, mint amikor az Apple egy új telefonját dobják piacra. Bevallom minket is meglepett ez az óriási érdeklődés, különös tekintettel arra, hogy az üzlet nem épp Budapest legfrekvenciáltabb részén van.”

Dániából jött a recept, az üzlet névadásával Gergőék erre is utalnak. A sikert nézve szerencsés névválasztás a Freyja, a skandináv mitológia egyik legfontosabb istennője. A bőség, szerelem és szépség istennője tökéletesen illik a 27 rétegből álló csodához, Gergő, Péter és a Freyja csapat croissant-jához. A croissant sztorinak hála, a kevésbé romantikus hetedik kerületi Szövetség utca felkerült Budapest gasztronómiai térképére. Hiába, ha valami egyszerűen jó, és ami mögött ilyen sok munka és remek kommunikáció van, az közönséget talál magának. Ez a siker titka a Freyjiában.

TALÁLD MEG AZ IGAZIT!

MINI KÉSZLETAJÁNLATOK.
WWW.LEIERAUTO.MINI.HU

LEIER AUTÓ
9024 Győr, Szauter út 9. | Tel.: (+36 96) 513-213

Az ajánlat 2019. június 30-ig vagy a készlet erejéig érvényes. A tájékoztatás nem teljes körű, további információért keresd a Leier Autót!

A KONYAKOT EGYETLEN
576 LITERES HORDÓBÓL
NYERIK, AMELY A CSALÁD
BIRTOKÁN VAN ELREJTVE,
AZ ANDRÉ HÉRIARD
DUBREUIL PINCÉBEN.

EZ A PINCE HŰVÖSEBB,
SÖTÉTEBB ÉS PÁRÁSABB,
MINT BÁRMELYIK MÁSIK.
EZEK A KÖRNYEZETI
KÖRÜLMÉNYEK IS
HOZZÁJÁRULNAK AZ ITAL
EGYEDI ÍZVILÁGÁNAK
MEGSZÜLETÉSÉHEZ.

LOUIS XIII BLACK PEARL AHD

A LIMITÁLT KIADÁSÚ KONYAK

írta: MIFERFIÁK *fotó:* LOUIS XIII

A Louis XIII nemrég bemutatta legújabb, limitált kiadású konyakját, amely a Black Pearl nevet viseli. A Black Pearl AHD egy nagyon különleges ital, amely a cég korábbi elnöke, André Hériard Dubreuil 100. születésnapja előtt tiszteleg.

A konyakot limitált számban lehet csak megrendelni, amely a jól ismert Baccarat kristály-manufaktúra palackjában érkezik, gyönyörű, hideg acélos árnyalatban. A díszdoboz is szebb, mint valaha, azonban a palack marad az igazi sztár. A konyakot egyetlen 576 literes hordóból nyerik, amely a család birtokán van elrejtve, az André Hériard Dubreuil pincében.

Ez a pince hűvösebb, sötétebb és párásabb, mint bármelyik másik. Ezek a környezeti

körülmények is hozzájárulnak az ital egyedi ízvilágának megszületéséhez. A konyak friss, virágos és intenzív földes jegyekkel rendelkezik. Száritott rózsaszírom, szilva, bőr, szivar, füge és passiógyümölcs ízét érezzük, amelyek biztosan egy életre megérintenek, ha megkóstolod az italt.

A Maison Baccarat egy igazán különleges palackot készített a Louis XIII Black Pearl AHD számára, amely eleganciát és érzelmet sugároz. A 35 cl-es acélszínű kristálypalackokat kézzel készítik, és irizáló palládium-bevonattal látják el.

JESPER VOSS

OSZTRIGA SZAFARI

Merülj el a Watt-tengerben a skandináv kagylókirállyal. Jesper Voss pont úgy néz ki, mint egy modern viking. Szakállat visel és bőrből készült kötényt köt magára, amelyen kis zsebekben helyezi el a késeit, üvegcséit.

írta: MIFERFIÁK *fotó:* OYSTER KING

VOSS

igazi osztriga-
szakértőnek

számít, a kéthéjúak tudósának, aki ételkölteményeivel a világ másik végéből is képes idecsalogatni az utazókat a szigetre. „Ezek az osztrigák sokkal ízebbek, mint a franciák. Ha megkóstolod a miénket, szinte mézédés utóízt fogsz érezni.”

EZEK AZ OSZTRIGÁK MÉG NEM TUDTAK MEGÉLNI A DÁNIAI KLÍMÁBAN, AZONBAN A GLOBÁLIS FELMELEGEDÉSNEK MÉGISCSAK VAN EGY ELŐNYE. A 90-ES ÉVEKBEN AZ ÉDES FINOMSÁGOK ÁTKERÜLTEK A WATT-TENGERBE, AHOL MEGFELELŐ VOLT SZÁMUKRA A KÖRNYEZET, ÍGY SZAPORODNI KEZDTEK.

Nemrég ezek az édes finomságok még nem tudtak megélni a dániai klímában, azonban a globális felmelegedésnek mégiscsak van egy előnye. A 90-es években az osztrigák átkerültek a Watt-tengerbe, ahol megfelelő volt számukra

a környezet, így szaporodni kezdtek. Sajnos agresszív kagylófélééről van szó, ami könnyen kiszoríthatna volna a tengerben élő többi fajt.

Ezért is jó dolog, hogy Voss zsákszámra szedi össze őket, és az osztrigákat aztán egyenesen a tengerparton készíti el grillezve, nyersen, kéksajttal vagy sonkával. A pezsgő természetesen elmaradhatatlan az osztrigavacsora mellől. Az osztrigasafarihoz Voss pár jó tanáccsal is szolgál. Szerinte például érdemes 20 másodpercet várni, miután kifejtették a héjból az osztrigát, mert amikor elfolyik belőle a sósvíz, akkor képződik a szirupos leve.

COSTA CAFFEE

INDÍTSD MEDITERRÁN ÍZKALANDDAL A TAVASZT!

Szívesen felfedeznéd milyen Portugália fővárosának hangulata testközelből, festői kövezett utcáival, élénksárga villamosával? De a munkád ezt most biztosan nem teszi lehetővé? Akkor hozd házhoz a kalandot, ugyanis a Costa kávézóiban év eleje óta egy hamisítatlan mediterrán sütemény és kávé párossal várnak, amely egy harapással, korttyal az Ibériai félsziget partjaira repít! Ropogós tésztakosárkában édes krémmel vár rád Pastel de natajuk, amely Lisszabon emblematikus süteménye, míg Classic corto egy ahhoz tökéletesen társuló spanyol kávéital.

PORTUGÁLIA ELLENÁLLHATATLAN KOSÁRKÁJA, MENNYEI KRÉMMEEL – PASTEL DE NATA

A Costa kávézók mediterrán íz-kalandjának új sztárja nem más, mint Portugália ikonikus süteménye a Pastel de nata. A név leheletvékony ropogós levestésztá kosárkát takar kellemesen édes, sűrű, krémes töltelékkel, amelyet csipetnyi fahéjjal varázsolnak fűszeressé. A történet szerint Lisszabon történelmi külvárosában, Belémben, a Szent-Jeromos rend szerzetesei a kor szokásait követve nagy mennyiségben használtak tojásfehérjét ruháik keményítéséhez, ami rengeteg felesleges tojássárgáját hozott magával. A megoldás? Ahogy sejtetted, ezt ételek és olyan csábító sütemé-

nyek készítése jelentette, mint a Pastel de nata. A receptet a jó szerzetesek megtartották maguknak, de az 1820-as forradalom után, ami felszámolta a rendeket is, a bevétel reményében a titok egy helyi

cukrászdához vándorolt. Így született meg a legendás finomság 1837-ben, ami először a várost hódította meg, hogy végül az ország ikonjává váljon. A Costa kávézókba új édesipari beszállító partnerük, a Landerfoods Hungary közvetítésével érkezett meg, akik autentikus egyszerűséggel, kiváló alapanyagokkal alkották meg a falatnyi édességet, hogy az egy harapással felidézze szülővárosa hangulatát.

EGY POHÁR SZIESZTA – CLASSIC CORTO

A CORTO, EREDETI NEVÉN CORTADO egy spanyol eredetű kávéital. Spanyolországban „Tallat” néven ismerik, Katalóniában, Portugáliában „Pingo” vagy „Garoto” néven lehet megrendelni. Ugyanannyi őrölt kávéból kivonatolják, mint a markáns espressót, de mindezt kevesebb vízzel teszik, hogy még jobban kidomborítsák a pörkölés aromáit. Ezt az intenzív fekete kávé házását össze szőpén textúrált tejjel, tetején tejhabbal.

Egy cappuccinónál rövidebb, de hasonlóan tejes kávé képzelj el, amiben a kávé íze jobban érvényesül. Mutatós üvegpoharában tálalva biztosan képes lesz mosolyt csalni az arcodra. Ráadásul, kifogástalan kísérője új, portugál krémes süteményüknek is, együtt kóstolva garantált a mediterrán hangulat!

MAGYARORSZÁG ELSŐ BULVÁRMENTES FÉRFIMAGAZINJA ONLINE & PRINT

A MIFÉRFIAK MAGAZINT KAPJÁK A TELJESSÉG IGÉNYE NÉLKÜL: A BMW Group Magyarország Kft., British Automotive Hungary Kft., Ford Magyarország Kft., KIA Motors Hungary Kft., Mali Magyarország Kft., Marso Kft., Mazda Motor Hungary Kft., Pirelli Magyarország Kft., Porsche Hungária Kft., Samsung Electronics Hungary Kft., Toyota Motor Hungary Kft., Volvo Auto Hungária Kft., FCA Central and Eastern Europe Kft.

MiFérfiak.hu - VAN BARÁTOD!

Magazinunkra fizessen elő vagy keresse a legjobb helyeken: a Hotel & More szállodáiban, a Costa Coffee hálózatában, a Lotus Terme Hotel & Spaban, a Pannonia Golf & Country Clubban, a balatonkenesei Marina Porton vagy az Aquaworld SPA-ban.

Sörök a sorok között

Interjú Békefi Gáborral a Dreber sörgyárak Zrt. vezérigazgatójával

AUTÓK ÉS ÓRÁK: BENTLEY ÉS BREITLING

Torta helyett órát készítettek a Bentley 100. születésnapjára.

A SPANYOL GASZTRO- NÓMIA A BELVÁROSBAN

Kulináris barangolás az asadorok világában, ahol a hússütés szertartás

Szezon közben

Beszélgetés Michélsz Norbert autóversenyzővel

A vezetés élménye

A FEJLŐDÉS ÖRÖK.

AZ ÚJ BMW 3-AS LIMOUSINE.

Részletek: bmw.hu/3limousine

Rack Autó Kft. – Budaörs

2040 Budaörs, Csata u. 23.

Tel: (+36 23) 414 002

www.bmw-rackauto.hu

Rack Autó Kft. – Székesfehérvár

8000 Székesfehérvár, Szent Flórián krt. 6.

Tel.: (+36 22) 500 232

www.bmw-rackauto.hu

BMW 318d - BMW 330i átlagfogyasztás: 4,7-5,6 / 5,0-5,7 -- / 6,5-7,4 l/100 km; CO₂-kibocsátás: 121-145 / 130-150-- / 147-168 g/km.

e-tron

Nem tudjuk, mit hoz a jövő. De azt igen, hogyan jutunk el oda.

Az új Audi e-tron tisztán elektromos meghajtással és intelligens energia-visszatáplálási rendszerével újradefiniálja a mobilitás fogalmát. Tapasztalja meg a dinamizmus és az agilitás eddig ismeretlen dimenzióit!

Az elektromosság mától Audi. Új korszak kezdődött.

Az új Audi e-tron kombinált energiafogyasztása: 23,7–24,6 kWh/100km, CO₂-kibocsátása: 0 g/km. A megadott értékek a típusjövahagyás során rögzített, gyári felszereltséggel kerültek megállapításra, és a hirdetés feladásának időpontjában érvényesek. A nevezett értékek WLTP szerint mértek, nem egyes járművekre vonatkoznak, nem részei a tájékoztatónak, hanem a különböző járműtípusok összehasonlítására szolgálnak a 715/2007/EK rendelet jelenleg érvényes előírásainak megfelelően. Ezen értékeket egyes többletfelszereltségek, tartozékok, valamint a vezetői szokások és egyéb, nem technikai jellegű tényezők (pl. környezeti feltételek) is befolyásolják. A képen látható gépkocsi illusztráció, és többletfelszereltségeket is tartalmazhat. A tájékoztatás nem teljes körű, további részletek a márkakereskedésekben!